

Oleiros, a forza dun pobo

Oleiros, a forza dun pobo

Aos homes e mulleres de ben, e en
especial aos veciños de Oleiros,
que con tanta paixón loitan por ser
máis libres e máis leais co maior
compromiso dun pobo ao longo
da súa historia: **a conquista do
dereito compartido á xustiza social**

Autor e edición: Concello de Oleiros

Depósito Legal: C 1951 - 2014

Limiar

Intentar transmitir nunhas páxinas todos os acontecementos que levaron ao noso concello a superar a condena a ser unha cidade chea de colmeas, ateigadas de xente para transitar cara a unha colectividade culta, con fortes lazos asociativos e cunha calidade de vida singular, non é unha tarefa doada.

Cómpre ter sensibilidade e tamén memoria histórica dabondo para poñer a cada un no lugar que lle corresponde e, sobre todo, para recoñecer o papel da veciñanza de Oleiros que foi quen de identificar o perigo do avance dos intereses especulativos no noso territorio e, con xenerosidade no esforzo e valentía, apoiar o liderado das novas ideas para un novo tempo. Un concello distinto que, co paso dos anos, viría a ser un exemplo de desenvolvemento e convivencia neste noroeste europeo.

Non foi fácil desartellar os plans do capitalismo salvaxe para o noso municipio, pero menos doado aínda foi manter ese grao de alerta no tempo, nos anos de liberalización a calquera prezo e de estoupido do negocio especulativo da construción. Porén, os cimentos do que hoxe é un modelo exem-

plar estaban postos, desde o inicio, no movemento asociativo e na gobernación municipal como o seu brazo executor.

Un movemento social, participativo, aberto, que inspiraría a necesidade e a xestación, pioneira tamén en España, dun plan de urbanismo que xa no ano 1984 sentaba as bases dunhas regras para o crecemento en baixa densidade e con altos estándares de calidade medioambiental e dotación de recursos que fixesen máis grata a vida dos oleirenses.

Este libro non pode pois deixar de ser, ademais do testemuño de canto ten acontecido ata chegar a onde estamos, unha homenaxe a todos os veciños e veciñas de Oleiros. Homes e mulleres que tiveron, e seguen a ter, confianza no traballo conxunto para decidir o noso presente, para afianzar os valores, inmateriais e tamén patrimoniais, que desexamos para as xeracións vindeiras. Un pobo culto, esforzado, con alegría de vivir, orgulloso do seu pasado e ilusionado co seu porvir.

Ángel García Seoane
Alcalde de Oleiros

Oleiros

A mediados da década dos 70, morto Franco e coa ditadura en pleno declive, a situación no concello de Oleiros era caótica: degradación medioambiental, carencia de servizos básicos como auga, saneamento, pavimentación, iluminación pública... Todo iso, xunto a unha falta total de equipamentos educativos, deportivos e sociais pola ausencia dunha política urbanística de ordenación e preservación do territorio, provocou o nacemento dun forte movemento veciñal cuns obxectivos moi concretos: parar a destrución do territorio, poñer fin aos abusos do Concello e dotar de servizos e equipamentos as distintas localidades e parroquias do municipio.

A primeira asociación de veciños fúndase na parroquia de Perillo auspiciada por un grupo de novos veciños de Santa Cristina, e por outras persoas nativas que residían, principalmente no alto desta localidade. Esta primeira asociación nace en outubro de 1976 co nome de Asociación de Veciños A Ría. Un ano máis tarde crearíanse as asociacións de veciños Os Rueiros, de Nós; Semade, de Serantes, Maianca e Dexo e Santaia de Santa Cruz. Xa en 1978 nacerá a de Oleiros e en 1979 O Hórreo de Iñás.

Son as citadas entidades veciñais as que ao longo dos anos que van de 1976 a 1979

mobilizan e levantan os veciños na loita por conseguir aqueles servizos que durante tantos anos lles foran negados.

Contra las edificaciones ilegales y sin licencia

La A. V. de Perillo presentó recurso ante el Tribunal Contencioso Administrativo

PERILLO.— (De nuestro corresponsal).— El día 28 de diciembre presentó la Asociación de Vecinos de Perillo un recurso ante el Tribunal Contencioso Administrativo contra las obras ilegales y abusivas que se realizan en Perillo.

Ayuntamiento de Oleiros, delegado de la Vivienda y gobernador civil, por escrito y en audiencias personales, cumpliendo todos los requisitos legales que obliga la lentísima burocracia.

Según las Asociaciones de Vecinos

La situación de Oleiros es caótica

No existen normas urbanísticas y la Comisión Provincial de Urbanismo ordenó la suspensión de licencias en julio. A pesar de ello, continúan construyéndose grandes bloques en todo el municipio. Las Asociaciones de Vecinos exigen al gobernador civil que intervenga directamente

LA CORUNA. (De nuestra Redacción).—La actual situación del Ayuntamiento de Oleiros fue calificada de caótica en una rueda de prensa celebrada ayer por parte de representantes de las diversas Asociaciones de Vecinos del citado municipio y de la asociación juvenil AXO.

Los participantes en la rueda de prensa señalaron que, a raíz de un encierro que habían protagonizado ellos en el Ayuntamiento de Oleiros, para protestar contra la ineficacia de la Corporación, la Administración había ordenado una inspección que se realizó el pasado 4 de septiembre. Se les prometió que, en el plazo de un mes, serían convocados los Asociaciones de Vecinos para informarse sobre los resultados de la inspección, en la que participaron los delegados de Sanidad, Obras Públicas y Urbanismo, Costas, Carreteras y el inspector de Administraciones Locales. Sin embargo, después de que se ha rebargado ampliamente el plazo marcado, aún no se tienen noticias sobre dicha inspección.

OTRA INSPECCION FUE PARALIZADA

Según se dijo en la rueda de prensa, en mayo se llevó a cabo otra inspección, como consecuencia de las protestas de los vecinos, pero fue paralizada por el gobernador civil de entonces, que alegó que los datos que se obtuvieran en la inspección podrían ser utilizados

para las primeras. En estos momentos, el Ayuntamiento ha presentado un recurso para eludir el dictamen de la inspección pública, lo que no ha sido obstáculo para que, de hecho, se continúe construyendo. Las Asociaciones de Vecinos en la rueda de prensa, determinaron que, conjuntamente con los concejales, los vecinos de esas normas que los vecinos aún no conocen, y que, como consecuencia de ello, se haya un caso de adquisición de terrenos en España en adquisición de terrenos entre los 12.600 metros cuadrados de la factoría de Beil —que suspendió la factoría de Beil— que se pretende comprar —que se pretende comprar— que se pretende comprar en una urbanización, entre cuyos promotores se encuentra la esposa del alcalde de Oleiros. Las Asociaciones de Vecinos afirman que una gran parte de las obras que se están llevando a cabo en Oleiros son ilegales, al no existir normas urbanísticas, y que, mientras el Ayuntamiento tolera el levantamiento de grandes bloques, niega sistemáticamente los permisos para levantar viviendas unifamiliares, que, para poder construir, mientras por otra parte, que algunas edificaciones han sido invadido caminos públicos y otras no guardan las debidas distancias respecto a la zona marítima terrestre.

que prácticamente han agotado la vía legal, después de numerosas reclamaciones y denuncias ante todas las autoridades competentes. Insisten las autoridades en que, en estos momentos, en Oleiros, no existe autoridad en materia urbanística y que hay un grupo de promotores que imponen sus criterios, sin que haya una vigilancia y un control de sus edificaciones, lo que está provocando un enorme caos en la vida municipal. En estas condiciones, las Asociaciones de Vecinos son partidarias de que se cree una gestora hasta las próximas elecciones municipales, y exigen del gobernador civil que intervenga directamente.

Don Juan Ramallo Seijas,
nuevo secretario
general del Sindicato de
Químicos de CC.OO.

LA CORUNA. (De nuestra Redacción).—Don Juan Ramallo Seijas ha sido elegido nuevo secretario general del Sindicato de Químicos de CC.OO. de La Coruña. La comisión ejecutiva del sindicato ha

Durante la mañana del domingo

Doscientos manifestantes cortaron el acceso a la playa de Santa Cristina

Los vecinos de Perillé recurrieron a esta medida para denunciar las graves deficiencias sanitarias que padece la localidad ● El camping de Santa Cristina es clandestino ● El Gobierno Civil aún no ha dado orden de cerrarlo

LA CORUÑA, 14. (De nuestra Redacción). Unas doscientas personas cortaron la entrada a la playa de Santa Cristina, con objeto de denunciar las graves deficiencias sanitarias, de higiene y abusos urbanísticos que se han cometido en la localidad de Perillé, el pasado domingo. A la una los manifestantes interrumpieron también el tráfico de la carretera a Santa Cruz.

Por otra parte, fuentes de la Jefatura Provincial de Sanidad han asegurado que se había elaborado un informe sobre el camping — que no consta oficialmente como tal — que hay frente al hotel Rías Altas, propiedad de la empresa Santa Cristina S. A., en el que se ponía de relieve su falta de servicio y el riesgo que supone para la salud pública.

Según la Jefe había ordenado el camping. Si propietarios ha manifestado ningún Civil y que (continuaba la campaña).

AGOT.

Los dos cortaron Santa C.

domingo para denunciar los graves problemas, antes citados han agotado, según manifestó un miembro de la asociación de vecinos, todas las medidas legales sin que hasta el momento hayan conseguido nada positivo: las fábricas vacían sus vertidos en la ría, en la que ya han desaparecido algunas especies de marisco; los desagües desembocan en la calle y forman estanques de porquería, con los consiguientes olores y peligro de infección; se construyen continuamente casas de hasta seis pisos, cuando está prohibido hacer edificios de más de tres plantas; se privatizan playas y se intenta rellenar parte de la ría para construir urbanizaciones, etc.

UN PROBLEMA COMUN

Por todo esto los vecinos deciden recurrir a la obstrucción de la carretera. También algunos campistas

tribuan hojas informativas y explicaban a los bañistas y a quienes viajaban en automóvil que habían dado todos los pasos legales y que todo había sido inútil. A las dos menos cuarto se retiraron los manifestantes, con lo que se restableció la normalidad en la zona.

CAMPING CLANDESTINO

El camping de Santa Cristina es clandestino, según la Jefatura Provincial de Sanidad. Este organismo no ha sido requerido para efectuar ningún control de las condiciones higiénicas y sanitarias que debería reunir. Sin embargo, los propietarios del hotel del que depende afirman que en ningún momento habían pretendido hacer un camping, sino que tenían un aparcamiento, sin objeto de hacer negocio. "Es habido una invasión de campistas que hemos sido incapaces de controlar", han manifestado a este periódico.

NO FUE FACIL

LEGALIZADA LA ASOCIACION DE VECINOS «A RIA», DE PERILLO

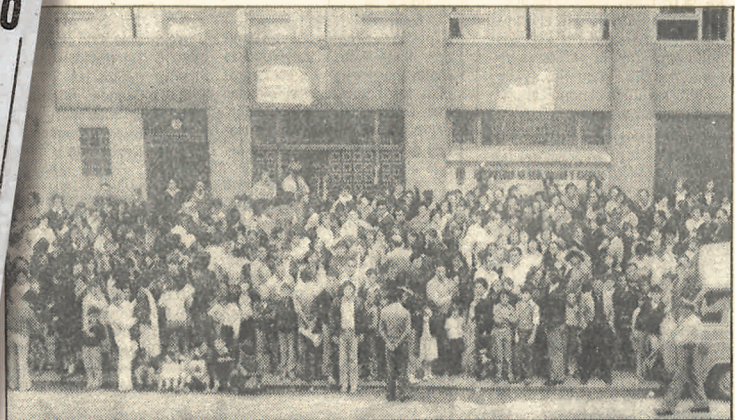
PERILLO. — (De nuestro corresponsal). — Tras varios meses de incansables gestiones, con fecha 18 de abril de 1977, ha sido comunicada la decisión del Gobierno Civil de La Coruña, por la que se legaliza la Asociación de Vecinos «A Ría» de Perillo. Esto permitirá desplegar mayor actividad con plena personalidad jurídica, y dentro de dicha línea de actuación se procederá, en un plazo lo más breve posible, a convocar una asamblea en la cual se elija una nueva junta gestora, se ponga en conocimiento de todos los miembros de la Asociación las actividades desarrolladas hasta ahora, y se proponga una lista de las que se han de promover en el futuro.

La gestora de la Asociación quiere ofrecer su colaboración y experiencia a todas aquellas asociaciones que se encuentran en trámites de legalización, legalización ésta que se espera que lleve a la mayor brevedad posible para todas ellas, a fin de que así se disponga de la mayor cantidad posible de cauces por los que ideologías, totalmente representados todos los intereses e del que hacer democrático.

«Estamos a disposición — concluye la Asociación — de todos los asociados, vecinos que quieran información de cualquier tipo, y representantes de otras asociaciones, en el local situado en el bajo del edificio «Bellavista», de la calle Juncal, núm. 1, de 8 a 9 de la tarde».

Esta es la segunda asociación de vecinos que obtiene el visto bueno del Gobierno Civil, en La Coruña. La primera fue la del Barrio de las Flores.

Oleiros vivía naquel tempo unha situación pre-revolucionaria. Non había semana na que non se denunciaran os distintos abusos que acontecían polo concello adiante ao amparo dun falso progreso baseado na especulación, na destrución da paisaxe e dos espazos naturais con reccheos: eliminación de dunas na praia de Santa Cristina, amoreamento de escombros na lagoa de Mera, privatización de espazos públicos ao longo da nosa costa, canalización de ríos e regatos para a construción sobre eles, edificios de ata 12 plantas en leiras de 800 m² e carentes dos servizos básicos (torre de Santa Cruz, Beiramar), incautación en Canide das fincas aos veciños, licenzas para a construción sen abeiro legal...

Numerosos escolares del colegio comarcal de Oleiros (La Coruña) se trasladaron ayer por la mañana a la capital de la provincia para protestar, ante la delegación de Educación, por la huelga del transporte escolar y por la no iniciación de las clases. Les acompañaron padres y una representación municipal encabezada por el alcalde. Después de permanecer ante la citada delegación, se trasladaron al Gobierno Civil donde una comisión fue recibida por el gobernador. Estos escolares forman parte de esos casi ochenta mil que no acuden a clase en las provincias coruñesa y lucense a causa de la mencionada huelga, a los que se añaden unos treinta mil en la provincia de Pontevedra, aunque por distintas causas. La única provincia en la que no existen problemas es Orense, donde las clases se desarrollan con total normalidad. Ayer también hubo manifestaciones en otros puntos de Galicia. La fotografía recoge el momento en que los niños de Oleiros se concentran ante la delegación de Educación coruñesa. — (Foto BLANCO)

20-10-79
SIGUE EL
CONFLICTO
ESCOLAR

■ Maqueta do proxecto que se pretendía para Santa Cruz

As concentracións e manifestacións das entidades veciñais copaban páxinas enteras dos medios de comunicación escritos e de espazos radiofónicos.

Pero a presión exercida polas ditas entidades na loita por combater a destrución que se estaba levando a cabo en diversas zonas do municipio, principalmente na franxa costeira: Perillo, Santa Cruz, Dorneda, Maianca e Serantes, fixo que os gobernantes das distintas administracións, fieis lacaios dos promotores que, naquel tempo, campaban ás súas anchas por Oleiros, acosaran e metéranlles presión aos impulsores das mobilizacións e dirixentes das ditas asociacións.

Las AA. VV. de La Coruña protestan por la retención de miembros de las de Oleiros

La casi totalidad de las asociaciones de vecinos de La Coruña han testimoniado su protesta «pola inxustificada retención, por parte da Policía de varios membros das asociacións de veciños de Perillo, San Pedro de Nos, Santa Cruz e Serantes Maianca e Dexo, que acudiran á

Las entidades ciudadanas que han suscrito el comunicado de solidaridad son las de Atochas - Monte Alto, Barrio de Las Flores, Castrillón - Urbanización Soto, Riazor, Elviña - Castro, Mesoiro - Feáns, Bens, Santa Margarita, Gaiteira - Castros, Palavea, San Pedro de Visma,

Hoy manifestación de vecinos de Oleiros para protestar por la falta de seguridad ciudadana

● Habrá servicio de autocares desde las distintas parroquias

PERILLO. — (De nuestro corresponsal, XELA).

Los vecinos del Ayuntamiento de Oleiros se manifestarán hoy, sábado, día 24, a las 5 de la tarde, para

ITINERARIO

La manifestación, que ha sido autorizada, tendrá hoy, en la

Antes habían protagonizado un improvisado encierro

Miembros de las asociaciones de vecinos de Oleiros, retenidos en la Comisaría coruñesa durante algunas horas

El presidente de la Asociación de Vecinos de Perillo, Ángel García Seoane, permaneció ayer retenido durante varias horas en la comisaría de Policía de La Coruña, y algunos otros representantes de asociaciones vecinales del municipio de Oleiros fueron conducidos a las dependencias policiales para prestar declaración, según informan los propios afectados.

Las retenciones, al parecer, pueden estar relacionadas con un improvisado encierro que protagonizaron los miembros de las asociaciones vecinales del municipio en las dependencias de la delegación de Obras Públicas y Urbanismo. Fuentes próximas a las entidades vecinales manifestaron a este periódico que los representantes de las asociaciones de Perillo, San Pedro de Nos, Santa Cruz, y

te, inspectores de la Policía se personaron en el domicilio del presidente de la Asociación de Vecinos de Perillo y le pidieron que les acompañase a la Comisaría, tras asegurarle que no iba en calidad de detenido. Sus otros compañeros no pudieron ser localizados hasta las siete de la tarde, en el Gobierno Civil, adonde habían ido con intención de enterarse de lo que se discutía en una reunión que el gobernador mantenía a esa hora con los representantes de los organismos oficiales que habían participado en la inspección realizada en el municipio de Oleiros, para analizar diversas actuaciones urbanísticas que habían sido denunciadas por las propias asociaciones.

De allí fueron llevados también a la Comisaría de Policía, donde fueron interrogados so-

Para iso comezaron a prohibir manifestacións e impuxeron multas coercitivas de ata 500.000 pesetas aos líderes. Pero cada medida que se tomaba contra o movemento veciñal non facía senón acrecentar o apoio e a filiación a estas entidades. Cabe destacar que a asociación de veciños máis reivindicativa era A Ría de Perillo, debido principalmente a que era nesta localidade onde estaba concentrada a maior actividade destrutiva e especuladora e onde tamén os residuos dos edificios se vertían directamente aos camiños, ás praias e á ría, que nesa época xeraba moita riqueza marisqueira e da que estaban a vivir miles de persoas da zona.

Foron os mariscadores e A Ría de Perillo, apoiados polo resto das asociacións do concello e incluso algunha da Coruña como a de Monelos e a de San Pedro de Visma, os que frearon as políticas cómplices das administracións, locais e

■ Adhesivo da asociación de veciños A Ría contra a privacidade

■ Barreira para pagar o acceso á praia no ano 1977

estatais, que amparaban as desfeitas no noso concello. Os centos de denuncias das entidades veciñais eran tiradas ás papeleiras ou se usaban para outros mestres. Iso levou a que A Ría promovesse a presentación dun escrito sobre papel de lixa dirixido ao gobernador civil da Coruña cuxo texto concluía “Habiéndonos agotado el papel, recurrimos al presente esperando que no se lleve al mismo “curso” que los anteriores...”

As entidades veciñais, ademais de reivindicar os servizos, equipamentos e frear a destrución do contorno, foron as xeradoras do nacemento dunha ampla actividade cultural e de recuperación da nosa música e baile. Deste xeito, todas aquelas localidades nas que o movemento veciñal estaba presente formaron, ao seu amparo, estes grupos, que serían o xerme de múltiples actividades sociais que se desenvolveron en locais alugados ou cedidos para o dito fin, como no caso das igrexas ou locais anexos.

LA NOTICIA LIMON

De la utilidad de la lija, el estraza o el papel de barba, a la hora de comunicarse con terceros

Filosofía del papel de escribir como «indicador» de mensaje

Para una carta vulgar irá que ni pintado el papel de envolver; para una felicitación, el papel de regalo, y para una grosería, que en cierta forma es el signo de este tiempo, el papel higiénico. Los elogios a los superiores, cuando se le escriben, quedarán muy propios en papel de seda, y si deseamos producirle el máximo placer, entonces elegiremos el papel perfumado. Píropos a granal en papel que exhale finas aromas producirán efectos que no se olvidan en muchos días.

Las ideas que uno quiere que se conserven en la mente del receptor de la epístola deberían escribirse en papel pergamino. Por el contrario, si gustamos papel biblia, el que vuestra carta sabrá que contiene afirmaciones tajantes y que lo que allí se dice va a misa.

Los políticos no escribirán en los papeles de siempre, sino en papel de celofán, para que todo el mundo sepa que son muy transparentes. En todo caso, si se dirigen a un adversario del que piensan que es un punto flujito, pondrán dejar el celofán y usarán el papel manila.

En el terreno que estamos, habría que exigir que las publicaciones groseras no vinieran en papel couché, que utilizan en plan de lujo, sino en papel de estraza, para que nadie se llamare a equívoco: que las reclamaciones de las cantidades que nos adeuda un señor tuvieran como soporte el papel de pagos, que, como indirecta, es el no va más, y que las peticiones delicadas las transmitiéramos en papel de fumar.

Esta es la filosofía que se desprende al expresar la noticia limón: la filosofía de las infinitas posibilidades que nos brinda la serie de calidades de papel existentes en el mercado, y la idea de que limitarse al papel de lija es desprestigiarlo a un campo singularmente atractivo.

Así puestos, creo que con tantos papeles como hay, a cualquiera de nosotros lo que nos justaría es que cuando los jefes nos escriben lo hicieran en papel moneda.

Mientras llega el desarrollo económico para que esta aspiración sea una realidad, yo no puedo hacer más que lo que hago: comentar la noticia para el lector, filosofando, en papel de periódico.

PGarcía

ESCRITO AL GOBERNADOR SOBRE PAPEL DE LIJA

mejor, abrasivo y raspado. Y, por tanto, justifica el galardón particular que lo otorgó. Ustedes recordarán lo que pasó: las cinco asociaciones de vecinos de Oleiros estaban denunciando a la primera autoridad las infracciones urbanísticas detectadas en sus zonas respectivas. Tales como graves carencias de alcantarillado, agua, saneamiento y eso que se llama un largo etcétera infraestructural. Y como no recibía respuesta redactaron la misiva en papel de lija, explicando que lo hacían para que el destinatario no le diera el mismo uso que a sus anteriores escritos.

Puede comentarse lo sucedido desde una óptica política preguntándose cuál habrá sido la actitud anterior del señor gobernador hasta obligar al vecindario a decidirse por el uso del papel de lija; o también desde el punto de vista sociológico, cavilando que el pueblo soberano se puso a la lija cuando sospecha que sus autoridades destinan a menesteres viles los papeles que se le escriben. Pues por mi parte lo voy a explicar desde la filosofía, que así puede haber perfiles útiles. Y sacar zumo útil de las noticias limón no es desdichable.

Digo yo que, miren por dónde, con el empleo del Papel de lija para soporte de una petición irritada, sin saberlo, se han abierto nuevos y atractivos cauces a la comunicación. Uno ya se forma su composición de lugar cuando le llega la carta en papel de lija. Hasta puede ahorrarse la lectura: sabe que el remitente está enfadadísimo y que su deber es acelerar acciones para que desaparezca el celo. Como hay tantas clases de papel en el mercado, deberíamos ampliar el campo en lo sucesivo. Si hay que contar a alguien un asunto doloroso, el mejor soporte será escribirlo sobre papel cebolla, que sugiere lágrimas abundantes. Si queremos proporcionar sensación de formalismo y seriedad, lo oportuno será el papel de barba, que las barbas son símbolo de gravedad, y además el papel de barba ya lo usaban nuestros mayores, que siempre estaban

redactando esquelas graves y sabían lo que se hacían. De hecho, yo creo que todos perdíamos seriedad desde que se usó nuevo el papel de barba para los cortos, pero eso ya daría lugar a otro y alijo ensayo.

Una manera de dar aviso de que queremos que lo que escribamos a un señor se entienda como privado y reservado y no debe transcurrir será escribirlo en papel escarado o embreado, que son papeles poco porosos y evitan cualquier filtración. Si la carta es para insistir en un tema anterior, no gastaremos papel corriente, sino papel de calco, que dará idea inmediata de que estamos cansándonos de repetir las cosas.

Foron tamén as asociacións de veciños as que iniciaron a construción das casas do pobo. Cabe destacar o caso da AVV Os Rueiros que, no mesmo lugar no que a principios dos anos 30 as asociacións republicanas de Nós iniciaran a construción dun local social, despois paralizado e en estado ruinoso, levantou a primeira casa do pobo.

■ Casa do pobo de Nós

concienciándose de que era necesario levar as reivindicacións ante as distintas delegacións da administración estatal (aínda non existían as comunidades autónomas).

■ Directiva da Asociación de Veciños A Ría de Perillo

En Perillo, tamén A Ría, no ano 1978 mercou un solar e iniciou a construción da que hoxe se coñece como Casa da Cultura, e que posteriormente foi rematada polo concello.

A construción destas dúas casas para o pobo marcou o comezo dunha nova etapa de equipamentos que eran demandados nas localidades e que, hoxe, están situadas en todos os núcleos do municipio.

O transporte público, a escasa prestación sanitaria nun local que fora calabozo municipal e a carencia de equipamento escolar, foron outras fronteas de loita diaria das entidades. As deficiencias dos servizos existentes, o trato despectivo ás persoas usuarias e a masificación dos escolares, contribuíu ao alzamento da inmensa maioría dos oleirenses,

40 coruña

La Voz de Galicia

domingo, 9-julio-1978

Los vecinos ocuparon la casa consistorial de Oleiros, en demanda de soluciones a sus problemas

- Enseñanza, medicina, alcantarillado, ordenamiento urbano, y edificaciones ilegales, entre los temas
- Pretenden seguir encerrados por tiempo ilimitado hasta que consigan algo más que palabras

Representantes de las Juntas directivas de las Asociaciones de Vecinos de San Pedro, Santa Cruz, Mera - Mañanca - Dexo y Perillo, se encerraron ayer, a partir de la una de la tarde, en el salón de actos del Ayuntamiento de Oleiros. Manifestaron que permanecerían allí, todo el tiempo que fuese necesario, hasta que se plantearan seriamente soluciones a los graves problemas que tiene planteados todo el municipio, y que van desde la enseñanza hasta la necesidad de médicos en consultas dignas y con el material adecuado, pasando por la necesidad de un ordenamiento urbano, alcantarillado y erradicación de las edificaciones ilegales.

En algunos momentos, el número de vecinos alcanzó la cifra de cuarenta. En los balcones del ayuntamiento colocaron tres pancartas. En una de ellas podía leerse: «Asociación de Vecinos de Oleiros esperan la fealdad de un año de respuesta a los grandes problemas. Corporación En otra, «Contra la miseria sanitaria, farmacia, alcantarillado, para mejorar las condiciones sanitarias. Y en la restante, «Oleiros: as licencias de construcción e alturas dependen de

momento, nada se ha hecho. pese a que, en varias ocasiones, se ha reconocido oficialmente la urgente necesidad que padecen y algunas irregularidades cometidas, sobre todo en cuanto a edificaciones.

CONVERSACIONES

Sobre las dos de la tarde, el alcalde en funciones, Fernando Temprano, por ausencia del titular,

instancias, escritos de protesta, denuncias, entrevistas, audiencias con tres gobernadores civiles, etc., sensibilizar un poco el posible residuo de honestidad que sobreviviere a la corrupción administrativa que nos agobia.

Todo ha sido inútil. Sólo hemos conseguido que desde el funcionario hasta el ejecutivo, llegando hasta el ministro del

Partida de tute en el Consistorio (Foto BLANCO)

Interior, José María García Arévalo, conversó con los reunidos. Les dijo que no iba a llamar a las fuerzas del orden para que les desalojasen, porque aquella era la casa de todos y les propuso la asistencia a un pleno que convocaría el próximo viernes, para discutir como único tema el comunicado que las Asociaciones

Interior, Martín Villa, nos regalarán los oídos con buenas palabras, muestras de asombro ante las denuncias presentadas y sus promesas, pero nada más.

El desánimo y la desconfianza en las autoridades que olvidan que su misión es atender las necesidades del pueblo que

Los encerrados meditan. (Foto BLANCO)

PASARAN LA NOCHE EN EL AYUNTAMIENTO

A últimas horas de la noche de ayer, los representantes de las asociaciones de vecinos encerrados en el salón de juntas del Ayuntamiento de Oleiros, facilitaron el siguiente comunicado: «Después de diez horas de permanencia en el Ayuntamiento de Oleiros, las Asociaciones de Vecinos abajo firmantes, hemos decidido, en votación secreta, por mayoría, continuar hasta mañana, domingo. Hemos conseguido, en parte, nuestro objetivo de dar publicidad al desastroso estado de abandono del municipio de Oleiros y también la firme promesa por parte del señor Temprano, alcalde accidental, de que el miércoles el primer acuerdo se referirá al próximo viernes».

Se celebrará un pleno de la corporación en el que las asociaciones sus quejas. Así y todo, y en conciencia de los problemas de los que es responsable, sino también organismos de la Administración la Vivienda, Ministerios de Ciencia, y el Gobierno Civil, es por lo que se ha decidido proseguir con la permanencia en la Casa Consistorial. Hoy, a las diez de la mañana, se celebrará una nueva asamblea, en la que se decidirá si se continúa o no, en la misma actitud». Lo firman: AA.VV. de San Pedro, Santa Cruz, Sorantes - Mañanca - Dexo y Perillo.

Cámara Agraria Local de Oleiros

Se pone en conocimiento de todos los pensionistas de la Seguridad Social Agraria que la entrega de talones que les permitan que les fueron concedidos se efectuará de la siguiente forma:

Lunes, día 10, parroquia de Oleiros e Iñás.

Martes, día 11, San Pedro y Perillo.

Miércoles, día 12, Liáns y Dorneda.

Jueves, día 13, Sorantes, Mañanca y Dexo.

Para retirar los nuevos talones deberán presentar los que obran en su poder y, en su defecto, la cartilla de la Seguridad Social Agraria.

A partir dese momento, acórdase realizar asembleas abertas en todas as parroquias para elixir os candidatos e candidatas, sendo os veciños máis votados os que formen a lista electoral que se presente ás primeiras eleccións democráticas que se convocan desde o ano 1936.

Para formar a candidatura dos veciños debíase respectar o acordo de que a persoa que máis votos obtivese na súa parroquia sería a que ocupase un dos primeiros nove postos na lista na que tamén deberían estar representados todos os pobos para un posible goberno nunha corporación de dezasete concelleiros. As restantes persoas votadas nas asembleas ocuparían un lugar secundario nesa lista electoral.

Estas normas foron acatadas en todas as localidades

excepto en Mera onde a persoa que máis votos obtivo, María Sánchez Parga, foi relegada a un segundo plano en beneficio de José Luis Martínez Suárez que quedara en segundo lugar por número de votos. Esta actuación incumplía as bases do movemento veciñal que, desde o inicio, o sector partidista do apoio ao POGA, intentaba dominar para facerse coa alcaldía e co poder municipal.

Para a elección do candidato a alcalde, participaba un representante de cada localidade elixido nas asembleas de cada parroquia. O máis apoiado era o cura obreiro ex-xesuíta, José Luis Fanjul Casielles, que ía por Perillo pero, unha vez máis, o sector que encabezaba José Luis Martínez, manipulou a situación para facerse co número un da candidatura e aspirar así a ocupar a alcaldía.

Enfastiado polas conspiracións de José Luis Martínez, o que fora o candidato máis apoiado presenta a súa renuncia.

A renuncia de Fanjul a ocupar a alcaldía provocou a ruptura do proxecto de presentar unha única candidatura e todo iso ás portas da convocatoria electoral, o que suporía volver a deixar o Concello en mans dos mesmos que durante anos o esnaquizaran.

Este panorama levou os representantes das asociacións de veciños de Perillo, Santa Cruz, Montrove e Oleiros a reconsiderar a

situación, sendo conscientes de que partían cun serio problema respecto aos fins do alcaldable e a algún dos seus apoios nas asociacións Semade de Mera e Os Rueiros de Nós. A candidatura debía ser unitaria para gañar as eleccións e impedir así o regreso de gobernos de dereitas que asolaban o Concello. Deste xeito o 3 de abril de 1979 a Candidatura dos Veciños gana por maioría absoluta as primeiras eleccións democráticas con doce concelleiros de dezasete, catro para Unión de Centro Democrático e un para outra candidatura independente.

■ Toma de posesión de Ángel García Seoane como deputado en 1979

O primeiro presenta a súa dimisión no pleno do 6 de marzo de 1980, porque como acostumaba dicir Fanjul, cura obreiro de recoñecido prestixio, el presentárase ás eleccións para traballar polo pobo, non para soportar as intrigas de individuos ávidos de poder e que se apartaban dos compromisos adquiridos cos veciños.

Carta de dimisión del concejal de Oleiros José Luis Fanjul

LA CORUNA... (De nuestra Redacción)... La actuación del alcalde de Oleiros, que es acusado de personalista, y el no cumplimiento del programa de la Candidatura dos Veciños, son las razones principales que esgrime el concejal del citado Ayuntamiento, José Luis Fanjul Caselles, para dimitir de su condición de edil, según se señala en la carta que este concejal ha presentado en el Ayuntamiento, y cuyo contenido nos ha sido facilitado.

"Durante este periodo he visto como los problemas clave eran controlados y conducidos por quien ocupa el cargo de alcalde, según sus miras personales. Esto, en contra del compromiso efectuado con las AA. VV. promotoras de la campaña, de que iban a ser ellas las que llevarían la marcha real del Ayuntamiento, quedando los concejales y alcalde en ser meros portavoces.

Que estos problemas, cuando eran presentados por los representantes de la Asociación de Veciños de Perillo encontraban como respuesta el silencio administrativo hábilmente calculado, cuando no eran ni escuchados.

Que como miembros de la Comisión de Urbanismo, de que el señor alcalde es presidente, solamente en una ocasión fue reuni-

do, al principio. Teniendo en cuenta que en ella se ventilan problemas tan graves como son: urbanizaciones, sanciones e inurbanizaciones, contrataciones urbanísticas, contratación del equipo encargado de realizar el proyecto, etcétera, no puezo permanecer "nominalmente" a una ponencia en la que se están escamoteando soluciones de tanta trascendencia.

Que como ponente de Educación y Cultura vi cómo el acuerdo de esta comisión de construir en el solar de la escuela de Dexo un pabellón para el parvulario de Exxo-Lorbé y otro en "O Va-lle", el señor alcalde, sin consulta previa, construye un pabellón en Mera, donde se van a comenzar las obras del nuevo centro de EGE de Canide, teniendo que alquilarse un local en Dexo y dejando sin solución el problema de Lorbé.

El papel que durante la campaña electoral se les daba a las Asociaciones de Veciños no se ha cumplido, ya que en los problemas decisivos no se les ha escuchado nunca y lo único que se hace es utilizarlas ya que desunidas nunca serán peligrosas.

Todas las aspiraciones de las Asociaciones de Veciños promotoras de la Candidatura en especial la de Perillo, de imponer sanciones a todos los que han de-

gradado el medio en el que viven, con el fin de financiar los servicios necesarios para paliar, en lo posible, los graves defectos de los desmanes efectuados por los promotores y conseguir así un ambiente mínimamente higiénico y digno, han sido frenados por el señor alcalde, llegando a efectuarse, en algún caso, pactos nada claros que crean un precedente en total desacuerdo con lo que se afirmaba y prometía en la campaña electoral, cuando no se desatiende totalmente a los vecinos y se dan licencias en edificios ilegales.

La campaña, verdaderamente sucia, promovida claramente en contra el compañero de candidatura Angel García Seoane, con toda una orquestación publicitaria, siendo tan clara la honradez personal del compañero.

En todas estas actuaciones ha contado el señor alcalde con la colaboración y apoyo del primer teniente de alcalde.

En resumen, como en tal ambiente y ante la utilización de tales poderes, es imposible cumplir el programa de la "Candidatura dos Veciños a lo que me he comprometido y dado que la posibilidad de arreglo es nula, es por lo que comunico a esa Corporación mi decisión de dimitir de mi cargo".

de illamento e marxinación dos órganos de goberno cara a García Seoane na que se ignoraban as súas propostas. A forza coa que o citado concelleiro defendía os seus postulados foi utilizada para intentar convencer o resto dos concelleiros de que o seu extremismo político era prexudicial para a xestión do Concello. Con iso conseguiu apartalo definitivamente de calquera decisión que se tomara nos órganos de goberno municipal.

Con García Seoane illado, o alcalde puido levar a cabo sen atrancos o que en realidade viñera a facer ao Concello: como arquitecto que era, interesáballes levarse ben cos promotores e o primeiro que fixo foi levantar o veto ás obras ilegais que desde a asociación de veciños de Perillo se viñeran denunciando.

Cabe lembrar que na década dos 70 a localidade de Perillo fora obxecto de moitas obras ilegais que a tiñan deteriorada. Pero entre todas elas, a gran vítima, foi a praia de Santa Cristina, que se convertera no foco especulativo

do municipio. A proliferación de locais de hostalería trouxera tamén consigo a construción de grandes discotecas situadas en edificios que non cumprían coa normativa vixente. Debido a que a asociación de veciños A Ría de Perillo non cesaba nas súas denuncias, un destes promotores-empresarios intentou

Fanjul foi substituído polo concelleiro Manuel Ríos Pazos.

Nada máis iniciarse a lexislatura comezou tamén, por parte do alcalde, unha estratexia

comprar con tres millóns de pesetas a García Seoane, era o ano 1978. A intención deste individuo era chantaxealo para que retirase unha denuncia que, como presidente da asociación de veciños, presentara no Concello. Ao non conseguir os seus propósitos falsificoulle a sinatura nun escrito no que solicitaba a dita retirada. Este grave feito levouno a presentar no xulgado unha denuncia por falsificación, aínda que nunca se resolveu.

■ Anuncio dunha inmobiliaria da venda da praia de Santa Cristina

■ Manifestación contra a privatización da praia

Estes comportamentos fixeron que moitos especuladores visen na figura do alcalde José Luis Martínez ao xestor que necesitaban e na de García Seoane a da besta negra, a do terrorista antisistema. O odio que sementou cara á súa persoa animou a un grupo de individuos a queimarlle o coche diante do seu domicilio o día 1 de novembro ás 5.00 da

madrugada e para iso colocaron nos baixos manteis empapados de gasolina e prendéronlle lume. A manobra, en contra dos fins que perseguían uns e “outros”, provocou un gran apoio veciñal a García Seoane chegando a facerse unha colecta por toda a localidade na que a inmensa maioría colaborou economicamente para comprarlle un novo. Pero aquela colecta tamén serviu para detectar o odio visceral dalgúns veciños que chegaron a dicir que estaban dispostos a aboar unha cota se o incendio fose co concelleiro dentro do coche. Tamén houbo quen achegou unha roda vella para que “non quedase sen ela”.

A situación que se xerou co intento de illar, desde o goberno municipal, os representantes da localidade de Perillo animou a diversos especuladores a utilizar “matóns” para ameazar e aterrorizar a García Seoane, que nesa época compaxinaba o traballo político e a súa profesión de músico atopándose a altas horas da madrugada, de regreso á súa casa, con elementos indesexables roldando o contorno da súa vivenda, petando nos cristais do entresollado que posuía en Rosalía de Castro, atemorizando a súa familia.

Ante o perigo que isto supoñía para a súa integridade física e incluso a da súa familia, varias asociacións de veciños: Santaia, Montrove, Oleiros e membros doutras, apoiaron nunha reunión co gobernador civil da Coruña que se lle facilitase a instalación dun teléfono no seu domicilio particular.

Queman el coche a un concejal de Oleiros

LA CORUÑA. (De nuestra Redacción). A consecuencia de un incendio, con todas las apariencias de ser provocado, resultó da-

uña

ISION SOLICITA EL N DELINCUENTE

sobre el delincuente, al tiempo que empezó la persecución. Su estado de embriaguez y la impericia le llevó a estrellarse contra un muro y sufriendo desperfectos el coche por valor de 80.000 pesetas.

PETICION DE CONDENA

Dado el amplio historial delictivo del inculpado y sus circunstancias, además de los tres años de prisión, se aplican 125.000 pesetas, o en su defecto treinta días

ñado gravemente en Perillo el “Seat 600” propiedad del concejal de Oleiros y diputado provincial, Angel García Seoane. El siniestro se descubrió a las cinco de la madrugada de ayer a causa de los gritos de una mujer, que no pudo ser localizada posteriormente. Varios vecinos intentaron apagar el fuego utilizando agua de una charca próxima, sin conseguirlo. Posteriormente otra persona utilizó un extintor. El vehículo había sido aparcado por su propietario la noche anterior en la carretera de Montrove.

Angel García Seoane, uno de los más conocidos líderes del movimiento ciudadano de Oleiros, recibió en los últimos tiempos diversas amenazas anónimas. Con anterioridad había denunciado presuntas irregularidades, entre ellas las que se refieren a la playa de Santa Cristina. El Comité Comarcal del Partido Comunista

Gobierno Civil de La Coruña
Secretario General

SR. D. ANGEL GARCIA SEOANE
PERILLO (OLEIROS)

Conforme a su conversación del otro día he intentado averiguar lo que hay sobre el incendio de un coche en Perillo pero al ser un asunto que pasó a la vía judicial el Gobierno Civil no ha intervenido en él.

25
Enero
1963

17

A pesar da carencia de calquera figura de planeamento que amparase as licenzas, é de destacar que un dos obxectivos do programa da Candidatura dos Veciños, era precisamente a erradicación de monopolios que existían con determinados arquitectos para a construción de vivendas en Oleiros e que se controlaban desde o Concello. Estábase a aplicar o “sácate ti para poñerme eu”. O escurantismo e a política inquisitorial que intentaba impoñer o rexedor fixo que, ao cabo dun ano, nove dos doce concelleiros do grupo do goberno: Ángel García Seoane, Esther Pita Pita, María Sánchez Parga, José Luis Fanjul Casielles, José Temprano Agra, Luis Garrido López, Daniel Montero Sabio, Manuel Fernández Siso e Antonia Caridad Martínez, deixaran de apoialo para amparar a García Seoane, o que provocou que por parte dos directivos das asociacións de Nós, de Semade e un sector da de Iñás, que apoiaban o alcalde, fosen convocadas asembleas para facer dimitir os concelleiros de Mera e Nós: María Sánchez Parga e José Temprano Agra.

A estas asembleas acudiron representantes de distintas entidades oleirenses e tamén concelleiros do grupo maioritario da Candidatura dos Veciños, impedindo coas súas intervencións que se conseguise o obxectivo pretendido. Estes actos e moitos outros feitos contrarios aos criterios democráticos da Candidatura dos Veciños fixeron que se presentase unha moción de censura ao alcalde no pleno do 15 de xuño de 1981, sendo apro-

bada por maioría absoluta. José Luis Martínez non dimitiu do seu cargo pero, a partir dese momento, careceu de poder de decisión nos órganos de goberno: comisión permanente (actualmente Xunta de Goberno local) e pleno da corporación.

Ás 00.00 horas do 25 de xullo de 1980 saíu ao aire a emisora municipal Radio As Mariñas, hoxe Radio Oleiros, convertendo Oleiros no primeiro concello galego con emisora municipal propia e que realizaba a súa emisión integramente en galego. O seu primeiro locutor foi Manolo Rivas.

A experiencia durou apenas setenta minutos, que foi o tempo que tardou a Garda Civil, por orde do gobernador civil, en pechar a emisión. A emisora quedou precintada ata o ano 1985, data desde a que segue emitindo sen interrupción ata o día de hoxe.

Desde o comezo desta lexislatura procedérase á contratación de planeamento co fin de poñer orde ao caos urbanístico - especulativo que reinaba no concello para, posteriormente, redactar o Plan xeral que non puido ser

aprobado na primeira lexislatura pola incomprensible posición política do alcalde que priorizaba o feito de dar cobertura a actuacións de tempos pasados, como por exemplo Canide coas súas pretendidas 1.700 vivendas e centros comerciais, outras como Casa Sara, a urbanización de Bastiagueiro ou diversos convenios amañados de novas urbanizacións.

A perda de decisión de José Luis Martínez ao non contar cos nove concelleiros da Candidatura dos Veciños,

impediulle manexar o concello ao seu antollo e vontade, dando comezo así a unha nova etapa na que gobernaban os nove concelleiros dirixidos por García Seoane que, aínda que non estaba libre de problemas, permitiu que foran tratados proxectos ata entón paralizados, entre os que cabe destacar o abastecemento de auga a Oleiros e a Santa Cruz desde a localidade de Perillo, a implantación de servizos en gran parte do municipio, o saneamento de Santa Cristina...

■ Acto da inauguración da traída de auga a Santa Cruz fronte ao restaurante La Marina

Coa toma de control do goberno polos nove concelleiros, de doce, da Candidatura dos Veciños, iníciase o que desde o principio da lexislatura debiera ser o programa electoral: ordénase revisar todas as licenzas outorgadas, desde 1975, incluídas as concedidas nos dous primeiros anos da lexislatura democrática. Para facelo, constitúense comisións integradas por concelleiros, técnicos e representantes veciñais nas que se valoraba

o lucro acadado polas obras ilegais, cuxas vivendas xa foran vendidas e, unha vez valoradas, demandábase dos infractores a construción de infraestruturas nas localidades das que se lucraran. A achega debía ser o 50 % do beneficio obtido chegando a recadarse máis de sesenta millóns de pesetas. Cabe lembrar que o primeiro orzamento xeral democrático alcanzaba os sesenta e catro millóns de pesetas.

Con esas achegas “voluntarias” levouse a rede de auga desde Perillo a Santa Cruz, construíuse gran parte do saneamento de Santa Cristina, logrouse o primeiro centro social en Santa Cruz, situado no actual Centro de Lecer Portaberta.

O funcionamento das comisións, levou a algúns promotores a denunciar nos xulgados o que para eles era o cobro dun “imposto revolucionario”, pero as ditas denuncias foron desestimadas ao interpretarse que non existían tales feitos senón que foron considerados como unha xusta actuación compensatoria para sufragar os servizos que as antigas corporacións e os promotores, tiñan ignorado ao outorgar licenzas que, por outro lado, eran totalmente ilegais.

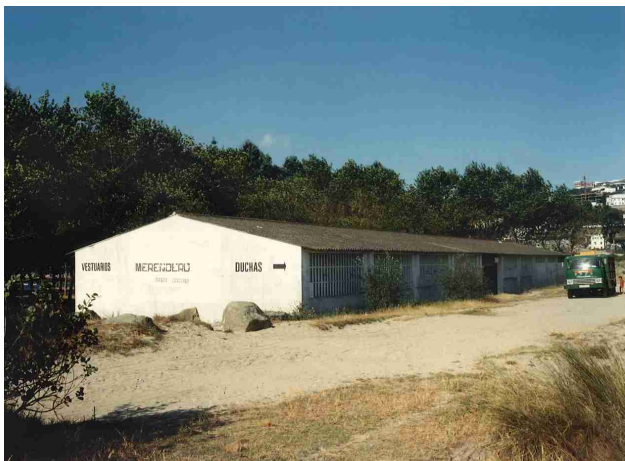
Co traballo da Comisión mixta tratouse, paralelamente, unha política contundente contra as novas actuacións ilegais, paralizándo e demolendo toda obra que non se axustase á lei.

■ Casetas que privatizaban a zona do porto

■ Demolición das casetas e recuperación do espazo público

■ Chiringuito en Santa Cristina

■ Demolición e recuperación pública

Os nove concelleiros dedicáronse a poñer orde e a dignificar a vida municipal revisando e modificando todas as áreas municipais, especialmente as relacionadas coa atención aos veciños, da que se erradicaron actitudes vexatorias e se eliminaron as “propinas” que pagaban por ser atendidos. Outro apartado foi a creación de servizos, especialmente a distribución de auga potable e a recollida de lixo.

A carencia de edificios escolares e o “almacenamento” de nenos e nenas no único colexio que existía naquel momento, A Raba-deira, levou o Goberno municipal, coa Santaia á fronte, a ocupar o edificio das Torres, antiga sede da sección feminina do réxime franquista, para implantar unha escola de EXB. Nun terreo adquirido en Canide, Maianca, por catro millóns de pesetas o Ministerio de Educación constrúe o colexio de educación primaria Luis Seoane. Comezábbase así a avanzar na mellora da educación pública.

■ As Torres

Nesta primeira lexislatura cabe destacar a localización en Oleiros do INEF, Instituto Nacional de Educación Física. A creación deste centro, en Bastiagueiro, e que o goberno galego pretendía levar a Pontevedra, foi posible pola iniciativa e a vontade do entón presidente da Deputación

da Coruña, Enrique Marfany Oanes, quen puxo a disposición oitenta mil metros cadrados de terreos, propiedade da Deputación, e destinou a este fin importantes recursos monetarios do organismo provincial. Este centro fora no seu día boicoteado polo alcalde José Luis Martínez e, non se sabe con que interese, había varios proxectos de obra. A actitude do deputado por Oleiros, García Seoane, e o logro dunha maioría estable do grupo da Candidatura dos Veciños que o apoiaba, fixo posible que non se perdesa a creación deste centro universitario en Oleiros, dando vía libre á proposta do presidente da Deputación.

A situación de ruptura da Candidatura dos Veciños e o nacemento de novas asociacións ao longo da lexislatura, como o caso de San Antón de Dexo e San Cosme de Maianca, fixo que estas localidades deixasen de estar representadas por SEMADE, entidade veciñal vinculada ao alcalde, e viuse

reforzada a liña marcada polas asociacións de veciños de Santa Cruz, Perillo, Oleiros e Montrove.

A proximidade das segundas eleccións municipais e a vitoria electoral do PSOE no Estado tras o intento do golpe de 1981, animou a excluírse da Candidatura dos Veciños ao sector que apoiaba o alcalde, organizándose o partido de Esquerda Galega en Oleiros e o outro sector creou o PSOE. Neste último participaban un dos promotores de Casa Sara e un xenro do promotor de Canide que era un alto cargo do Opus Dei, ademais dalgúns afiliados das asociacións de veciños de SEMADE, Santaia, Iñás e Nós.

Este panorama político fixo que, por parte dos concelleiros e das entidades veciñais que seguían sendo fieis ao proxecto inicial da Candidatura dos Veciños, se valorase a inscrición como partido político xa que o goberno do estado modificara a Lei electoral para impedir a proliferación de candidaturas de agrupacións veciñais. Deste xeito a Candidatura dos Veciños cambiou o nome pasando a chamarse Alternativa dos Veciños.

Nas eleccións do 8 de maio de 1983 os votos obtidos pola dita candidatura nas primeiras eleccións de 1979, redistribuíronse nos tres partidos orixinados pola excisión, obtendo Alternativa dos Veciños cinco concelleiros, o PSOE catro, Esquerda Galega dous e Alianza Popular seis.

Para a toma de posesión e a designación de alcalde da nova corporación, os do PSOE, dirixidos polo alcaldable José María del Monte, negociaron con Alianza Popular intentando facer unha fronte común contra a Alternativa dos Veciños, pero o día sinalado polo goberno do Estado para a formación das novas corporación locais o pacto entre eles aínda non fraguara, o que provocou que a toma de posesión se retrasase un día chegando ao pleno sen acordo, porque tanto o PSOE como Alianza Popular querían a alcaldía.

Esta situación permitiu que ao non existir unha lista que obtivese a maioría con 9 votos de 17, en segunda votación, a candidatura con máis concelleiros, neste caso Alianza Popular, sería a que obtivese a alcaldía.

Pola súa parte, Alternativa dos Veciños intentara chegar a un acordo co PSOE pero a chantaxe deste: “ou eles ou Alianza Popular”, fixo que retirase a súa candidatura. Aínda así, para impedir que Alianza Popular obtivese a alcaldía, Alternativa votou ao PSOE, cuxo candidato levaba poucos meses en Oleiros. Desprazado desde Burgos por problemas laborais con Telefónica, descoñecía por completo o municipio e os seus problemas. O día 25 de maio de 1983 constitúese a nova corporación formada por:

Alianza Popular-Partido Democrático Popular-Unión Liberal: José Miguel Villar de Ibarra, Miguel Aguirre Urcola, Jesús Graña Trillo, Manuel Barreiro Fernández, Fernando

Cernadas Prego, Jaime Conchado Taboada
Alternativa dos Veciños: Ángel García Seoane, Esther Pita Pita, Guillermo Fernández-Obanza García, Manuel Chas Miguez, Manuel Fernández Siso

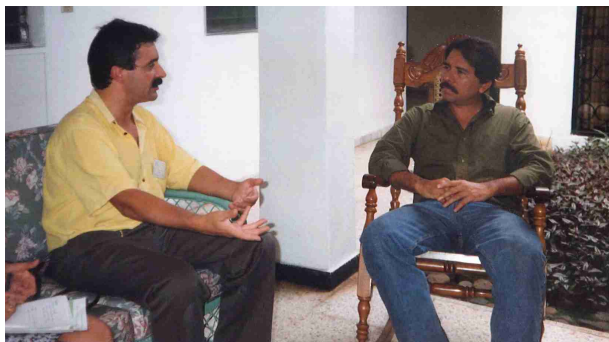
PSOE: José María del Monte González, Florentino Taboada Valiño, Jaime Varela Paz, Juan Álvarez Espiñeira

Esquerda Galega: Manuel Taboada Marzoa, José Francisco García Pazos

Comeza unha nova e convulsa etapa para unha corporación con dezasete concelleiros e un goberno de catro persoas xa que os de Alianza Popular e os de Esquerda Galega, que intentaran pactar co PSOE, crían que foran traizoados polos socialistas porque a estratexia de Alternativa fíxolles pensar que existía un pacto oculto.

A situación de desgoberno e a tensión na que se atopaba o PSOE ao cabo dun mes, levounos a chamar a Alternativa para participar no goberno. As condicións impostas por esta foron: a esixencia de aprobación do Plan xeral de ordenación urbana para frear a destrución do territorio e preservar o medioambiente e a cesión das áreas de cultura - educación e urbanismo. A primeira delas sería xestionada por Guillermo Fernández - Obanza e o urbanismo por Ángel García Seoane.

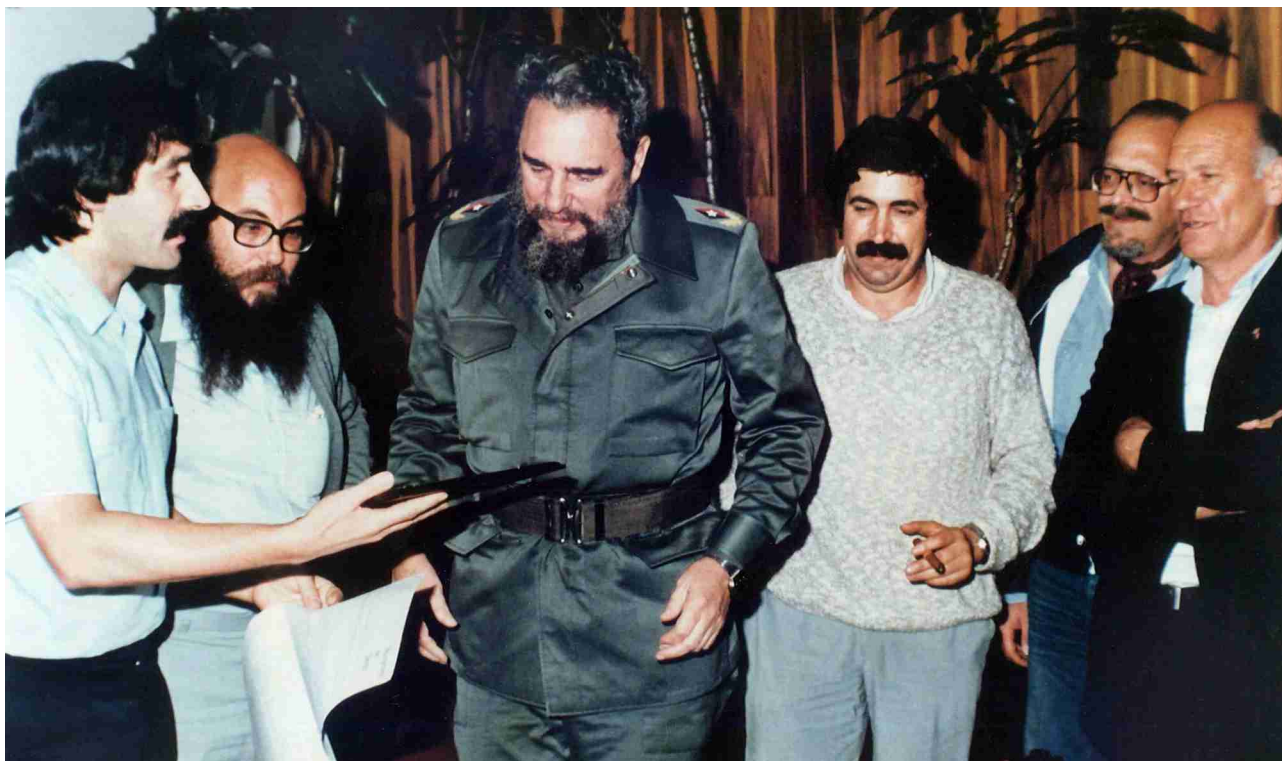
Coa entrada no goberno de Alternativa dos Veciños, a cooperación internacional fixo posible que centos de nenos nicaraguanos, vítimas dunha longa guerra civil, puidesen

■ *Entrevista co presidente de Nicaragua Daniel Ortega*

acceder á educación. Para iso o Concello enviou diverso material escolar e medicinas que se recolleron a través dunha campaña solidaria non só en Oleiros senón en colexios e hospitais da comarca.

A ameaza da deputada estatal de Alianza Popular, Victoria Fernández España e o primeiro presidente autonómico Gerardo Fernández Albor propoñendo apedrar o presidente de Cuba se viña a Galicia (fixera escala en Madrid e fora invitado polo presidente Felipe González a un almorzo na Moncloa), fixo que o Concello declarara a Fidel Castro “concelleiro honorífico” co fin de contrarrestar a declaración fundamentalista e agresiva da deputada. O goberno municipal promoveu a participación de cidadáns para entregar o acordo municipal nunha viaxe a Cuba que tivo lugar o 7 de xaneiro de 1984.

■ *Recepción na Habana*

A suposta estabilidade que a entrada de Alternativa lle daba ao goberno ao acadar maioría absoluta viuse truncada meses máis tarde, na primavera de 1985, pola conspiración dos edís socialistas que, aliados con Esquerda Galega e Alianza Popular, presentaron unha moción de censura ao alcalde do seu mesmo partido. Esta traizón que non tiña outros motivos que a xustificasen que non fosen a ambición, os intereses persoais e especulativos xunto coa negación a aceptar o control que a Alternativa aplicaba á xestión da vida municipal, culminou nunha nova e crispante situación que orixinou a dimisión do alcalde antes de tratarse a moción.

Esta situación provocou unha nova elección na que, unha vez máis, a Alternativa dos Veciños, co fin de evitar que Alianza Popular se fixera coa alcaldía, ofreceu os seus cinco votos aos dous de Esquerda Galega. Ademais contábase co voto do alcalde dimitido que participaba como concelleiro e o voto dun ex-membro da Candidatura dos Veciños, Manuel Barreiro Fernández, que se presentara ás eleccións nas listas de Alianza Popular. A negativa do ex-alcalde socialista José María del Monte a apoiar a Manuel Taboada Marzoa de Esquerda Galega fixo que no Pleno do 3 de maio de 1985 saíse elixido alcalde Ángel García Seoane.

Rematan así unha etapa convulsa sendo os dous anos seguintes, ata as eleccións de 1987, moi positivos para o desenvolvemento do municipio. O consenso e a convivencia

dos distintos concelleiros no goberno e o arduo traballo levado a cabo polos colectivos veciñais que participaban na mellora das súas parroquias con actividades culturais e a creación de servizos a través de comisións mixtas veciños-concello, empezaban a dar os seus froitos e por fin se ían cumprindo os compromisos feitos na etapa de 1979.

No grupo de Alianza Popular, o feito de ver como se consolidaba o goberno e como se ían esvaeendo todas as súas aspiracións levou a dous dos seus candidatos, o alcaldable, José Miguel Villar de Ibarra e Miguel Aguirre Urcola, a presentar a dimisión.

■ *Nenos e nenas coa pardela*

No ano 1985 chegou ao noso concello unha ave non característica da costa galega, a pardela cincenta, aterrando todas as tardes na baía de Santa Cruz e hospedándose no hotel Portocobo despois de pasar o día pescando. A chegada da pardela protagonizou reportaxes estatais e internacionais. Cando chegaba á terra peteiraba no cristal da conserxería do Portocobo, onde era recibida polo

conserxe, co que iniciou unha entrañable convivencia, deixándose acariñar cun constante gurgullo como se quixese falar. Así transcorreron varios anos ata que o rapaz deixou o hotel e a pardela tamén se foi para o contorno do paseo do porto de Santa Cruz onde xogaba cos nenos e persoas que viñan visítala, durante quince anos. Este fenómeno trouxo a Oleiros a biólogos e científicos de diversas partes do mundo que estudaron e filmaron o singular comportamento da ave. O Concello, ademais de facer contos e unidades didácticas sobre ela, bautizou co seu nome unha escola infantil e, promovido pola asociación Amigos da Unesco, estableceuse o Premio Pardela que recibiron, entre outros, Isaac Díaz Pardo, Xosé Luis Barreiro ou Xosé Chao Rego, sendo nomeada Embaixadora Honorífica de Asuntos Exteriores de Oleiros.

É de destacar o traballo de educación ambiental e cultural que mobilizaría a centos de rapaces e rapazas a participar nas múltiples actividades sociais organizadas. A xestión levada a cabo polo concelleiro de Alternativa dos Veciños, Guillermo Fernández-Obanza, desde a área de cultura mereceu o recoñecemento de importantes grupos ecoloxistas de ámbito estatal e europeo. Este labor medioambiental deu como froito o nacemento dun grupo ecoloxista denominado Biotopo. De igual xeito, para o fomento do deporte o Concello negociou co dono do Hotel Portocobo e o Club Beiramar a cesión do uso das piscinas, porque o Goberno non podía permitir que en Oleiros, un concello costeiro, houbera veciños que non soubesen nadar.

■ *Piscina do Portocobo cedida para desenvolver cursos municipais*

A esta actividade engadíronse os paseos en bicicleta polo concello para que a mocidade desenvolvese actividade física, mentres descubría recunchos do municipio. Ao ir acadando infraestruturas fóronse fomentando tamén outro tipo de deportes.

Nas eleccións de 1987 Alternativa dos Veciños é o partido máis votado, aumentando en tres concelleiros. O PSOE perde dous, Esquerda Galega queda con un e Alianza Popular perde un. Aparece tamén unha nova lista con representación a Coalición Progresista Galega que logra un concelleiro.

A corporación, que se constitúe o 30 de xuño de 1987, fórmala:

Alternativa dos Veciños: Ángel García Seoane, Esther Pita Pita, Guillermo Fernández-Obanza, Manuel Fernández Siso, Fernando García Sánchez, Alfredo Novoa Gil, Juan Ramón Fernández Fernández e Manuel Cañas Zapata

Alianza Popular: Jesús Graña Trillo, Julio Cruz Suárez, Antonio Pedreira Doldán, María Vieites Louro e Nicasio Manuel Pan Sánchez

PSOE: Ricardo Cubeiro Pena e Florentino Taboada Valiño

Esquerda Galega: Manuel Ferreiro Bra

Coalición Progresista Galega: Enrique Fernández-Mosquera Soto

Unha vez máis ningunha candidatura obtivera a maioría absoluta e, unha vez máis, o PSOE e Alianza Popular intentan chegar

a un pacto para elixir alcalde, pero para iso necesitaban do voto das outras candidaturas, Esquerda Galega e Coalición Progresista Galega. O primeiro abstívose e o segundo compareceu unha vez ultimada a toma de posesión, non podendo votar na elección de alcalde.

Ao non acadar ningún grupo a maioría absoluta queda designado alcalde, por ser a lista máis votada, Ángel García Seoane, continuando así coa política desenvolvida nos dous últimos anos. A pesar de ter que gobernar en minoría, Alternativa dos Veciños logra puntualmente o apoio do concelleiro de Coalición Progresista Galega, Enrique Fernández-Mosquera, e dun dos concelleiros do PSOE, Ricardo Cubeiro Pena, persoa profundamente comprometida cos valores do socialismo que consideraba que a Alternativa os aplicaba ao traballo que levaba a cabo. Este apoio puntual permitiu que o goberno de Alternativa se dedicara de cheo a acadar os obxectivos programados nesa lexislatura que pasaría a ser unha das máis positivas para o desenvolvemento ordenado de Oleiros.

Durante esta lexislatura, de 1987 a 1991, decenas de comisións veciñais foron constituídas para levar os servizos máis básicos, auga e saneamento, a todas as parroquias e aos asentamentos históricos do concello. Ao amparo do planeamento aprobado tamén aparecen as primeiras urbanizacións: Lamastelle, Icaria, Praza de Liáns, Os Regos...

Impúlsase tamén a dotación de infraestruturas e equipamentos: casas do pobo de Dorneda, Iñás e Lorbé, centros educativos como o Valle Inclán, o Parga Pondal e o Neira Vilas, instalacións deportivas...

Durante esta lexislatura continúa a loita emprendida anos atrás a prol dun transporte público que entrara na cidade da Coruña.

A carencia deste servizo regular de viaxeiros xunto coa imposición de que todos os auto-

buses finalizasen o seu traxecto na estación de Catro Camiños prohibíndolles a entrada ata Porta Real, estaba a ocasionar un grave trastorno aos centos de cidadáns que desde a comarca se desprazaban á cidade. Como medida de protesta as entidades veciñais de Oleiros, A Coruña e Culleredo decidiron cortar todos os accesos á cidade: na Pasaxe, na estrada do Burgo, no Portazgo, na avenida Alfonso Molina e na estrada de Arteixo. A coordinación dos cortes levouse desde o Concello de Oleiros a través dunha rede de

■ A Policía Nacional solicítalle ao alcalde a disolución da manifestación polo transporte público

walkie-talkie e provocou media hora de caos a entrada e saída da Coruña. O gobernador civil mandou unha compañía da Policía Nacional a dispersar en todos os puntos aos manifestantes.

xudiciais co único fin de paralizar a actuación municipal en espera de “tempos mellores”, se tiña lugar un cambio de goberno.

■ Edificación ilegal na illa do Portelo

■ Demolición do edificio da illa do Portelo

Esta lexislatura destaca ademais pola aplicación estrita da lei a todas as irregularidades urbanísticas sucedéndose unha infinidade de demolicións de obras ilegais: peches, fins de semana, edificios...; o que leva a presentación de innumerables recursos ante os órganos

Outro dos aspectos a destacar deste cuatrienio é a recuperación de espazos públicos nas praias e costas do noso concello. Amparados pola Lei de costas do Estado de 1988 e o Plan xeral de ordenación de Oleiros aprobado en 1985 foron innumerables as actuacións tratadas desde a ría da Pasaxe ata Lorbé,

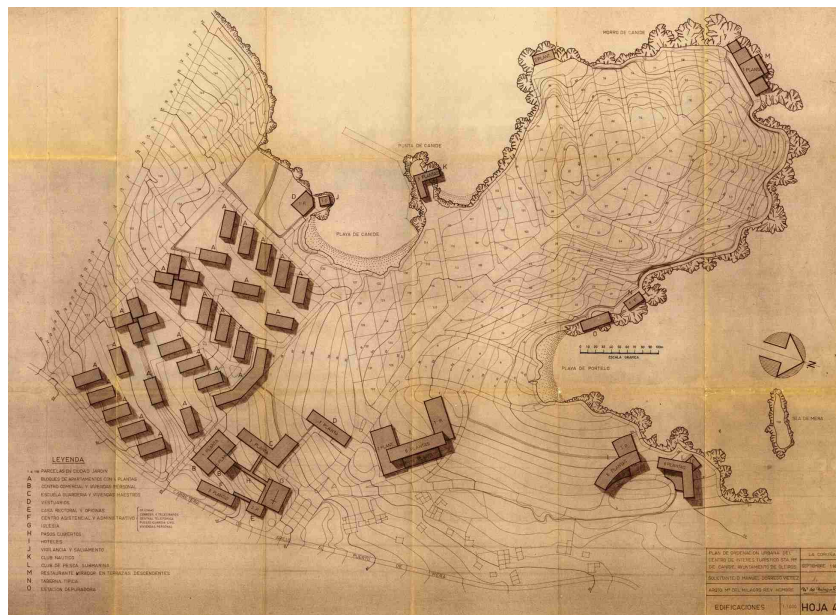
■ Edificio ilegal en Beiramar

■ Demolición

para liberar a costa de concesións obsoletas do Estado, de chiringuitos, peches lindeiros cos acantilados, privatización de areais, cemiterios de barcos, praias privadas amparadas en sentenzas vergonzosas e aberrantes..., como a da caseta da praia de Santa Cristina que indicaba que a súa zona privada lindaba cos mares de Inglaterra.

Estas actuacións do goberno municipal orixinaron unha cadea de denuncias e quere-las criminais contra o alcalde García Seoane. Entre os denunciante destacan a sociedade Sancrisa, propietaria da praia de Santa Cristina, e o representante de Canide S.A., inmobiliaria promotora do especulativo proxecto de interese turístico que na década dos 70 pretendía levar a cabo 1.700 vivendas en Canide, así como un nutrido grupo de promotores que viñan campando ás súas anchas por todo o concello.

■ Proxecto de 1700 vivendas e hoteis en Canide. Aos edificios hai que sumarlles as vivendas unifamiliares da península.

Nunha sentenza xudicial, o xuíz chega a reflectir que se observa unha persecución, a través dos xulgados, contra a figura do alcalde García Seoane. A dita sentenza daba a razón ao concello.

É tamén nesta lexislatura cando se abren diversos expedientes de expropiación para reverter o uso público de zonas privatizadas por particulares en áreas de dominio público. Procédese tamén á compra ao Estado do castelo, situado en Santa Cruz, co propósito de convertelo nun centro de educación ambiental. Esta compra enfrontou o concello co capitán xeral de Galicia xa que había particulares interesados nel para dedicalo a residencia privada ou a un futuro casino. A xerencia de infraestruturas do Ministerio de Defensa que estaba a “desfacerse” do vasto patrimonio que tiña no Estado o tiña desafectado e posto á venda por corenta e dous millóns de pesetas. Foi a través dun cargo militar, veciño da comarca, como o Concello soubo deste feito procedendo de xeito que evitou que un monumento histórico nacional fose privatizado. O comprador era un coñecido promotor da Coruña.

As xestións iniciadas polo Concello foron torpedeadas (nunca mellor dito) desde a Capitánía Militar da Coruña á que o alcalde saltou negociando directamente en Madrid a compra. Supostamente, o prezo era o que aparecía no BOE pero o xeneral, responsable da Xerencia, fixouno na oferta que fixeran os particulares e que case triplicaba o prezo de saída, 136 millóns

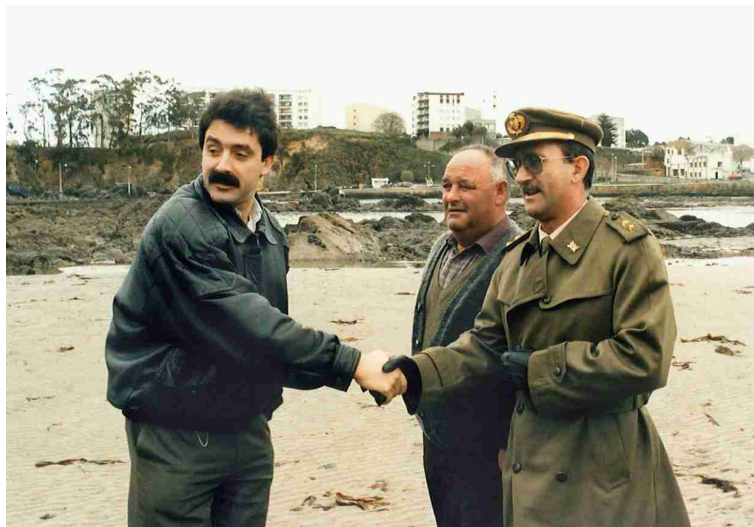

de pesetas. Como se daba a circunstancia de que o Concello ou calquera outra administración pública, Deputación ou Xunta, tiñan dereitos prioritarios ante calquera particular e o alcalde fora ben asesorado porque o castelo tiña un prezo oficial publicado no BOE, o resultado final foi que o Concello mercou o castelo en 89 millóns de pesetas que se sufragaron coa venda do 10 % das parcelas de cesión obrigatoria no proceso de urbanización dos Regos. Unha vez ultimada esta operación en Madrid, o Concello quixo tomar posesión do castelo pero o capitán xeral da zona impediuno.

Durante unha semana leváronse mobles e obxectos que pertencían ao inmovible que fora residencia de orfos da arma de cabalería. O edificio quedou desvalixado de calquera peza de valor ou histórica porque a maiores se levaron pezas de artillería de bronce e o pouco que había sen ningún valor quedou esnaquizado.

Na capela non deixaron nin un só santo. Ante tal situación o goberno municipal denunciou, a través dos medios de comunicación os feitos, fixando un novo día para a toma de posesión in situ. Para o día sinalado convocouse a todos os medios. Como a marea estaba alta, o concello contratou os servizos dun barqueiro. Acompañaban o alcalde os concelleiros Esther Pita Pita e Guillermo Fernández-Obanza, pero tamén apareceron 18 policía militares en sidecares e vehículos todoterreos, así como membros da garda civil que comunicaron ao alcalde que tiñan

■ O alcalde recibindo o representante do Exército

■ Acto de capitulación e toma de posesión nos accesos ao castelo

orde do gobernador civil de impedirle o acceso ao castelo. Desoído as ordes do responsable da Garda Civil e do comandante que estaba ao mando dos 18 militares embarcaron coa prensa e a televisión rumbo á illa. Os militares a bordo dunha embarcación tomaron a illa, empuñando as armas a todo o longo do seu perímetro. A situación de tensión que se creou motivou que os medios se angustiasen e solicitasen do alcalde o regreso ao porto de Santa Cruz quedando na embarcación só o alcalde cos dous concelleiros que, ante a actitude belicista dos militares que se comunicaban con Capitanía mediante o contrasinal “zorro uno a zorro dos”, acordouse ese día dar a volta a todo o illote seguidos desde terra pola policía militar. Estes feitos, publicados polos medios, obrigaron a Capitanía Militar da Coruña a fixar día e hora, para unha definitiva toma de posesión do castelo de Santa Cruz, cuxa acta asinouse no exterior do seu acceso.

Días despois o Concello organizou unha toma da fortaleza por parte do pobo na que participaron veciños de todo o municipio.

■ Toma do castelo polos veciños

■ *Expropiación e inicio da primeira fase do parque José Martí*

Nesta lexislatura, a través do desenvolvemento urbanístico e das expropiacións, trátase a construción e dotacións dos primeiros parques públicos do concello: José Martí en Santa Cristina, a lagoa de Mera, Obelisco en Oleiros, Luis Seoane en Santa Cruz...

■ *Adquisición dos terreos do parque Luis Seoane*

■ Lagoa de Mera adquirida polo Concello para a creación dun parque

Tamén e co apoio do presidente da Deputación da Coruña, Enrique Marfany, grazas á influencia no tripartito que gobernaba na Xunta de Galicia, logrouse que o proxecto redactado polo Concello para a creación da primeira fase do porto de Lorbé, fose aceptado pola Consellería e apoiado por Miguel Martínez Losada, membro do goberno autonómico, conselleiro de traballo e benestar social.

■ Visita ao porto de Lorbé para iniciar o proxecto

Con anterioridade, o Concello tiña tratado o financiamento dun edificio para almacén e cámara frigorífica da Confraría de Pescadores, xa que os mariñeiros de Lorbé carecían de toda a infraestrutura necesaria para desenvolver a súa actividade pesqueira, agás unha rampla para varado e atraque de lanchas e mexilloeiras.

A costa oleirense é a gran favorecida nesta etapa. Con xestións ante a Dirección do Estado e expropiacións, conséguese a recuperación da desaparecida praia de Santa Cristina, así como a primeira fase do paseo marítimo desde Casa Sara ao Hotel Rías Altas. Lévese a cabo tamén o paseo marítimo desde o porto de Santa Cruz ao Portocobo.

■ *Recheos na praia de Santa Cristina*

■ *En primeiro plano vese a edificación expropiada polo Concello que había onde hoxe se sitúa o paseo de Santa Cruz*

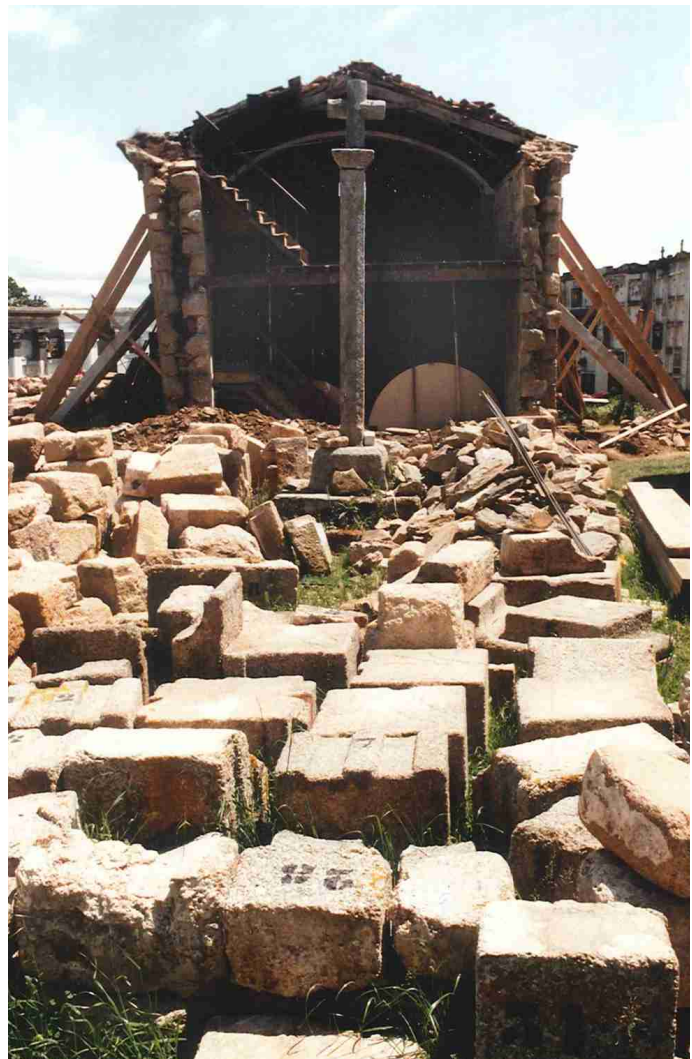
O desenvolvemento urbanístico permite obter un importante patrimonio para o uso público a través de convenios: o pazo Arenaza, a Casa Charry, casa da xuventude na rúa Darwin, hoxe cedida para as asociacións de fomento do deporte.

Nesta lexislatura iníciase tamén a construción do primeiro cemiterio municipal en Liáns. Importante foi a recuperación do patrimonio histórico - relixioso da igrexa románica de Santa María de Dexo que se reconstruíu na súa totalidade debido ao estado do posible derrubamento da súa fachada principal. Esta reconstrución levouse a cabo coa oposición inicial do Bispado que rexía Rouco Varela a pesar de que contaba co apoio do párroco local e dos veciños de Dexo.

Un sector dos párrocos do concello, en concreto Manuel Calviño de Santa Cruz, Antonio Pazo Buján de Dorneda e Guillermo Taboada de Oleiros mantiveron desde o inicio das corporacións democráticas unha actitude belixerante cara aos gobernos de Alternativa dos Veciños chegando incluso a participar, algún deles directa ou indirectamente, nas campañas electorais da oposición.

■ *Reinauguración da igrexa de Dexo*

■ *A igrexa desmontada pedra a pedra*

O cura de Dorneda, que xa no ano 1979 impedira dar un mitin no contorno da igrexa, destacou pola súa hostilidade, coa interposición de preitos e obstaculizando a mellora de servizos públicos como foi a condución de traída de auga ao norte do concello.

O de Santa Cruz foi o autor da venda a promotores privados de máis de catrocentos mil metros cadrados na parroquia de Liáns, terreos que foran doados por dúas familias para “fins de culto da igrexa católica á parroquia de Liáns” e que comprendían a inmensa maioría dos terreos da primeira fase da urbanización As Galeras así como a totalidade da urbanización Romardeiro e a actuación urbana dos apareados do Catasol en Muíño do Vento, ademais de diversas fincas por toda a parroquia. A venda das propiedades supúxolle á Igrexa uns ingresos, no ano 90, de máis de 532 millóns de pesetas, “cifra oficial” recibida.

■ *Acto de apertura da igrexa de Dexo*

[illegible]

Nesta venda non se tivo en conta a catro familias de caseiros históricos que vivían en casas situadas nesas terras e que viñan sendo traballadas por distintas xeracións desde había máis de setenta anos. O goberno municipal impediu calquera tipo de actuación urbanística ata que non se solucionase a situación dos afectados intervindo ante os compradores do solo para entregar aos caseiros novas vivendas e as indemnizacións en solo ou en cartos que lles correspondían conseguindo así evitar a inxustiza que pretendían cometer tanto o Bispado como o párroco de Liáns quen, ademais, tamén participaba directamente nos mitins do Partido Popular solicitando nas súas homilías o voto para os seus candidatos. Á vista

do exposto cabería inverter o dito aquel “con la iglesia hemos topado” porque estes feitos demostran o contrario.

■ Neira Vilas e a súa esposa no acto inaugural do instituto de Perillo

medalla outorgáraselle un ano antes, pero Neira Vilas estaba en Cuba onde residía e non puido desprazarse para recollela.

O cumprimento dos obxectivos marcados e o gran traballo levado a cabo no campo do social, así como a firmeza na defensa dos intereses municipais ante os distintos poderes civís e políticos de Estado fixo posible que Alternativa dos Veciños acadara nas eleccións de 1991 a maioría absoluta. Lamentablemente uns meses antes falecera o concelleiro que posibilitara a estabilidade a esta formación política e polo tanto partícipe do progreso conseguido entre 1987 e 1991, Ricardo Cubeiro.

Hoxe Ricardo Cubeiro Pena, é lembrado cunha rúa no centro de Santa Cruz.

■ Placa da rúa que homenaxea o concelleiro Ricardo Cubeiro

A nova corporación, constituída o 15 de xuño de 1991 queda formada por dez concelleiros de Alternativa dos Veciños, cinco do Partido Popular e dous do PSOE.

Alternativa dos Veciños: Ángel García Seoane, Esther Pita Pita, Manuel Fernández Siso, Guillermo Fernández-Obanza, Alfredo Novoa Gil, Fernando García Sánchez, María Pilar Pardo Veiga, Carlos García Neira, Ana Pallares Corral, Julia Eiroa Morandeira.

Partido Popular: Jesús Graña Trillo, Francisco Vázquez Mosquera, Nicasio Manuel Pan Sánchez, José Antonio Gomez Mahía, María Vieites Louro.

PSOE: Manuel Sánchez Rodríguez, Manuel Lorenzo Fernando Meilán Ramos.

A maioría absoluta outorgada polos veciños á candidatura veciñal propiciou un goberno estable e rematou coas intrigas da oposición permitindo ao goberno municipal dedicarse de cheo a solucionar os problemas do concello e a consensuar e demandar das administracións do Estado, autonómicas e provinciais as infraestruturas e equipamentos que Oleiros necesitaba.

Esta lexislatura, desde 1991 a 1995, foi tamén a dos convenios con empresas e particulares para conseguir o solo preciso para levar a cabo servizos e dotacións sanitarias, culturais, apertura de novas rúas, parques, paseos...

■ Vista da construción da praza de Liáns

O incremento do patrimonio público foi espectacular: diversos pazos e fincas singulares pasaron gratuitamente a ser propiedade municipal a través da xestión urbanística e grazas a ela compensábase aos seus propietarios.

Estas edificacións protexidas polos plans urbanísticos que formaban parte do catálogo de patrimonio histórico e cultural, hoxe prestan servizo á cidadanía: bibliotecas, museo, centro de día, instituto de educación medioambiental da universidade, dependencias administrativas, escola de música, centros de interpretación da natureza, centro de formación laboral, fundacións, casas de préstamo aos veciños...

A pesar da crise económica que o Estado estaba a padecer, Oleiros tiña Plan urbanístico, o que lle posibilitou ao goberno municipal tratar directamente a urbanización dos asentamentos máis poboados e conseguir deste xeito innumerables espazos públicos humanizando ao mesmo tempo as localidades onde a agresión especulativa dos setenta tanto dano fixera.

É precisamente, a través do planeamento e as súas cesións, como Perillo e Santa Cruz conseguiron o solo para os equipamentos escolares, sanitarios, culturais e de servizos. As novas urbanizacións, respectuosas co contorno e de baixa densidade urbanística, dotaron de novas vías, zonas verdes e prazas as súas áreas de influencia e fixeron que

novos veciños se sentisen atraídos por este xeito de facer política e viñeran a vivir a Oleiros.

Estas políticas urbanísticas foron moi contestadas por algúns propietarios, xa que non entendían porque había que urbanizar para poder construír. Isto trouxo consigo o inicio dun desgaste do goberno municipal, que lle pasaría factura, porque a oposición tamén baseaba as súas campañas manifestando que “a política comunista do goberno roubaba as propiedades e impedía a libre construción”. Tiñan morriña das épocas especulativas e destrutivas, de volver ao pasado.

A firmeza do goberno municipal na defensa do medio natural e a ordenación do territorio permitiu seguir xerando actuacións que, pouco a pouco, estaban a consolidar espazos agradables para vivir. A subida de ton da oposición que apoiaba a especuladores xerou unha escalada de denuncias de todo tipo: civís, penais, administrativas.. sumando máis de cen nesta lexislatura. Os motivos eran variados pero destacaban dous: a intención dos infractores de paralizar a acción municipal de apertura de expedientes para derribo e sancións agardando que na próxima lexislatura gobernara outro partido que dera carpe-tazo ás ilegalidades cometidas. Outro dos motivos debíase a que o goberno municipal empezara unha revisión do Plan xeral para adaptalo ás novas leis do solo de 1985 e a Lei de costas do Estado de 1988, e tamén para reordenar os núcleos urbanos e fortalecer a defensa da costa e dos espazos naturais.

■ *Cemiterio de barcos onde hoxe se sitúa a zona de aparcamento da Fábrica no paseo da Ría*

Aqueles que crían que todo o monte era ourego animaban os veciños a utilizar a vía xudicial para desgastar o goberno. Entre eles destacaba un avogado accionista da empresa “Sancrisa” (destrutora dos areais de Santa Cristina) que era o pai do próximo candidato do Partido Popular á alcaldía de Oleiros, Jesús Fernández Rosende. Esta persoa, que se presentara xa polo partido liberal de Oleiros, non logrou representación na corporación, pouco máis de cen votos, afiliándose posteriormente ás filas do Partido Popular coa finalidade de ir escalando postos co apoio do sector máis duro e reaccionario situado na parroquia de Oleiros. A súa aparencia de bonachón xunto co seu populismo serviu de acicate para ir sumando a todos

os cabreados e non compracidos polo Plan xeral que se estaba a redactar. A estes había que engadir un “selecto” grupo de destacadas familias coruñesas coa segunda residencia neste municipio, que posuían tamén grandes extensións de solo que aspiraban a cualificar e que tiñan influencia en decenas de familias que nalgún tempo serviran aos seus devanceiros.

Este “selecto” grupo tiña peso nos organismos públicos tanto estatais como autonómicos e provinciais. Altos cargos, que formaban parte da familia popular, con poder de decisión, eran fáciles de distinguir polas continuas cambadelas e resolucións que ditaban ante calquera xestión, demanda ou

iniciativa presentada polo goberno de Alternativa dos Veciños. De igual xeito, as súas sombras prolongábanse nalgúns dos xulgados onde se presentaban denuncias contra o Concello ou o seu alcalde cando se paralizaban construcións ou se reivindicaba o uso libre das praias.

Unha das denuncias máis graves foi a presentada contra o alcalde García Seoane por un “xestor” de compra de solo moi ligado aos propietarios da praia de Santa Cristina, a sociedade Sancrisa. Este individuo comprára-

lles un cacho de areal no que había unha caseta propiedade da Dirección Xeral de Costas do Estado e que fora construída na década dos 50, como albergue para o vixiante dunha cetaria e dun criadeiro de ostras.

A citada denuncia baseábase en que o alcalde ordenara destruír un muro de “cachotería granítica” que protexía a citada construción situada na periferia da preamar. Na demanda presentada denunciábase o abuso de poder (prevaricación) por parte do alcalde.

■ Vista aérea da Fábrica e do Paseo da Ría en Santa Cristina

Na realidade o que se levou a cabo foi a limpeza da praia de Santa Cristina do depósito dun camión de pedras que o infractor Bautista Prado descargara para “protexer o que o mar levaba co cambio de correntes”, orixinado pola eliminación dos viveiros de mariscos, situados no que hoxe en día é parte do parque José Martí, e tamén pola erradicación do cemiterio de barcos fronte á Fábrica.

De novo, o avogado do denunciante era o pai do futuro candidato do Partido Popular de Oleiros que xa figuraba como letrado en máis de dez denuncias relacionadas co tema. Lamentablemente, serviu para que os populares e os seus acólitos, entre os que figuraban un amplo número de especuladores, viran cumpridas as súas aspiracións. Así, en marzo de 1993, o xuíz que levaba o proceso, fallou condenando a García Seoane a seis anos e un día de inhabilitación para exercer cargo público como concelleiro ou como alcalde.

Este fallo xudicial contra un alcalde que estaba defendendo o patrimonio público e o libre tránsito pola zona dos seis metros da preamar, levantou unha forte protesta entre os cidadáns, que estaban convencidos da inxustiza que se estaba a cometer co alcalde por ambicións políticas dunha oposición que quería conseguir con preitos o que lles negaran os veciños nas urnas.

■ “Muro de cachotería” polo que García Seoane foi inhabilitado

■ Veciños apoiando o alcalde

Foron moitas as entidades veciñais e sociais, tanto de Oleiros como da comarca, que amosaron a súa indignación polo auto, que concluíu o 23 de outubro de 1994 cunha manifestación masiva de apoio a García Seoane, na praia de Santa Cristina, lugar dos feitos. É de resaltar que nesta sentenza afirmase que o demandante, Bautista Prado, é o propietario da caseta cuxas pedras limpou o Concello, mentres que noutra sentenza, por demanda da Dirección Xeral de Costas, recoñécese a este organismo a propiedade que, ese mesmo ano, é demolida polo Ministerio.

Resumindo, dous xulgados, dúas senten-

zas distintas sobre un mesmo caso: a titularidade da caseta que serviu para criminalizar o alcalde García Seoane e inhabilitalo como tal durante seis anos e un día. A condena máxima que a lei permitía. A senteza foi recorrida e ratificada dous anos máis tarde.

Este fallo xudicial, potenciou as aspiracións do futuro candidato do Partido Popular a ocupar a alcaldía e comezou a desprazar da escena política aos que nese momento ocupaban responsabilidades municipais dentro deste partido. Á cabeza estaba Jesús Graña Trillo, persoa de boas formas e dialogante.

■ Manifestación popular contra a sentenza, en Santa Cristina

Á marxe das políticas de desprestixio nas que se afanaban os membros da oposición utilizando a vía xudicial para intentar dar credibilidade ás súas políticas difamatorias, a lexislatura do 1991-1995 foi pródiga no logro dos obxectivos que o goberno municipal tiña comprometidos cos cidadáns. Aos xa comentados temos que engadir a creación dos servizos sociais. O Concello de Oleiros foi pioneiro na implantación do servizo de axuda a domicilio para as persoas que o precisaban, destinando importantes recursos económicos e humanos nesta tarefa. Para iso, o goberno contaba cunha concelleira cunha especial sensibilidade: Esther Pita Pita.

É tamén nesta lexislatura na que o goberno de Alternativa dos Veciños, trata a primeira promoción pública de vivendas sociais e de protección no lugar de Arillo, en Dorneda,

sendo 76 as familias oleirenses que se beneficiaron desta iniciativa e que sería o inicio das 632 que posteriormente se foron construíndo noutras localidades do municipio, todas elas situadas en ámbitos urbanos de gran calidade medioambiental e dotadas de todos os servizos e equipamentos culturais e deportivos.

A xestión do Plan, a través de plans especiais de protección costeira e o desenvolvemento de plans parciais, posibilitou levar a cabo convenios cos propietarios do solo. Exemplo diso é o plan especial do contorno de Bastiagueiro que permitiu a creación do parque tras a praia e o paseo, logrando o concello unha zona verde de 18.000 m² sen ningún custo. Deste plan especial temos que excluír os propietarios da chamada finca da Silva, cuxa negativa a chegar a un acordo obrigou

■ Casas e finca expropiadas polo Concello, cuxos terreos formarán parte da praia de Bastiagueiro

o goberno municipal a expropiar unha parte desta e, grazas a iso, hoxe en día, miles de veciños gozan do seu tempo de ocio nesa propiedade municipal.

Esta parcela, integrada con outras adquiridas é rexistrada mediante un edicto, formaba parte da praia de Bastiagueiro ata os primeiros anos da década dos 50 do pasado século. A presenza da familia Silva na zona, coincide coa “adquisición” da familia do ditador Francisco Franco doutra parcela na que había unha caseta de baños que os Franco utilizaban nos seus desprazamentos a Galicia no mes de agosto, mes durante o que, tanto a praia de Bastiagueiro como o seu contorno, eran tomados literalmente por decenas de gardas civís. Cabe lembrar que o patriarca dos Silva, vinculado ao sector da banca, fora estreito colaborador do ditador e tamén se afincou en Bastiagueiro.

A través da xestión urbanística conséguese crear, sen ningún custo para o concello, xa que foi con cargo á urbanizadora dos Regos, a primeira escola infantil de 0 a 3 anos. A xestión lévase a través dunha cooperativa de novos oleirenses, cubrindo así unha necesidade que xa tiña unha forte demanda entre a poboación debido á gran cantidade de novas

familias nas que traballaban ambos os dous proxenitores.

Son decenas os novos servizos e equipamentos creados nesta lexislatura e tamén é inmensa a dedicación a problemas sociais e de cooperación internacional. Oleiros abandonou o compromiso de destinar o 0,7 % do orzamento aos pobos pobres do mundo. En Galicia impulsou a creación do Fondo Galego de Cooperación e solidariedade composto hoxe en día por máis de 90 municipios e as Deputacións e cuxa presidencia ostentou durante máis de quince anos. No ano 1993, o Club Adiante premia o Concello de Oleiros pola súa solidariedade.

Nesta lexislatura, desde 1991 a 1995, son innumerables os actos de solidariedade co pobo nicaraguano, co Salvador, coa República de Cuba, co pobo palestino, con África e especialmente cos saharauís.

■ O alcalde participou como observador da guerrilla nas eleccións do Salvador

O Concello de Oleiros, xunto con outros de España, iniciou a campaña “Vacacións en Paz” destinada a nenos afectados pola guerra da independencia do Sáhara. Cabe destacar aquí a inmensa dedicación e gran profesionalidade dunha das persoas máis solidarias cos nenos oleirenses e doutros países: a pediatra Cecilia Vecillas, quen, ademais de colaborar co concello na atención desinteresada aos nenos do Sáhara, desprazábase nas súas vacacións coa ONG Solidariedade Galega a países de América Latina para prestarlles os servizos médicos que tanto necesitaban.

■ A pediatra Cecilia Vecillas

Tamén é nesta lexislatura cando o alcalde, Ángel García Seoane, participa na campaña internacional para a obtención do Premio Nobel da Paz apoiando a candidatura da indíxena guatemalteca Rigoberta Menchú, a quen acompañou por diversos países de América Latina e tamén no momento da recollida do Nobel, en 1992, en Oslo.

■ O alcalde e Rigoberta Menchú en Oslo

Outras campañas municipais a destacar estiveron vinculadas a implicar o goberno de España, a Xunta de Galicia, concretamente o seu presidente Manuel Fraga Iribarne, en asuntos relacionados con Cuba, Libia, Guatemala e Arxentina, intentando buscar compromisos e solucións a asuntos de gran interese social e político que obtiveron unha ampla repercusión dos medios e nos que se lograron os obxectivos previstos.

■ *Recepción na Habana á comitiva do presidente da Xunta, Manuel Fraga*

A política cultural e educativa oleirense obtén o recoñecemento das máis altas institucións e colectivos culturais de Galicia. Músicos, poetas, escritores, escultores... figuras como Isaac Díaz Pardo, Alonso Montero, Neira Vilas, Xabier Seoane, Manuel Rivas, Manuel María, Pilar Pallarés, Xabier Docampo... entidades como a Irmandade do libro, a Real Academia Galega,

entre moitos outros, ofreceron charlas, actuacións nos nosos múltiples equipamentos, colaborando con iso a incrementar o nivel cultural do noso municipio. Foi decisión de Díaz Pardo e de Maruxa Seoane autorizar o Concello a reproducir en granito unha maqueta que o propio Luis Seoane elaborara en escaiola como homenaxe e lembranza aos emigrantes que, desde o porto

da Coruña, partiran para As Américas e cuxa idea inicial era que se situase no citado porto, falecendo sen velo realizado. Desde Oleiros fíxose realidade o seu desexo e para iso contratouse ao escultor Francisco Escudero.

■ Inauguración do Monumento ao Emigrante

Este fermoso monumento, composto por un grupo de persoas despedindo os emigrantes, está colocado no porto de Santa Cruz, fronte ao mar, como quería Luis Seoane. A súa inauguración formou parte do acto central do Día das Letras Galegas o 17 de maio de 1994 na nosa comunidade autónoma.

Grazas a esta política cultural o polifacético artista José María Kaydeda séntese atraído polo noso concello e deste xeito, este pintor, escultor e escritor, xunto coa súa compañeira Teresa Jorge, viaxan de Barcelona a Oleiros para residir aquí, ofrecéndolle ao concello unha colección de máis de 4.500 pezas de barro recollidas ao longo da súa vida en diversos alfares do estado español, así como algunhas pezas precolombinas a cambio de que se creara un museo.

Ademais, doaron tamén diversos cadros de gran valor e máis de mil pezas antigas para a creación doutro museo etnográfico. Como contraprestación facilitóuselle unha vivenda

e unha renda vitalicia a Kaydeda como director do Museo dos Oleiros, situado nas Torres de Santa Cruz.

Pero Oleiros tamén ten artistas con nome propio como Emilio Siso Veciño, veciño de Maianca, a quen lle debemos a fermosa escalinata do parque no contorno da igrexa de Liáns, construída no Centro Municipal de Formación Isaac Díaz Pardo. Gran artista da pedra, Emilio, foi tamén o autor do Monumento á Paz fronte a Casa Charry, do frontal da fonte de Canabal, ademais de diversos cruceiros que adornan os espazos públicos oleirenses.

■ Vista parcial do museo Os Oleiros, en Santa Cruz

Iniciábase nesta lexislatura a elaboración do segundo plan de urbanismo. Cabe lembrar que o primeiro aprobouse en 1985, executándose en máis dun 80 %. Con este segundo plan, o goberno, acadou a sinatura de varios convenios que permitiron incluír no seu inventario municipal infinidade de propiedades como edificios protexidos e catalogados así como fincas singulares, grandes áreas para novos parques, prazas e novas redes viarias, ademais de terreos para dotacións de equipamentos sociais, culturais, educativos e sanitarios. Destacamos entre eles: Rialeda, A Fábrica, Lóngora, Labarta, Espoz e Mina (Finca da Carballeira), Nirvana...

Todas as propiedades debían de ser entregadas gratuitamente ao Concello coa aprobación definitiva do Plan xeral levada a cabo polo Goberno municipal coa maioría dos concelleiros de Alternativa dos Veciños.

Lamentablemente, como xa se comentou, a utilización

■ Pazo restaurado de Juana de Vega, en Nós

por parte da oposición, especialmente o PP e o seu novo e próximo candidato ás eleccións de 1995, impediu que a Xunta de Galicia lle dera o visto bo ao Plan, relegando a súa aprobación ata que tivesen lugar as eleccións municipais dese mesmo ano. De feito estaban a utilizar o poder autonómico para impulsar o seu candidato, creando falsas expectativas a todos os que tiñan impugnado o Plan a través de alegacións e que non foran estimadas por ser contrarias á ordenación urbana e ás leis que rexen o urbanismo. Esta e outras manobras para

gañar electorado entre os cabreados e os sectores especulativos que xa tiñan comprado grandes extensións nas que pretendían obrar sen urbanizar (como se facía en municipios limítrofes e noutros moitos de Galicia), doulles gran resultado aos populares. A mentira, a difamación nuns, a avaricia e o odio noutros e, tal vez, unha falta de información por parte do Goberno municipal cara a aqueles veciños aos que se lles estaba desinformando e que acabaron por crer as consignas dos grupos da oposición, fixo que Alternativa dos Veciños perdiera a

maioría no goberno a pesar do aumento de catro concelleiros na corporación, xa que Oleiros tiña máis de 20.000 habitantes, pasando de 17 a 21 os membros electos. Os tres novos serían para o Partido Popular.

A nova corporación, saída das eleccións de 1995, quedou constituída o 17 de xuño por nove concelleiros de Alternativa dos Veciños, nove do Partido Popular (catro máis que nas pasadas eleccións), tres do PSOE (sobe un, o que perde Alternativa).

Alternativa dos Veciños: Ángel García Seoane, Esther Pita Pita, Manuel Fernández Siso, Ana Pallares Corral, Alfredo Novoa Gil, Fernando García Sánchez, Emilio Zapata Muñiz, María José Varela Neira, Lidia Candal García

Partido Popular: Jesús María Fernández Rosende, Cesar Oswaldo García Díaz, María Vieites Louro, Antonio García Fernández, María Mercedes Pardo Fernández, Rosa María Uzal Rodríguez, Benjamin López de Manterola Soriano, Jesús Isidro García Sánchez, Jaime Porta Ramos

PSOE: Francisco Cerviño González, Luis Vázquez Rodríguez e Xan Naia Bello

A lista máis votada foi a de Alternativa dos Veciños.

Para a toma de posesión do novo goberno, o PSOE intenta chantaxear a Alternativa dos Veciños solicitando a alcaldía e propoñendo a dimisión de García Seoane por estar incurso nunha sentenza xudicial, en referencia á

retirada das pedras da praia de Santa Cristina que, nese momento, estaba recorrida ante o Supremo. Novamente os socialistas, ameazan con pactar co Partido Popular porque cos seus tres concelleiros tiñan a chave para un goberno con maioría absoluta. Alternativa dos Veciños non cedeu á chantaxe, que xa sufrira nas eleccións de 1983, e co PP tampouco lle funcionou porque os populares non admitiron que un partido con tres concelleiros usurparan a alcaldía a outro que tiña nove, e isto debido a que aínda que con iso podían “maniatar” as decisións da alcaldía, non podían capitalizar a futura xestión por parte do PP.

Comeza así un novo mandato, de 1995 a 1999, no que goberna Alternativa dos Veciños, por ser a lista máis votada, aínda que en minoría e coa ameaza constante do portavoz do PSOE, de non apoiar as súas propostas mentres sexa alcalde García Seoane.

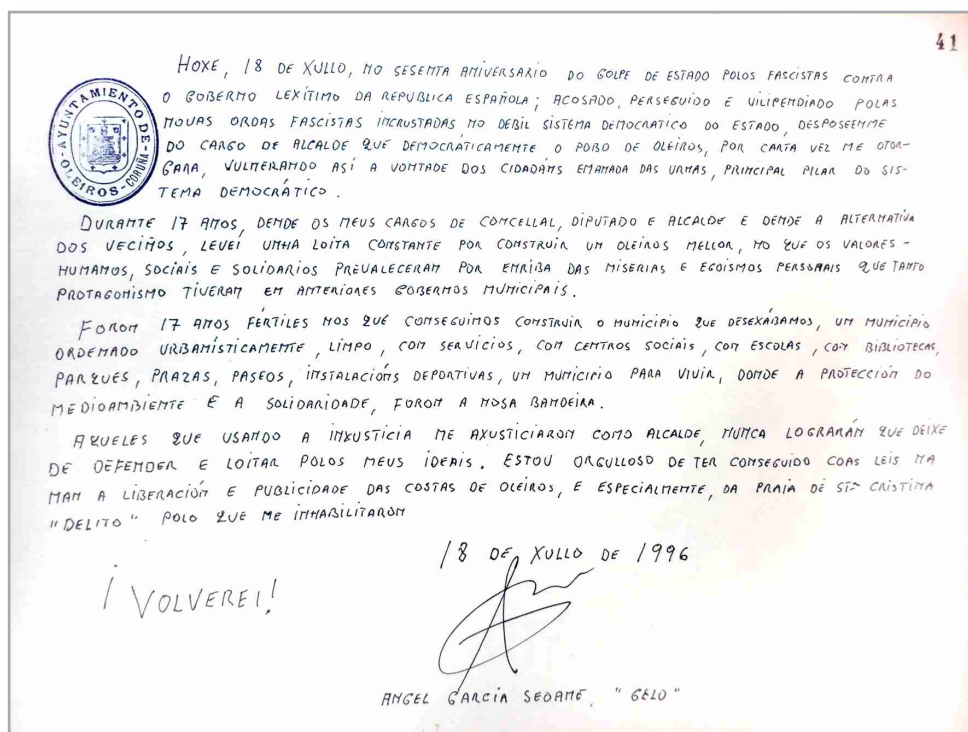
Distinta foi a actitude do portavoz do Partido Popular, Rosende que, non querendo ser o convidado de pedra, brindouse a pactos puntuais. Esta postura truncou as aspiracións futuras do PSOE porque deixou de ser imprescindible para a aprobación dos asuntos máis relevantes no pleno da corporación. A seriedade e a habilidade política da Alternativa dos Veciños, cuxas negociacións levara a cabo o primeiro tenente de alcalde, Alfredo Novoa Gil, fixo posible os ditos acordos puntuais, entre

O PSOE de Galicia tiña un desmedido desexo de rematar politicamente con García Seoane, pensando que o concello caería nas súas mans como maná caído do ceo se este desaparecese da escena política. Temos que lembrar os enfrontamentos que Oleiros tiña con Francisco Vázquez, alcalde da Coruña, xa que a Mancomunidade de Municipios era manipulada ao seu antollo e García Seoane era a voz disonante. Era considerado como “un gran no traseiro”, e este era o momento propicio para facelo desaparecer do escenario político. Deste xeito, o 3 de abril viaxa a Madrid o mensaxeiro membro da executiva do PSOE galego, Abel Caballero, coa misiva

de non outorgar o indulto, quedando o asunto enriba da mesa.

No último goberno de Felipe González asináronse máis de 3.600 indultos, a maior parte deles absolvían de culpa a persoas que roubaran en distintas administracións do Estado así como unha longa lista de delinquentes.

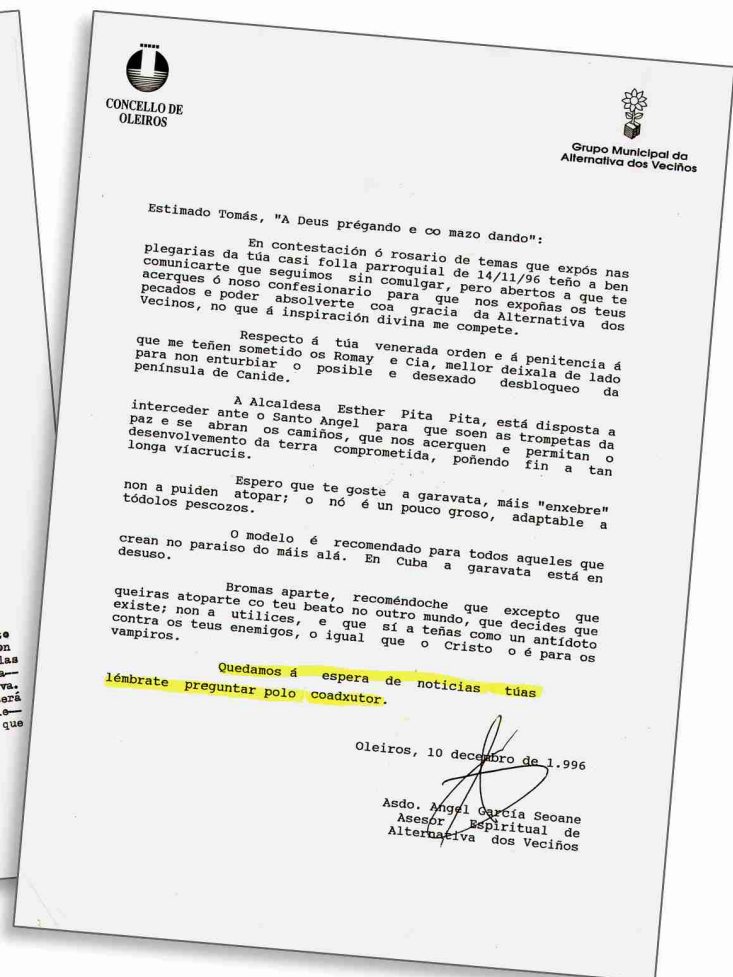
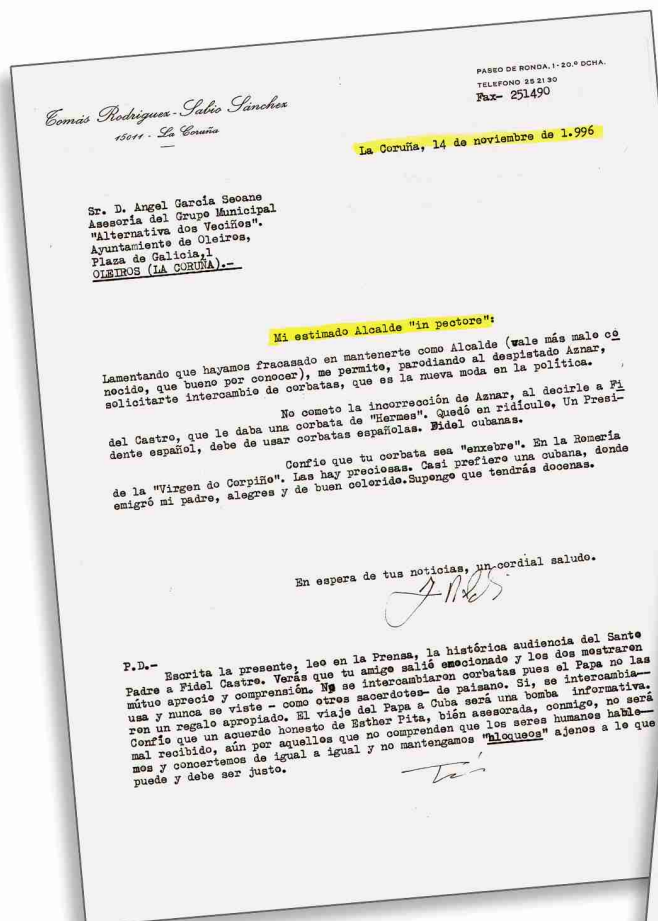
O 18 de xullo de 1996, 60 anos despois do golpe de estado franquista, inhabilitan a García Seoane (Gelo) para exercer o cargo de alcalde ou concelleiro. Na súa despedida escribe un epitafio no libro de honra do Concello de Oleiros.

■ Libro de honra

Dá comezo así unha nova e convulsa época, con Esther Pita de alcaldesa, na que o Partido Popular cre ver aberta a porta da alcaldía na nova lexislatura. Incluso empeza a sondar a algún concelleiro de Alternativa dos Veciños nun intento de adiantar os acontecementos. A inhabilitación do alcalde, alegrara a todos aqueles que levaban anos preiteando e loitando pola súa desaparición. Aproveitando esta situación, un dos que máis o combateran, T. Rodríguez Sabio, o alto cargo do Opus Dei

e propietario de Canide S.A., co motivo da viaxe do presidente do goberno José María Aznar a Cuba, na que agasallou a Fidel Castro cunha garavata, enviou un escrito ao concello dirixido ao asesor, cargo ocupado polo ex - alcalde, intentando ridiculizar o feito, cun paquete que contiña unha esperpéntica garavata. O asesor non dubidou en responder co envío dunha corda de pita cun nó de aforcado por non atopar outro xeito máis enxebre adaptado a tan nobre persoeiro.

O Goberno municipal, ante as constantes denuncias e preitos que se presentaban contra esta administración local e as persoas que a dirixían, contratara na década dos 80 a asistencia dun gabinete de avogados honrados e de prestixio entre os que se atopaba Rafael Bárez, unha persoa de gran calidade humana, militante comunista, avogado laboralista e asesor de CCOO, concelleiro na Coruña e autor do Plan de urbanismo desta cidade que puxera fin aos excesos urbanísticos das

etapas anteriores pero que posteriormente fora modificado negativamente. Cabe destacar o seu asesoramento en múltiples expedientes e resolucións do Concello de Oleiros que contribuíron a dar credibilidade ao municipio.

Rafael Bárez, que faleceu en 1996, defendera o preito polo que inhabilitaran a García Seoane e, ao saír da sala do xuízo, manifestou o seu desacordo co desenvolvemento da vista e vaticinou o “fallo” xudicial. A súa impe-

cable traxectoria profesional e persoal en Oleiros e en Galicia como defensor da clase traballadora, como político e como letrado levou o goberno municipal a erixir un busto na súa memoria nun dos parques máis fermosos de Oleiros, o José Martí.

Había poucos meses desde que o Goberno municipal enxalzara tamén a figura doutro gran defensor da clase obreira, Nicolás Redondo, denominando co seu nome o parque da Urbanización Rialta.

■ Nicolás Redondo no día da inauguración do parque en Arillo

O motivo principal que levou o Goberno a tomar esta decisión foi a situación a que se estaba a someter, desde a cúpula estatal do PSOE, a este sindicalista por non aceptar, como deputado nas Cortes, certas políticas liberais que o goberno de Felipe González defendía por imposición de EEUU e doutros gobernos europeos, como o alemán. Nicolás Redondo, secretario xeral da UGT, nunca traizorara os dereitos dos traballadores nin

as políticas progresistas que permitiron que en España nacera unha ampla clase media grazas ao traballo e aos dereitos acadados pola loita de millóns de cidadáns españois.

Sobraban razóns para que fora lembrado no noso concello.

De novo Alternativa dos Veciños, igual que fixera ao comezo da lexislatura, invita o PSOE a participar no goberno. Tras seis meses de conversacións asínase un pacto integrando os socialistas no goberno municipal, logrando así un goberno estable e deixando o Partido Popular sen o seu aliado ocasional para temas puntuais do Pleno. Grazas a este pacto, Alternativa dos Veciños logra evitar unha forte crise municipal e garante tanto a execución do segundo Plan xeral de ordenación urbana, como o cumprimento dos compromisos ofrecidos aos veciños a través do seu programa electoral. Aos populares só lles queda a pateadura nos dous anos que faltaban para os próximos comicios.

Ao PSOE este pacto, con García Seoane destituído de alcalde, dálle o anhelado de integrar a Alternativa dos Veciños no partido.

Cabe destacar o cambio de actitude dos concelleiros socialistas ao entrar no goberno, xa que cando estaban na oposición esixían a convocatoria de diversas comisións e plenos e, no acordo asinado, impoñían a “redución ao mínimo imprescindible de todo

tipo de comisións e tamén a retirada de todos os asuntos do pleno, que non fosen obrigatorios por lei, a favor da Comisión de Goberno”. É dicir, non é o mesmo predicar que dar trigo.

Para que o pacto co PSOE fose posible, os socialistas esixiron que se lles entregasen as áreas de Obras Públicas, Urbanismo e Servizos Sociais, iso co ánimo de controlar o poder do goberno e supeditar a Alcaldía e os concelleiros de Alternativa dos Veciños ás súas decisións. O afán de poder impedíalles ver a situación real do Concello, así como que Alternativa estaba “tocada” pero non afundida e que a súa estrutura estaba forte.

Na travesía, entre febreiro de 1997 e maio de 1999, tiveron un papel moi importante na xestión do Goberno a alcaldesa Esther Pita Pita e os concelleiros Alfredo Novoa Gil, responsable da Facenda Municipal e Manuel Fernández Siso, responsable das obras particulares. García Seoane é contratado como asesor xeral do Concello. Tanto a coordinación de todo o Concello como a cantidade e intensidade das horas dedicadas garanten que ningunha resolución ou decreto poida levarse a cabo sen o rigoroso control de Alternativa dos Veciños.

Nesta lexislatura, nun convenio asinado coa Xunta de Galicia, lévase a cabo a construción da avda. Che Guevara. A achega gratuíta do solo pola maioría dos propietarios lindeiros, a través da xestión municipal, permitiu

tan fermosa avenida. Era a primeira aposta municipal para comezar a dotar o concello de carril-bici. Para finalizar os dous quilómetros que ten a vía, foi necesario expropiar a algúns particulares que se opoñían frontalmente á mellora pretendida.

Ao amparo da Lei do solo implantada polo goberno de Aznar e ante a suposta fragilidade do goberno municipal, unha inmobiliaria madrileña adquire ao Ministerio de Defensa o solo que ocuparon as baterías

de Seixo Branco para levar a cabo unha urbanización na periferia dos acantilados.

A venda ilegal, feita con nocturnidade e aleivosía, foi paralizada polo Goberno municipal, revertendo novamente os terreos ao citado ministerio. Con posterioridade o Goberno local incluíu os terreos no ámbito de Rede Natura declarando a zona parque natural. Aínda así, o Goberno autonómico chegoulle a dar a cualificación para parque eólico e tamén foi recorrido polo Concello impedíndoa.

■ Zona declarada Monumento Natural Costa de Dexo e Serantes

Os acantilados de Seixo Branco e Dexo tamén foron obxecto dun naufraxio a plena luz do día e co mar en calma. O 27 de xuño do 1998, un pequeno mercante de graneis denominado “Diana María” chocou contra a costa encallando nos acantilados. O barco só sufrira unha pequena greta pero a Dirección Xeral de Portos do Estado pretendía desfacelo na costa abrindo unha vía no parque natural para o paso de grúas e camións. Para culminar a operación desprazáronse ao concello os responsables do porto da Coruña e o director de Portos en Madrid.

O Goberno municipal opúxose desde o inicio a semellante pretensión e respondeu negativamente xa que consideraba que o barco podía saír por mar tal como entrara. Só había que agardar a preamar de lúa chea. Ao responsable do ministerio, non lle gustou esta negativa municipal e días despois mandou ao Concello un “presente” que consistía nunha gorra e un cinto militar ao que o Concello respondeu cun agasallo adecuado ao rango e á mala fe do personaxe: unha deposición de can envolta en papel de regalo. Días despois o Diana María foi sacado remolcado polo mar. O negocio do desmantelamento e das aseguradoras fora frustrado polo Concello.

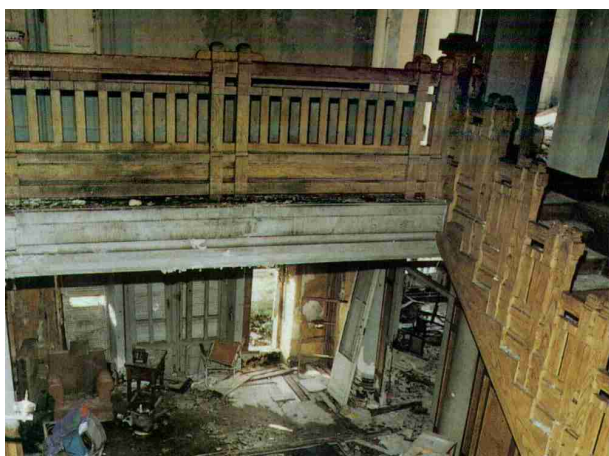

■ Encallamento na costa de Dexo do mercante Diana María

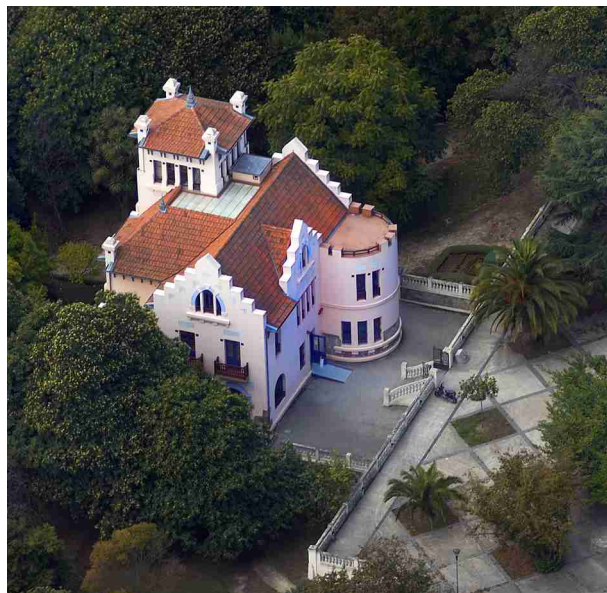

Diversos equipamentos e servizos, programados pola Alternativa dos Veciños, leváronse a cabo, entre os que cabe destacar: o edificio de Correos, o IES María Casares, a rehabilitación do edificio Rialeda, hoxe sede da biblioteca central, o paseo marítimo fronte á praia de Bastiagueiro, o centro social e cultural de Montrove...

■ Estado ruinoso no que quedou Rialeda despois do incendio

A maioría acadada despois do pacto Alternativa-PSOE puxo fóra de si o Partido Popular orixinando problemas internos na súa estrutura local, xa que algúns dos seus concelleiros eran partidarios de chegar a acordos puntuais con Alternativa dos Veciños, tal e como se

fixera noutras ocasións, o que lles permitiría lograr algúns dos seus obxectivos e impedir o pacto ao PSOE. A estratexia marcada polo sector máis reaccionario dos populares deixaba o grupo dos moderados como convidado de pedra nos plenos. Esa crispación interna e a designación do deputado autonómico, por vacante no grupo popular no Parlamento de Galicia, de Fernández Rosende, presidente e alcaldable do Partido Popular en Oleiros, divide en dous grupos os afiliados que xa tiñan a atención máis posta en quen ían ser os integrantes da próxima lista electoral que en facer o labor de oposición no Concello de Oleiros.

O Club de Regatas de Perillo, coa tripulación formada por: Óscar Ferreiro Brandón, Luis Hernández Alvedro, Rodrigo Iglesias Vila, Fernando Navas Aranda e Carlos Fernández como patrón, proclamouse campión de España por tres anos consecutivos, 1996, 1997 e 1998, na modalidade de bateis.

■ Club de Regatas de Perillo campión de España de 1997 en Castro Urdiales (Cantabria)

Transcorre así un tempo de relativa calma para o goberno municipal que chega ata as portas das eleccións municipais de 1999, tempo no que foi posible levar a cabo os compromisos electorais cos veciños a pesar de todos os atrancos sufridos desde distintas fronteiras: políticas, xudiciais, persoais....

Desde os grupos da oposición e desde as novas candidaturas que se formaron, aspirábase a apeiar do goberno a Alternativa dos Veciños. A seguridade de que García Seoane non participase como candidato e os posibles problemas internos que pola complexidade do sistema assembleario e de primarias de Alternativa podía supoñer a elección dunha nova persoa, xunto cos intereses parroquiais alentados por opositores, podía chegar a rebentar a unidade da formación veciñal. A pesar diso, esa longa e dura lexislatura incentivou en centos de cidadáns a necesidade de fortalecer máis que nunca a candidatura veciñal e demostrar que a Alternativa era moito máis que un grupo de amigos, que era un proxecto político independente, necesario para o desenvolvemento e para o benestar dos oleirenses. Aínda así, un grupo de persoas optou por separarse dos da margarita e presentar, por primeira vez en Oleiros, unha lista do Bloque Nacionalista Galego ás eleccións municipais de 1999. Outro sector de simpatizantes de Alternativa pasou a integrarse ou a apoiar o PSOE, quen aproveitara a súa participación no goberno para pescar en río revolto.

Na formación das candidaturas por parte do PP e do PSOE, volvían a repetir como alcaldables Fernández Rosende, que trouxo a Oleiros a toda a cúpula do PP, e Cerviño que regalaba pelotiñas contra o estrés. O BNG presentaba a Antón Tenreiro e a Alternativa dos Veciños elixira a Esther Pita que xa levaba dous anos de alcaldesa, substituíndo a García Seoane.

Todos os grupos políticos, especialmente o PSOE que xa levara dous anos participando no goberno con Alternativa dos Veciños, centraron a súa campaña en desprestixiar a Esther Pita, quen desenvolvera un excelente labor, con entrega total ás políticas que emanaban do programa e do grupo da Alternativa, sendo unha persoa clave para o seu futuro. Pensaron que difamándoa encherían as urnas de votos para os seus respectivos partidos, pero o efecto foi o contrario e, unha vez máis, unha inmensa maioría de veciños, depositou a súa confianza en Alternativa dos Veciños o que fixo que fose a lista máis votada, mantendo os nove concelleiros, o PP queda con oito (perde un), o PSOE mantense en tres e entra na corporación o Bloque Nacionalista Galego cun concelleiro.

Alternativa dos Veciños: Esther Pita Pita, Manuel Fernández Siso, Alfredo Novoa Gil, María José Varela Neira, Emilio Zapata Muñiz, Fernando Pico Eiroa, Daniel Romero Cajigal, Elena Otero Viqueira, José Luis Pena Rama

Partido Popular: Jesús María Fernández Rosende, Cesar Oswaldo García Díaz, María Vieites Louro, Jaime Porta Ramos, Jesús Isidro García Sánchez, Benjamín López de Manterola Soriano, Mercedes Pardo Fernández, José Manuel Rumbo Mosquera

PSOE: Francisco Cerviño González, Luis Vázquez Rodríguez e Isauro Arias Braña

BNG: Antón Manuel Tenreiro Ferreiro
Comeza así unha nova lexislatura, de 1999 a 2003, que estaría cargada de agresividade dialéctica e persoal. A falta dun goberno maioritario e a negativa do PSOE a un pacto de goberno con Alternativa, facía prever unha lexislatura convulsa. De novo a candidatura veciñal enfrontábase ao reto de gobernar Oleiros en minoría e en solitario.

Os socialistas pretenderon, desde o primeiro Pleno da Corporación, bloquear a composición dos órganos de goberno e comisións informativas coa intención de maniatar o Goberno, crendo que ía ter o apoio do Partido Popular. Tamén intentaron eliminar as asignacións a concelleiros e persoal de confianza para meter presión a Alternativa a aceptar as súas condicións de intereses partidistas e persoais. Os tres concelleiros socialistas impedíronlle a Alternativa tomar algún acordo plenario cando a oposición PP-PSOE pactaba. Co que non contaban era con que a candidatura veciñal, que xa sabía das súas pretensións, acordara cos populares unha proposta que deixaba ao PSOE só.

O día 3 de xullo de 1999 constitúese o novo goberno e aproban por Alternativa dos Veciños e Partido Popular todos os asuntos levados a este primeiro pleno, dando así comezo a unha nova lexislatura que estaría chea de atrancos e incertezas nos que a oposición ía expoñer ao goberno municipal a todo tipo de chantaxes nos que nunca eran os veciños os beneficiados. O novo goberno, con Esther Pita á cabeza e Alfredo Novoa como portavoz, elixira novamente, como asesor, a García Seoane.

O Partido Popular tiña recapitulado e estaba disposto ao xogo político para evitar a chantaxe do PSOE ao Goberno, ou un novo pacto entre eles que os deixase á marxe das decisións. Convertíase así nun dos árbitros do xogo.

Esta situación permitiría gobernar a Alternativa dos Veciños, ás veces condicionada, xa que infinidade de asuntos se acordaban cuns, con outros ou en solitario aproveitando ausencias de concelleiros. Grazas a esta estratexia íanse cumprindo os compromisos electorais desta formación.

A frustración da oposición era notable e co paso do tempo facíase ver con pactos puntuais entre eles. Xeralmente o que propoñía o PSOE era asumido polo PP. Deste xeito aprobaron un regulamento de funcionamento, no que primaban os intereses da oposición, atando de pés e mans o goberno; o PSOE intentou dominar Radio Oleiros nomeando un director afín; impediron tamén, temporalmente, a publicación do periódico municipal Vivir en Oleiros; paralizaron a actua-

■ Dotación de pasarela do castelo de Santa Cruz

lización de taxas co conseguinte prexuízo nos contratos de servizos, cargando a fondos propios os incrementos anuais das contratas pola subida do IPC.

Estes e outros moitos acordos pactados por PP-PSOE buscaban un desgaste do goberno e a paralización da vida municipal e, parcialmente, lograron porque a tensión que se vivía provocou que varios funcionarios dos máis cualificados, responsables das áreas de Urbanismo, Informática, Control de Xestión e Facenda, solicitaran o traslado a outros concellos como Santiago ou A Coruña, así como á Xunta e á Deputación. Aínda así non puideron lograr que a máquina da administración parara e, utilizando as competencias que a lei lle outorga aos alcaldes, a base de decretos e grazas ás habilidades políticas, un tras outro íanse cumprindo os obxectivos do Goberno municipal: a piscina de Perillo, solo para o paseo de Mera, o novo instituto en Oleiros, a escola de música, a pasarela para o castelo de Santa Cruz... e moitísimos servizos e equipamentos que, unha vez máis, contribuíron a facer posible, infinidade de veciños e entidades oleirenses.

A impotencia que sentía o portavoz do PSOE cada vez que Alternativa dos Veciños lograba un dos seus obxectivos, facía que incrementase o seu acoso ao Goberno, especialmente á alcaldesa Esther Pita, chegando a propoñer nun pleno a retirada do seu salario. Esta proposta foi aprobada pola maioría da oposición a pesar de que un concelleiro do PP se negase

a tan mísera baixeza. Esta e outras actitudes inquisitoriais abriron de novo unha brecha no seo dos populares posto que, unha vez máis, o Partido Popular bailaba ao ritmo que tocaba o PSOE. Con iso compraciase ao sector máis reaccionario pero non aos moderados que eran máis partidarios do diálogo co goberno de Alternativa.

A situación de crispación permanente acrecentou o malestar e como consecuencia dela diversos militantes abandonaron o Partido Popular.

Mentres tanto, os socialistas seguían no seu intento de socavar os cimentos da Alternativa para poder optar algún día a alcanzar o poder. Á retirada do soldo de Esther Pita seguíronlle unha serie de querelas contra o goberno e contra o seu asesor. Cabe resaltar aquí unha delas, na que o portavoz do PSOE reclama unha indemnización de 25 millóns de pesetas a García Seoane, por supostas injurias e calumnias, emitidas no programa de Radio Voz "Voces da Coruña", en cuxo debate mostrara unha caricatura de Luis Vázquez cualificándoo de "Maki Navaja". Esta querela, igual que moitas outras, foi desestimada en primeira e segunda instancia por englobarse no marco dun debate político no que todas as partes manifestaron posturas e frases similares.

A brecha aberta no PP por ter aprobado a eliminación do salario da alcaldesa, xerou grandes debates no seo da súa executiva porque o concelleiro popular José Manuel Rumbo, que se opuxera e que non estaba disposto a apoiar o xogo sucio do portavoz do PSOE, mostrou o seu apoio ao Goberno para repoñerlle o salario a Esther Pita. O seu voto foi imprescindible no pleno de reposición. Esta e outras moitas situacións de desencanto nas filas do PP, fixeron que o concelleiro José Manuel Rumbo Mosquera

presentase a súa dimisión, sendo substituído por Antonio García Fernández. Pola súa parte, Fernández Rosende, incluído como candidato nas listas ás eleccións autonómicas, acadaba o fin principal das súas ambicións políticas, pero levárono a perder o control do PP en Oleiros. Estes feitos permitiron ao Goberno acadar pactos puntuais para sacar adiante de novo os compromisos electorais.

Nesta etapa créase o Consorcio dos municipios das Mariñas para a recollida de lixo xestionado polo Concello de Oleiros, inícianse as obras do cemiterio de Dorneda, declárase como Monumento Natural a Costa de Dexo e Serantes, créanse as escolas de

música e danza, o parque de Santa Ana en Mera, a polideportiva de Rialta...

A situación política que se vivía en Oleiros traspasaba os límites do Concello. Ninguén ou case ninguén entendía como un grupo independente podía sobrevivir e gobernar en minoría nun municipio onde os intereses de grandes sectores políticos e económicos pretendían a toma do goberno. Isto motivou o interese de diversas universidades: a Carlos III de Madrid, de Euskadi, a de Boloña en Italia e a de Helsinki en Finlandia, que levaron a cabo estudos sobre o funcionamento, o sistema de goberno e a participación cidadá na vida do concello. Os seus traballos foron

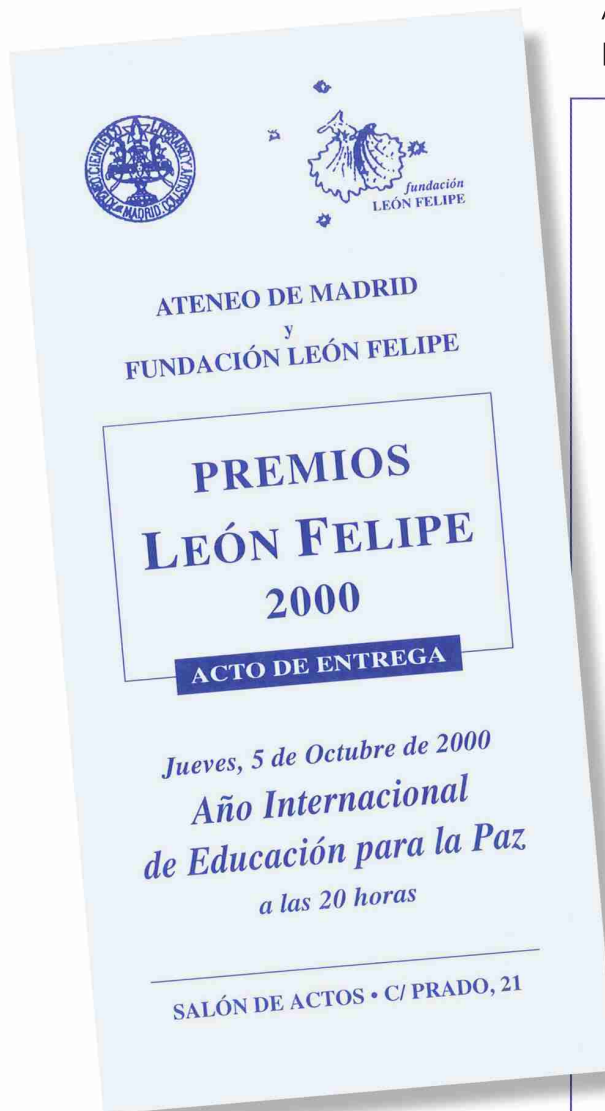

■ Inauguración do monumento á parteira Tía Antonina no mirador de Santa Ana

debatidos en foros internacionais nos que se discutían distintas formas de gobernos locais.

Esta lexislatura marcou un fito en recoñecementos. A fundación León Felipe, fundada en 1969 e con sede en México, outorgou a

Alternativa dos Veciños con motivo do ano internacional de Educación para a Paz, o premio á convivencia creadora, premio que foi entregado nun acto público en El Ateneo de Madrid, compartindo espazo con outros galardoados como Agustín Ibarrola, Rafael Azcona, Ecoloxistas en Acción, Revista Utopía, Paiaos sin fronteiras...

**PREMIO LEÓN FELIPE 2000
A LOS VALORES CÍVICOS
AGUSTÍN IBARROLA**

Por toda una vida dedicada a la creación artística y a la defensa de la tolerancia, las libertades y la paz. Y como homenaje de adhesión y desagravio por el salvaje atentado sufrido.

**PREMIO LEÓN FELIPE 2000
AL CINE DE ARTE
RAFAEL AZCONA**

Por sus magistrales guiones, llenos de poesía creadora y solidaria, de ternura, inteligencia y humor, que han levantado muchas de las mejores películas del cine español universal, tal pareciera que **León Felipe**, antes de nacer **Azcona**, se refiriese a él cuando en "El cine y el poeta" escribió: *¡Dadle al poeta la pantalla! Oblíganle a que la recoja, la levante del cieno y la dignifique, que es suya. (...) Repito que el cine es un arte... Puede ser un arte. Y hay dos clases de arte y dos clases de hombres... Y dos clases de pueblos: una pragmática y otra dionisiaca. La diferencia esencial entre el cine pragmático y el dionisiaco es que aquél lo gobierna ahora el mercader y a éste lo ha de gobernar mañana el poeta-sacerdote.*

**PREMIO LEÓN FELIPE 2000
A LA CONVIVENCIA CREADORA
ALTERNATIVA DOS VECIÑOS
(ALTERNATIVA DE LOS VECINOS)**

Que en **Oleiros** (A Coruña), fomentando el entendimiento y la unión entre los vecinos, lograron resistir a los grupos de poder económico que querían transformar su municipio en un campo de especulaciones inmobiliarias y que su medio ambiente urbano y rural, sobre todo las zonas próximas a las playas, se llenaran de rascacielos y de construcciones abigarradas, carentes de una planificación urbanística que asegurara un entorno habitable y una buena calidad de vida. **Alternativa dos veciños**, ganando todas las elecciones desde 1977, se ha mantenido en el poder municipal como fruto de su acertada gestión que ha convertido a **Oleiros** en el municipio más destacado de la región por la calidad de equipamiento, servicios públicos y una administración urbanística modélica.

**PREMIO LEÓN FELIPE 2000
A LA JUVENTUD SOLIDARIA
COMUNIDAD JOVEN 2000**

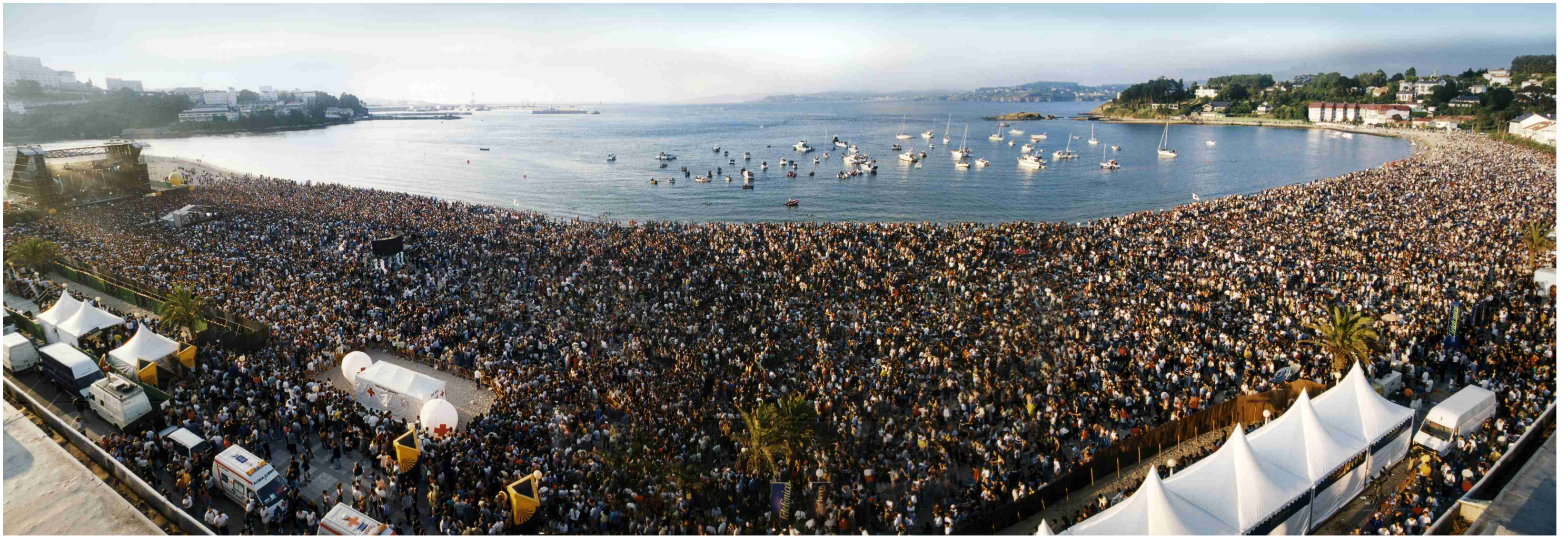
Por generar un ejemplar espacio de encuentro de jóvenes y asociaciones de jóvenes para poder formarse y debatir los temas que les preocupan, el empleo, la igualdad de oportunidades, la cultura, la educación ambiental, los programas europeos, la activación del medio rural, la educación afectiva y sexual, las drogodependencias...

Tamén a Xunta de Galicia premia o Concello pola xestión das nove bibliotecas municipais, pero o acto que máis internacionalizou a Oleiros foi o concerto celebrado na praia de Santa Cristina o 31 de xullo de 1999, no que actuaron entre outros Luar na Lubre, Mike Oldfield e The Corrs.

A este concerto asistiron máis de 110.000 persoas chegadas desde distintos lugares do estado e de Portugal, obtendo o récord de máxima asistencia na historia de Galicia, pero como foi posible celebrar esa Festa dos Mundos en Oleiros? Alternativa dos Veciños tiña coñecemento de que Francisco Vázquez, alcalde da Coruña, pretendía impedir a celebración

deste Festival, financiado polo Xacobeo na cidade herculina, debido á proximidade das eleccións autonómicas para que, supostamente, o PP non sacara rendabilidade política coa súa celebración. O goberno municipal de Alternativa dos Veciños non dubidou un só instante e ofreceuse para que se levara a cabo en Oleiros, garantindo a seguridade e o éxito do concerto. O entón conselleiro do PP, Jesús Pérez Varela acepta o reto pensando que con iso lle podía dar “jaque mate” ao alcalde coruñés.

O resultado foi que Oleiros estivo en todos os medios de comunicación nacionais e internacionais durante quince días. O evento desenvolveuse sen incidentes a pesar da gran afluencia

■ Asistentes ao concerto na praia de Santa Cristina

de público. Convén destacar a colaboración co Concello dos servizos de Protección Civil e Policía Local de toda a comarca, a Garda Civil, a Xefatura de Tráfico e centos de voluntarios. A coordinación levouna a concelleira de interior María José Varela, quen estaba moi considerada por todos os participantes para asegurar o éxito do acto, como así foi.

Esta lexislatura tamén foi clave para que as políticas de cooperación internacional do goberno municipal tiveran o seu recoñecemento. O colectivo “Adiante”, outorga o pre-

mio á solidariedade internacional ao noso concello.

A infame guerra con que asolaron Iraq, promovida polos EEUU e apoiada polos gobernos de Inglaterra e España, en contra da oposición parlamentaria e da cidadanía española, levou o Concello a sumarse ás denuncias que desde diferentes partes do mundo levaban a cabo gobernos, partidos políticos, ONG, grupos ecoloxistas e antibelicistas...

■ Camiseta enviada a José María Aznar polo alcalde de Oleiros

Visita Oleiros o revolucionario novo arxentino-galego Joaquín Ramos Mora, un dos 42 militantes do movemento arxentino MTP que o 23 de xaneiro de 1989 asaltaron o cuartel da Tablada en Bos Aires, co obxecto de abortar o golpe de estado preparado polos militares ultradereitistas de Videla e un dos poucos que quedou con vida e foi condenado a cadea perpetua. O Concello de Oleiros, xunto co de Corcubión e o propio presidente da Xunta de

Galicia levaron a cabo campañas a prol da súa liberdade, conseguindo o seu traslado do cárcere porteño de Caseros ao penal de Valdemoros en Madrid ata lograr a liberdade provisional e definitiva.

■ Joaquín Ramos, liberado, visita Oleiros

Corría o ano 1992 cando un gravísimo accidente marítimo aconteceu á entrada da baía coruñesa. O petroleiro “Mar Egeo” encallou e afundiuse diante do faro da Torre de Hércules, inundando de petróleo toda a costa oleirense e municipios limítrofes e creando unha catástrofe ecolóxica sen precedentes

que arruinou o sector pesqueiro e turístico, tinxindo as praias e acantilados de negro, eliminando gran parte da riqueza das nosas costas.

Dez anos despois, en 2002, novamente sufría Galicia outro desastre ecolóxico e as nosas costas foron tinguidas de negro polo buque petroleiro “Prestige”, provocando unha forte contaminación co conseguinte paro de toda a flota de baixura que afectou a decenas de familias oleirenses de Serantes,

Maianca e Dexo. A actividade no porto de Lorbé quedou totalmente paralizada así como a explotación das bateas de mexillón e as piscifactorías. Tamén o sector marisqueiro da ría da Pasaxe se viu afectado e o centro de recuperación da fauna salvaxe, creado polo Concello e xestionado pola Xunta con situación en Santa Cruz, tivo un papel moi importante na recuperación das aves petroleadas.

■ *Voluntarios limpando a costa oleirense*

A necesidade de solo industrial-comercial, por esgotamento da zona de Icaria, leva o goberno municipal a iniciar os trámites para desenvolver o polígono de Iñás. A área abarcaba máis de 500.000 m². De igual xeito tamén se toma o acordo de revisar o Plan xeral de urbanismo para adaptalo ás novas leis e necesidades do concello, así como para dar cumprimento aos acordos tomados con infinidade de entidades e comisións veciñais que tiñan realizado

diversos servizos imprescindibles para dotar os seus núcleos de auga, saneamento, gas, telefonía... co fin de ampliar os solos urbanos e poder construír nestes. Tamén era necesario incluír no citado plan as novas vías de interese local e comarcal como a vía Ártabra, circunvalacións de Oleiros, Perillo, Mera e ampliación e novos accesos na N-VI. Nesta etapa iníciáanse as urbanizacións Areal, Carballido, Valle Inclán, O Castaño e legalízase O Valiño.

O portavoz do PP, dimite ao ser incluído como candidato ás eleccións ao Parlamento Galego, do 25 de maio de 2003. Fernández Rosende é substituído por José María Galán Pedreira, da localidade de Oleiros. O lío interno do PP provocou que dous dos seus concelleiros, Antonio García e Jaime Porta, deixasen o partido continuando ata finais da lexislatura como non adscritos, quedando de portavoz a concelleira María Vieites.

A aparición en escena do novo líder do PP, Pablo Cobián, foi acompañada dunha campaña mediática cun alto custo económico, destinada a desprestixiar a persoa que supoñía sería de novo candidato a alcalde por Alternativa dos Veciños.

Para esta campaña, igual que noutras ocasións, contaban con asociacións fantasmas que ben se creaban para o momento: As Olas, As Dunas, ou tamén reciclaban a vellos adversarios de Alternativa dos Veciños que utilizaban siglas de asociacións desaparecidas como era o caso de "SEMADE". Campañas como a "Reforma integral de Santa Cristina", "Agora o Repicho", "Non ao paseo de Mera"..., eran a base dos programas da oposición.

Fronte a estas políticas estaban decenas de entidades sociais, verdadeiros protagonistas do desenvolvemento e creadores dun amplo movemento cultural, deportivo e educativo no municipio. Píares básicos do Concello de Oleiros que mantiñan a súa independencia con crítica construtiva e libre opinión nos asuntos públicos.

Chégase así a unha nova, convulsa e crispada campaña electoral onde, de novo, o PSOE, cuxo candidato a alcaldía era o artífice das dúas anteriores campañas, pasaba do segundo posto ao primeiro, arremetendo contra a persoa de Esther Pita e García Seoane a través de panfletos difamadores que terxiversaban actuacións do goberno, autoproclamándose imprescindible para, segundo el mesmo, evitar

a “castración” da democracia no municipio apropiándose sen rubor algún dos logros do goberno de Alternativa dos Veciños para divulgarlos nos seus panfletos e programas.

Polo BNG repite o candidato Antón Tenreiro. Alternativa dos Veciños presentaba a súa lista, saída de eleccións primarias, cunha campaña singular de música en vivo de violín e acordeón a cargo de Daniel Romero e García Seoane, ambos compoñentes da candidatura veciñal que percorreron todas as localidades de Oleiros pedindo o voto con música.

Despois das eleccións celebradas o 31 de marzo de 2003, a lista máis votada, sen alcanzar a maioría absoluta foi Alternativa dos Veciños con dez concelleiros, o PP con seis, o PSOE catro e o BNG un.

Alternativa dos Veciños: Ángel García Seoane, Manuel Fernández Siso, Esther Garrido Pan, Alfredo Novoa Gil, María José Varela Neira, Fernando Pico Eiroa, Ignacio Taboada Marzoa, María Teresa Vázquez Maseda, Daniel Romero Cajigal e María Elena Otero Viqueira

Partido Popular: Pablo Cobián Fernández de la Puente, Juan Páramo Neyra, Sonia Suárez-Noguerol Calvet, Pedro Martínez Varela, Andrés González López e Andrés Gutiérrez Iglesias

PSOE: Luis Vázquez Rodríguez, José M. Ricoy Candamio, Covadonga Díaz Varela e Francisco Longueira González

BNG: Antón Tenreiro Ferreiro

Para a constitución do novo goberno Alternativa dos Veciños propúxolle ao BNG a súa participación, asinándose un documento no que se recollían as cláusulas do acordo que imperaría ao longo da lexislatura. Este pacto desvaneceu as posibilidades de boicoteo do PP e do PSOE. Dá comezo así unha nova lexislatura que permitiría cumprir cos programas electorais de ambos grupos, pero que non estaría libre de sobresaltos. Aos catro meses, Alternativa dos Veciños, viuse na obriga de pedir a dimisión dun dos seus concelleiros por non respectar as normas de funcionamento do grupo. Este concelleiro levara na lexislatura anterior a área de deportes, sendo asumida esta responsabilidade, a raíz do pacto, polo concelleiro do BNG, Antón Tenreiro.

O 22 de outubro de 2003 Fernando Pico cesa como concelleiro, sendo substituído por Javier Álvarez Costoya quen asumiría a presidencia do Organismo Autónomo de Cultura e as competencias en ensino, solucionando así unha situación que puido provocar a perda da maioría absoluta ao Goberno municipal.

Os portavoces do PP e PSOE abriron unha nova fronte para desestabilizar o Goberno utilizando o tema da construción da casa do alcalde. Para iso contaron coa Consellería de Pesca que no seu informe alegaba que unha das esquinas invadía 0,80 m a zona de 100 m de protección de Costas. A obra, aínda que estaba rematada e axustada ao planeamento da urbanización As Galeras,

ao Plan xeral e a Lei de costas, deu lugar a diversas alegacións e xuízos. Como acusación particular presentouse o portavoz do PP, acompañado dunha persoa que pretendía especular con terreos que non foran recollidos no Plan xeral do municipio. Este individuo presentara, en compañía dunha persoa que fora xulgada por proxeneta,

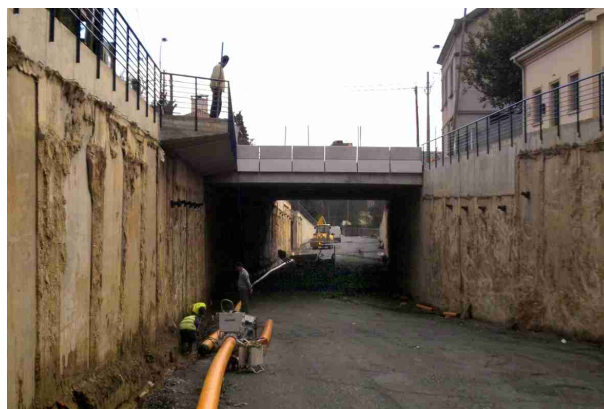
outros preitos contra García Seoane e diversos veciños de Maianca.

A pretensión do PP e do PSOE non logrou abrir ningunha vía de auga no goberno. Durante dous anos son tratadas infinidade de obras, servizos e equipamentos tanto municipais como autonómicos e estatais.

■ Paso elevado e novo acceso ao Club de Tenis

Comezan as obras do túnel e viadutos desde O Seixo ao Seixal, a 1ª fase do paseo de Mera, elimínanse tamén as depuradoras de Mera e Canide, lévanse a cabo 45 km de rede de gas en Perillo, Liáns, Dorneda, Oleiros, Canide, beiravías e beirarrúas por todo o municipio. Aproba o Consorcio e a Xunta o Plan viario comarcal que sería a base da futura vía Ártabra e a terceira rolda. Constrúese o túnel de Iñás en Arenaza,

■ Túnel de Iñás

adquírese solo en Canide para unha nova escola infantil, iníciase a construción do polígono industrial de Iñás, exprópiase e cómprase o solo para a segunda fase do paseo de Mera, promóvense vivendas de protección oficial en solo municipal para veciños de Oleiros: 22 en Galeras, 24 en As Torres, 16 no Graxal, 36 en Icaria, 14 na Pezoca, 16 en Canide, sortéanse 167 en Mesón da Auga...

Tamén se inicia a construción de novos parques: O Seixo (ao lado da Ría do Burgo), Víctor Jara, na finca adquirida fronte ao Concello, Fonte Leocadia, ao lado do náutico municipal que utiliza o Club de Regatas de Perillo, A Barreira, lindeira coa avenida da II República, A Capela que se incrementa con 5000 m² do antigo Pazo Ibarrola na localidade de Montrove, o Parque de Canide que ocupa máis de 80.000 m² entre as edificacións e as calas de Portelo e Canide, auméntase tamén o da Lagoa de Mera adquirindo todos os terreos entre a antiga depuradora e a casa do mar.

O Concello elaborou unha camiseta que foi vendida, a través de internet, en distintas partes do mundo. Os fondos obtidos foron destinados a cooperar con países oprimidos e saqueados polas potencias mundiais.

Enxálzase a figura de Víctor Jara, músico, cantautor, profesor, director de teatro e activista político militante do Partido Comunista de Chile, asasinado pola ditadura chilena de Pinochet o 16 de setembro do 1973, poñendo o seu nome ao fermoso parque de Oleiros nun acto celebrado o 24 de setembro de 2003, no que participou a súa viúva Joan Jara.

■ Primeira fase do paseo de Mera

■ Joan Jara, viúva de Víctor Jara na inauguración do parque

A estabilidade que daba dispoñer dun goberno maioritario facía posible unha dedicación plena aos veciños. Esta situación e a bonanza económica que se vivía no país, permitiu ao goberno municipal desenvolver unha gran diversidade de obras de equipamentos, servizos e de novas infraestruturas que na anterior lexislatura foran impedidas polo boicot levado a cabo tanto aos orzamentos como aos proxectos que o grupo

de Alternativa tiña previsto realizar. Son pois anos dun gran esforzo inversor cuxos fondos procedían prioritariamente dos convenios e cesións obrigatorias de solo ao municipio por parte dos promotores que desenvolvían as urbanizacións e tamén polas levadas a cabo directamente polo concello: O Vieiro en Nós, Canide en Maianca, O Seixo en Liáns, A Pezoca en Oleiros, o polígono comercial en Iñás, a Finca Bescansa en Perillo.

■ Viveiro de empresas situado en Iñás

A venda de solo por parte do Concello e adquirido pola xestión urbanística, permitiu contratar a construción da cubrición das pistas polideportivas en Lorbé, Os Regos, a praza da Liberdade, Miraflores; así como o Náutico de Bastiagueiro, as melloras no campo de fútbol de Oleiros, a glorieta de Cristo Rey, a mellora e urbanización do contorno do cemiterio de Dorneda, a circunvalación en Perillo de Nirvana a Rosalía de Castro; conexión entre os paseos de Santa Cristina; ordenación do porto de Dexo; ludoteca en Santa Cruz, beirarrúas e beiravías entre Santa Cruz e Oleiros, beirarrúas en Celso Emilio Ferreiro en Mera, Valle Inclán en Perillo, O Couto en Dorneda. Con fondos europeos constrúense os macrobombeos de fecais en Bastiagueiro, Santa Cruz e ponte da Pasaxe, substituíndo os que xa estaban obsoletos e incidían na contaminación dos contornos.

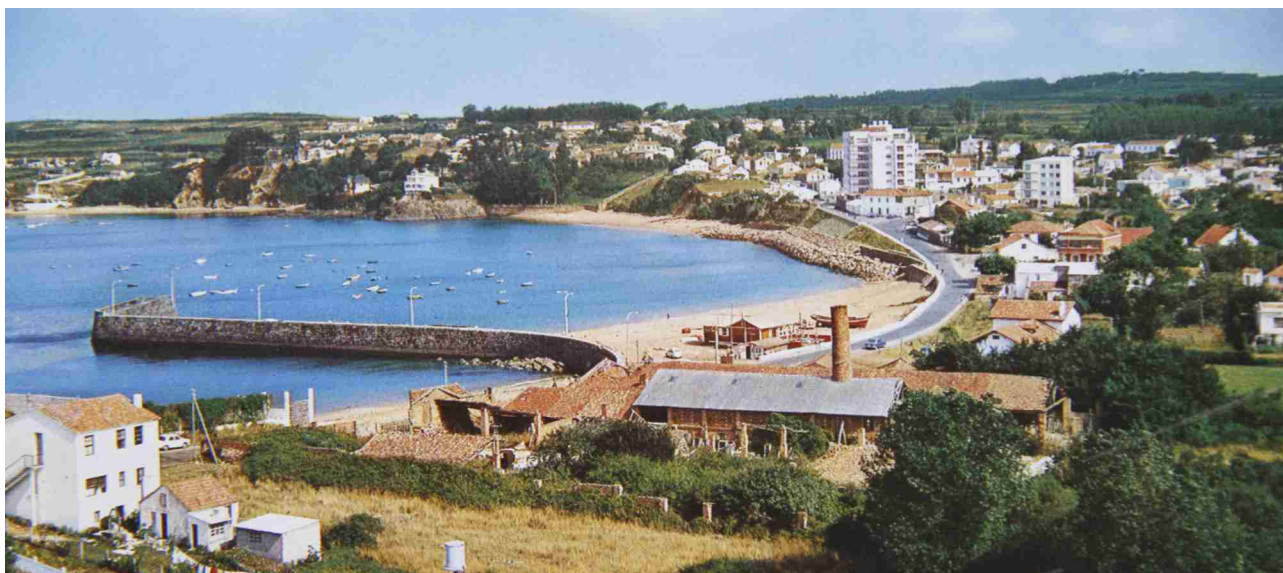
■ Depuradora de Oleiros

Tamén con estes fondos se constrúen as depuradoras de Lorbé e Oleiros, lógrase que Costas do Estado recupere a area da praia de Santa Cristina e Mera e trate as obras de mellora do paseo e o porto en Perillo. Inícianse as obras da segunda fase do paseo de Mera, unha vez que o Concello adquiriu o solo, mellorando notablemente as vistas da fachada marítima de Mera coa eliminación de diversas construcións nos acantilados e no borde marítimo de Xoez.

■ Paseo de Mera

■ Vista da antiga telleira de Mera na zona da Lagoa

A Xunta trata a redacción do proxecto para a construción da Vía Ártabra; increméntanse a atención ao veciño coa incorporación ao patrimonio municipal do edificio adquirido á familia García de Dios situado no parque Víctor Jara no que se prestan os servizos de Facenda, Obras Públicas e Informática, mellorando as instalacións da Casa do Concello na que se crea o servizo de catastro, atención e información ao cidadán en cómodas instalacións evitando as colas polos corredores.

Ponse tamén ao servizo da xente nova e persoas maiores a Casa Echeverry adquirida

por convenio en Santa Cristina, constrúese a nova escola de educación infantil da Rabadeira cuxo solo é adquirido polo Concello por compensación cos propietarios; exprópiase o solo para a construción da nova escola infantil en Canide; adquirense, por compensación, os terreos para o novo centro de saúde de Oleiros e iníciase a súa construción; contrátanse as obras da nova escola infantil de 0 a 3 anos na Canteira en Perillo e, igual que nas dúas anteriores, As Pardelas e Os Regos, e Galeras en Bastiaqueiro, xestiónanse a través dunha cooperativa de xente nova, na súa maioría, oleirenses.

■ Escola infantil A Canteira

No que fora antigo cuartel da Garda Civil, situado en Mera, constrúese o auditorio Gabriel García Márquez. Ademais, faise realidade o complexo deportivo da piscina de Oleiros. Despois de varios anos demandando novas farmacias para o conxunto das parroquias que carecían do servizo, lógranse cinco novas, tres situadas en Lorbé, Os Regos e Iñás e as outras dúas, atendendo ao volume de poboación, en Perillo e Santa Cruz.

■ Antigo cuartel da Garda Civil en Mera

■ Auditorio Municipal Gabriel García Márquez, edificado sobre o antigo cuartel

A raíz das eleccións autonómicas, o portavoz do PSOE, Luis Vázquez, abandona o Concello para ocupar un cargo de libre designación na Consellería de Obras Públicas, ocupando a súa vacante a nova concelleira Ana Rey Pérez, converténdose así no terceiro portavoz dun partido en Oleiros (antes o fixera do PP, Rosende, e o do PSOE, Cerviño) que utilizaban o Concello de

trampolín para saltar ao goberno galego. Quedaba así o actual portavoz do PP Pablo Cobián sen aliados para a política de acoso e pretendido derribo do portavoz da Alternativa dos Veciños, García Seoane. A alianza de ambos quedara reflectida nunha parodia carnavalesca que cada ano protagonizaba os actos da coñecida como “entroido ou festa dos vellos”.

■ Portavoz do PSOE subido a unha cadeira

■ Parodia na Festa dos Vellos

Con motivo da demanda ante a Consellería de Servizos Sociais da creación dun centro de día para a atención aos maiores do noso municipio, visita oficialmente Oleiros o vicepresidente da Xunta de Galicia, Anxo Quintana. Na reunión mantida co alcalde acórdase a creación do dito centro de día en Bastiagueiro e a recepción, por parte da Xunta de Galicia, das escolas infantís que creara o Concello asumindo esta todo o persoal dos centros.

O boicot que o PP e o PSOE local realizaran contra a construción do auditorio e da escola de danza en Bastiagueiro, cuxo trámite non puideran paralizar grazas aos votos maioritarios de Alternativa e do BNG, tivo unha nova ocasión de intentar levalo a cabo o ex-portavoz do PSOE oleirense, ao desempeñar o cargo de secretario xeral da Consellería do Territorio. O que fixo, nesta ocasión, foi bloquear o Plan especial que desenvolvía a zona para a súa construción e debido a iso o Concello tivo que indemnizar a construtora que ganara o concurso xa que non era posible levar a cabo a citada obra.

Por iniciativa privada créase un centro de atención xeriátrica en Lamastelle, tamén cesa na súa actividade o colexio privado Videlba situándose nese edificio, despois dunha importante remodelación, o centro de formación do sindicato galego CIG. Aséntanse dous novos hoteis no municipio: Pazo do Río, no antigo pazo de Montrove

onde caera un avión de Iberia en 1973 e o Hotel As Galeras en Bastiagueiro.

No ano 2004 a Xunta de Galicia propón ao Concello a realización dun novo concerto multitudinario na praia de Santa Cristina no que, de novo, baixo a denominación de “A festa dos mundos”, participarían músicos de gran fama internacional, como Carlinhos Brown ou Orishas, entre outros. O evento non chega a alcanzar a afluencia de público do celebrado con Mike Oldfield en 1999 pero, unha vez máis, Oleiros convértese nun referente estatal como excelente organizador de macroespectáculos.

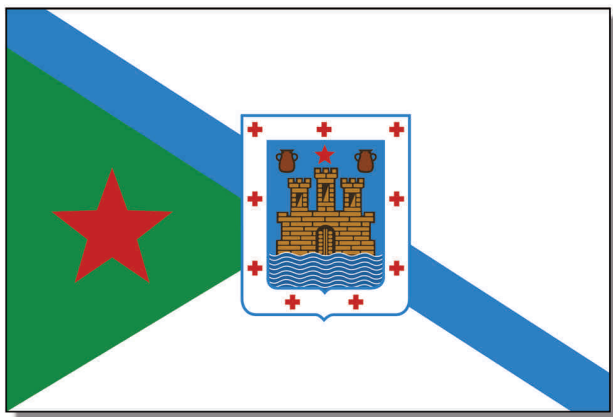
No ámbito deportivo o Club de Regatas de Perillo gaña a bandeira Príncipe de Asturias na modalidade de traíñas en Castropol. O policía local Francisco Javier González Reigada queda campión do mundo de Karate na cidade de Quebec, Canadá, nos xogos mundiais de policías e bombeiros. O Concello concédelle a mención de honra. Cristina Sotelo acada a medalla de bronce no campionato mundial de Qwan Ki Do.

A entidade Semente Nova promove unha homenaxe á figura de Eduardo Otero, persoa comprometida coa música e a cultura popular.

Unha veciña da Coruña que fora mestra en Oleiros, María Luisa Meijide Pardo, doou ao Concello dúas vivendas: un chalé en Saltoxo e un piso na avenida de Fisterra na Coruña.

María Luisa tomou a decisión no testamento polo traballo que se estaba a desenvolver no noso municipio a favor das persoas máis necesitadas. Tamén na parroquia de Iñás o Concello contou con outros benefactores: Juan Quiroga Cornes e Efigenia- Manuela, José, Manuel e Leoncio Quiroga Cornes quen doaron os terreos para a construción do campo de fútbol de Iñás. Nesta decisión tivo unha participación moi importante o veciño de Iñás Luis Rioboo Fontenla que, xunto co alcalde, acadaron a cesión da propiedade en vida do doante.

O pleno da corporación, cos votos afirmativos de Alternativa dos Veciños e BNG aproba a creación da bandeira do concello.

■ *Bandeira municipal*

A finais de 2006 morre o pintor, escultor e artista polifacético José María Kaydeda, promotor da feira de artesanía Alfaroleiros e director do Museo Os Oleiros, propiedade municipal situada nas Torres de Santa Cruz.

■ *José María Kaydeda*

O goberno municipal homenaxea o poeta Manuel María, denominando co seu nome a biblioteca pública da localidade de Oleiros.

Novos equipamentos e infraestruturas culminan a xestión nesta lexislatura: o Centro de Interpretación do Mar na casa do fareiro de Mera, a creación do Servizo de Emerxencias e Protección Civil nas antigas escolas das Pedras, entre Perillo e Montrove, as beirarrúas no Couto, a apertura da rúa Fuxeiras e a rúa Garridas en Perillo, circunvalación II República que inaugura o polifacético artista, emprendedor e sobre todo galeguista Isaac Díaz Pardo contando no acto coa presenza do presidente do Ateneo Republicano Carlos Etchevarría e numerosos veciños oleirenses.

■ Inauguración da biblioteca Manuel María en Oleiros

■ Inauguración da avenida da II República en Perillo

En Iñás créanse dous novos parques: un natural entre o alto do pobo e a urbanización industrial cunha extensión de 56.000 m² e o outro, de 6.000 m², no lugar de Campamento realizado a cargo do convenio urbanístico con Caixa Galicia, propietaria do Pazo de Abella. Aos ditos parques hai que sumarlles o de Nirvana en Bastiagueiro cun fermoso miradoiro á baía e 11.000 m² e as zonas verdes nas urbanizacións As Pardelas e Toxeiras.

Acometéronse tamén nesta lexislatura a construción de 59 novas vivendas de protección pública: 33 no Vieiro (Nós) e 26 na Barreira, en Perillo, destinadas tamén a veciños de Oleiros.

Culmínase a totalidade do paseo da Ría desde Beiramar ata Santa Cristina recuperando para uso público espazos lindeiros na Finca Carnicero, Hábitat e Finca Bescansa.

Oleiros sempre destacou pola política levada a cabo no ámbito da cooperación e da denuncia de actos que atentan contra os dereitos humanos no mundo, contra a fame, as guerras fomentadas polos países ricos e poderosos para roubar as materias primas dos países pobres do planeta e, igual que en lexislaturas anteriores, os actos reivindicativos tiveron unha forte presenza na política local con ampla difusión internacional. Entre elas cabe destacar a denuncia levada a cabo polo goberno municipal no

aniversario das masacres que o goberno de Israel, con Ariel Sharon á fronte, cometeron en Sabra e Shatila ou a chamada “Operación chumbo fundido”, contra o pobo palestino.

A campaña efectuada desde o Concello, a través dos paneis electrónicos de información municipal xunto coa venda de camisetas a nivel mundial, nas que aparecía un monstro co slogan “Paremos a la bestia”, tivo un forte impacto internacional e chegou a comentarse en medios como o Herald Internacional, o País, ABC, New York Times...

■ Camiseta utilizada na campaña en defensa do pobo Palestino

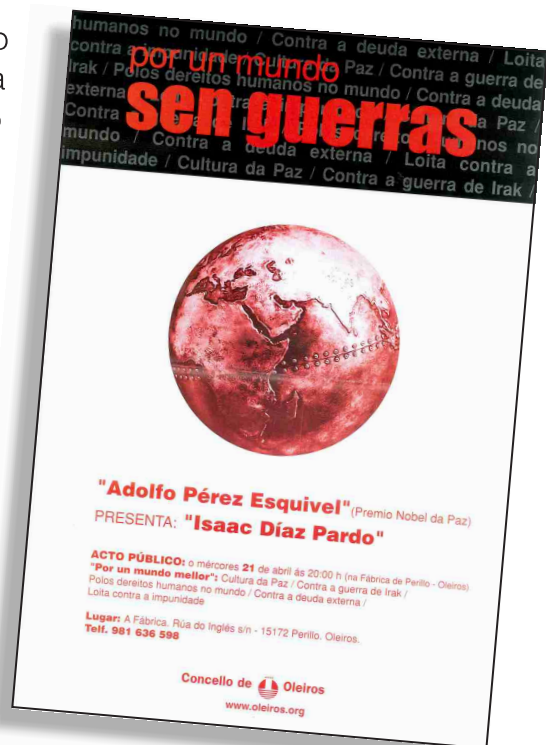
A visita que o ministro de Interior, Moratinos, tiña previsto realizar a Israel foi condicionada á retirada da citada campaña por parte do Concello, e para iso o ministro Miguel Ángel Moratinos chamou desde Bos Aires, cidade na que se atopaba en visita oficial, ao alcalde García Seoane para solicitarlle a retirada da campaña dado o malestar creado no goberno israelí. Ese mesmo día o presidente da Xunta Fraga Iribarne tamén chamou ao Concello para interesarse pola retirada da campaña. Cos fondos recadados da venda de camisetas dotouse de novas tecnoloxías unha escola en Palestina.

Foron varios tamén os conferenciantes que se achegaron a Oleiros para disertar sobre temas e feitos que aconteceron en distintos países. Destacamos entre

■ Otelio Saraiba na Fábrica

todos eles o arxentino, Premio Nobel da Paz, Pérez Esquivel, o embaixador de Vietnam, Nguyen Xuang Phong, Otelio Saraiba de Carvalho, impulsor da Revolución dos Craveis en Portugal, que abriu as portas á democracia no país veciño despois de máis de corenta anos de ditadura. A súa presenza no auditorio da Fábrica, motivou unha resposta que superou con creces a capacidade. Tamén se desprazou ao noso concello o delegado xeral de Palestina en España Nabil Maaoruf que veu a agradecer o apoio que desde Oleiros recibía o seu pobo, tanto en proxectos de cooperación como institucional e politicamente. O mesmo día desa visita, o alcalde, mantivo unha conferencia telefónica con Yasser Arafat, actuando de intérprete o propio embaixador palestino.

■ Intervención de Pérez Esquivel

Outras figuras de relevancia internacional presentes no municipio foron Gladys Cáceres, revolucionaria nicaraguana, Rebeca Cervantes misioneira da orde das Mercedarias de Bérriz coas que o Concello coopera desenvolvendo proxectos solidarios en África e Latinoamérica desde 1992. De igual xeito o alcalde da emblemática cidade de Belén, Víctor Batarsen, estivo en Oleiros para denunciar os muros que Israel constrúe para dividir e cercar os palestinos e tamén para agradecer o apoio ao seu pobo.

■ Embaixador de Vietnam

■ Acto público co alcalde de Belén

■ A misioneira Rebeca Cervantes na Fábrica

No ano 2005 organizouse o I Certame de Fotorreportaxe Internacional que, baixo o nome de Revela, presentaba fotografías inéditas que foran censuradas en diversos medios de comunicación e que denunciaban os horrores das guerras, as masacres e as migracións que levan á explotación de nenos e mulleres, contribuíndo con isto a potenciar as denuncias contra os gobernos opresores e os verdugos do planeta.

■ Inauguración de Revela no parque José Martí

Neste certame de fotografía social, expuxeron nos parques oleirenses destacados fotorreporteiros galegos, do Estado e internacionais como José Cendón, Walter Astrada, David Berain, Javier Teniente, Xulio Vilariño, Juan Medina, Gabriel Tizón, así como importantes figuras de relevancia pública como Ignacio Ramonet, director de Le Monde Diplomatique, Enrique Shore, Santiago Carrillo. A conferencia deste último contou cun cheo total na Fábrica.

■ Conferencia de Santiago Carrillo na Fábrica e diversos actos de Revela

A proximidade dunha nova campaña electoral fixo que se superasen en moito as insidias das anteriores, co uso perverso dalgúns medios de comunicación por parte dos partidos da oposición, PP e PSOE, aos que se sumou a longa man dos “servizos de intelixencia israelí”, molestos polas campañas de apoio ao pobo palestino.

politana

Oleiros El alcalde dice que se dio de alta como promotor para vender una finca

García Seoane pide a la Fiscalía que investigue si cometió ilegalidades

Denuncia una campaña de calumnias por parte de los grupos de la oposición

A.L. | A CORUÑA
■ El alcalde de Oleiros, Ángel García Seoane, no quiere esperar más tiempo —después de las acusaciones que desde los grupos municipales del PP y del PSOE han hecho sobre las presuntas ilegalidades cometidas por darse de alta como promotor inmobiliario—, y ayer mismo se autodenunció ante la Fiscalía para que lo investigue en relación a este caso. El regidor está tranquilo porque —según explica— no tiene nada que ocultar, y no está dispuesto «a que se continúe con esta campaña de calumnias, que no sólo está desprestigiando a mi familia, sino a toda la familia y a todo el Concello».

García Seoane explicó que el motivo por el que se dio de alta como promotor inmobiliario fue para vender una finca de la parroquia oleirense de Iñás. Asimismo, también dijo que, realizado este trámite adminis-

trativo, inmediatamente se dio de baja, como se estipula en la ley. El regidor oleirense quiere que todo este asunto se zanje de una vez por todas, y que sea el fiscal el que investigue si ha cometido esas supuestas ilegalidades.

Dimisión

Los concejales socialistas y populares denunciaron estos días la presunta incompatibilidad de cargos que estaba desempeñando el alcalde de Oleiros, puesto que, según explicaron, estaba dado de alta en Hacienda como promotor inmobiliario desde el pasado año 2004.

Asimismo, también lo acusaban de haber recalificado terrenos de su propiedad, que en el nuevo Plan Xeral de Ordenamento Municipal —que se encuentra en fase de aprobación— pasaban a ser de uso residencial.

Por todo ello, los ediles de la oposición oleirense habían so-

Cobán llegó a calificar al alcalde de «mafioso»

Ana Rey es la portavoz del grupo municipal del PSOE

licitado la dimisión del alcalde, así como la celebración de un pleno extraordinario en el que García Seoane debería explicar todo este asunto.

Pablo Cobán, portavoz de los populares, recordó que su grupo ya había denunciado estas supuestas irregularidades en relación a las modificaciones urbanísticas que sufrió la parcela propiedad del alcalde, al que llegó a calificar de «mafioso». Por su parte, la cabeza de

lista del PSOE de Oleiros, Ana Rey, manifestó que, desde hace años, sospechan de las presuntas irregularidades que comete el alcalde oleirense.

Por este motivo, en repetidas ocasiones los grupos de la oposición han solicitado una investigación sobre los bienes y negocios que poseen todos los miembros de la corporación, para determinar que no están cometiendo ninguna presunta ilegalidad.

La Opinión A Coruña

Director: Francisco Gómez
www.laopinioncoruna.com
Año VI, N.º 2.074, Martes, 27 de Junio de 2006
Precio: 4 euros

El alcalde de Oleiros se dio de alta en Hacienda como promotor inmobiliario

El alcalde de Oleiros, Ángel García Seoane, figura en el censo como “empresario de actividades inmobiliarias”

● El regidor cobra 55.524 euros por su dedicación exclusiva al Ayuntamiento
● Seoane se inscribió como promotor después de ser elegido alcalde
● El Concello recalificó una parcela propiedad del regidor municipal

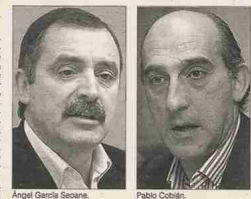
Seoane se dio de alta en Hacienda como promotor inmobiliario

El fiscal jefe de Galicia denuncia a García Seoane por prevaricación

El juzgado investiga presuntas irregularidades en la imposición de contribuciones locales ● Las diligencias tienen su origen en un escrito presentado por el PP

Enmanuel V. Marín
A CORUÑA
El fiscal jefe del Tribunal Superior de Justicia de Galicia, Carlos García Seoane, presentó ayer ante el juez de A Coruña una denuncia por prevaricación contra el alcalde de Oleiros, Ángel García Seoane, por darse de alta en Hacienda como promotor inmobiliario.

A Coruña, 26 de junio. El fiscal jefe de Galicia, Carlos García Seoane, presentó ayer ante el juez de A Coruña una denuncia por prevaricación contra el alcalde de Oleiros, Ángel García Seoane, por darse de alta en Hacienda como promotor inmobiliario.

Ángel García Seoane.

Pablo Cobán.

El interventor municipal ya advirtió de irregularidades

Las presuntas ilegalidades del expediente de contribuciones especiales tramitado por el Ayuntamiento de Oleiros para las obras de las calles Valle Inclán, Venezuela y Caba Emilio Ferrero fueron puestas de manifiesto por el propio interventor municipal en un informe realizado el 25 de enero de este año. En este dictamen señala que la Ley Reguladora de Haciendas Locales establece la imposibilidad de ejecutar acuerdos de realización de obras que deban costearse mediante contribuciones especiales hasta que se apruebe la ordenación concreta de éstas, lo que exigía la aprobación de un proyecto completo de construcción de aceras en la totalidad de cada una de las calles afectadas.

Esta misma norma y también la Ley General Tributaria establecen que el sujeto pasivo de la contribución especial debe ser todos aquellos beneficiarios especialmente por la realización de las obras.

Sobre la posible relevancia penal de estas infracciones de la legalidad administrativa, la jurisprudencia del Tribunal Supremo indica que la frontera es difícil de determinar y advierte de la posibilidad de aplicar sanciones penales en aquellos casos en los que se demuestre que se han dictado varias resoluciones ajustas siguiendo un plan premeditado y aprovechando idéntica ocasión y que éstas afecten a una

Primera condena

Seis años de inhabilitación

Ángel García Seoane ya fue acusado y condenado en una ocasión por prevaricación. Le condenaron a seis años y un día de inhabilitación para ocupar un cargo público, pena que terminó de cumplir el 18 de julio de 2002. Al mes siguiente ya anunció que se presentaría a las primarias para volver a ser candidato porque tenía “unas ganas locas” de regresar al sillón de la alcaldía. Un juez consideró prevaricación el derribo de un muro en Santa Cristina que García Seoane ordenó cuando era alcalde, al entender que no tenía competencias para hacerlo (correspondía a Demarcación de Costas) y porque no se abrió expediente administrativo por esta actuación. “Volver a hacer lo mismo”, dijo entonces Seoane, que justificó su acción en que quería defender la sanidad pública, pues esa zona “estaba llena de jaraguas, de mias y de humor”. Durante sus seis años de inhabilitación, no poder en la política municipal no disminuyó su amistad desde hace casi 30 años Esther Pita era oficialmente la alcaldesa, pero Seoane, contratado como su asesor personal, cobraba lo mismo que cuando era regidor y funcionaba como alcalde en la sombra. Durante su etapa trabajó y resultó en el mismo despacho en el que lo hace en la actualidad. Antes de celebrarse las elecciones de 2003, García Seoane aseguró que no gobernaba sino al canchabá la mayoría. No lo logró, pero quizá por esas “ganas locas” volvió a su promesa y pasó con el BNG una vez más a la alcaldía.

ECONOMÍA
El 66% del patrimonio de los millonarios gallegos está en A Coruña

La Diputación aporta 60.000 euros para educación ambiental

Moreda anunció la ayuda en la apertura de la exposición ‘La Galicia más natural’

Redacción
OLEIROS

El presidente de la Diputación de A Coruña, Salvador Fernández Moreda, anunció ayer la firma de un convenio de colaboración con el Centro de Extensión Universitaria y Divulgación Ambiental (Ceida) —con sede en Santa Cruz— para financiar con 60.000 euros el desarrollo de un programa de educación y sensibilización medioambiental.

Moreda hizo ayer este anuncio durante la inauguración de la exposición ‘La Galicia más natural’, que estará abierta al público en el Castillo de Santa Cruz de Oleiros durante los próximos días. A la inauguración asistieron, además del presidente provincial, el responsable del Ceida, Carlos Valdez, el alcalde de Oleiros, Ángel García Seoane, el delegado provincial de la Consejería de Medio Ambiente, Manuel Tijes y el diputado responsable del área de Cultura de la Diputación, Celestino Pousa. Moreda elogió los contenidos “de alto valor didáctico” de la muestra, integrada por veinte paneles con información y gráficos sobre el paisaje, las playas y la flora de Galicia.

Los bomberos de Arteixo apagan un

O desexo de populares e socialistas de chegar ao poder municipal levounos a orquestrar unha campaña de acoso e derribo contra o alcalde Ángel García Seoane. Para iso contaron coa conivencia de ABC. Cabe lembrar que o seu director era de orixe xudeu e foi o medio que promoveu a campaña. Ás escandalosas portadas do periódico La Opinión, fóronse sumando outros medios.

A reunión foi aprazada ata o nomeamento dun novo fiscal para supostos delitos urbanísticos. Ese día, en Santiago, o alcalde, ao que acompañaba o seu avogado, é recibido na porta por un funcionario que lle comunica que está imputado por un suposto de alarma social. O fiscal razoa a dita imputación ante as notas de prensa aparecidas nos diarios

O fiscal, Antonio Roma, remitiu a súa resolución ao tribunal de instrución correspondente achacándolle cinco supostos delitos. A esta actuación da Fiscalía sumouse, como acusación particular, o portavoz do Partido Popular en Oleiros Pablo Cobián. Todo isto creou unha situación de desprestixio que foi contestada desde o Goberno municipal e desde a propia Alternativa dos Veciños mediante unha publicación na que se recollían todas as propiedades da familia do alcalde García Seoane, detallando o ano de compra, escrituras, pagos a Facenda, vendedores, rexistro da propiedade, herdanzas, planos de situación etc.

Todos os domicilios de Oleiros recibiron un exemplar da publicación. O alcalde convocou ademais un macropleno no Auditorio da Fábrica onde quedou en evidencia a mala intención dos opositores. Aínda así, eles vían cumprido parte do seu obxectivo xa que foron moitos os cidadáns nos que sementaron dúbidas, incluídos os votantes de Alternativa. O BNG, que formaba parte do goberno municipal, foi vítima dunha presión mediática constante para que abandonara o goberno acusándoo o PP-PSOE de ser avais do goberno. O fin era deixar en minoría a Alternativa dos Veciños e impedir todos os acordos que se puidesen acadar ata chegar ás portas das novas eleccións. Coa situación creada todos daban xa por defenestrado ao grupo gobernante o que levou ao BNG a sumarse ao río revolto para intentar pescar en augas da Alternativa. Ante a actitude dos representantes políticos do Bloque, que non do seu único concelleiro, o alcalde decidiu expulsalos do goberno municipal afrontando así ata a convocatoria electoral a gobernabilidade do Concello en solitario.

O maremagnum creado coas calumnias e difamacións provocou que aflorasen outras candidaturas electorais. Apareceu unha de Esquerda Unida que xustificaba a súa presenza no “desvío de Alternativa da esquerda”. As súas pancartas eran tan ofensivas como as do Partido Popular. Un sector do PP presentábase con Terra Galega e uns dos lemas era “ todos ao dentista...”.

Por parte do PP repetía Pablo Cobián, polo PSOE estreábase Covadonga Díaz e continuaba polo BNG Antón Tenreiro. A campaña estivo sementada de lindezas: Pablo Cobián saudaba os veciños cunha postal de margaritas murchas e como garante da orde e da honestidade. O PSOE prometía pontes que unían A Coruña con Ferrol e o BNG insistía en transportarnos por mar a Porta Real.

Alternativa dos Veciños convocou unha vez máis unhas eleccións primarias nas que se daba opción a todos os veciños maiores de 18 anos a participar na elección dos seus candidatos, sendo máis de 3.595 os que decidiron a continuidade de García Seoane encabezando de novo a lista de Alternativa dos Veciños. Nestas eleccións xubilábanse dous históricos de Alternativa dos Veciños, Alfredo Novoa Gil e Manuel Fernández Siso.

Por parte de todos os partidos existiu unha renovación moi forte, tanto o PP como o PSOE levaban como candidatos a persoas que foran expulsadas da Alternativa dos Veciños, como é o caso de Andrés Delgado polo PP, que chegara a ser secretario da Executiva de Alternativa e de Fernando Pico, polo PSOE, que fora concelleiro de Deportes de Alternativa dos Veciños na anterior lexislatura.

En plena campaña electoral, o goberno municipal, que conseguira unha escola-taller para restaurar os muros do castelo

de Santa Cruz e que durante un ano podía dar traballo a trinta desempregados, renunciou a ela, porque a inmensa maioría das persoas que a Xunta obrigaba a contratar eran coñecidos repartidores da propaganda electoral do Partido Popular que participaban activamente nas súas campañas municipais e autonómicas pero sin cualificación para desenvolver o traballo.

Un dos asuntos máis recorridos no proceso electoral foi a paralización da tramitación do terceiro Plan xeral de urbanismo. Iso foi debido a que tanto o PP como o PSOE aspiraban, no caso de chegar ao goberno, a modificalo, porque non recollía as propostas de determinados sectores do mundo da especulación.

As eleccións municipais tiveron lugar o 27 de maio de 2007 e o resultado non foi o esperado polas distintas forzas políticas. En contra do que agardaban, a cruel e difamatoria campaña levada a cabo contra García Seoane, só restou mil votos en relación ás anteriores eleccións a Alternativa, o que supuxo a perda dun concelleiro. O PP subía pero mantíñase con sete concelleiros. O PSOE foi o gran beneficiado, pasando de tres a catro concelleiros e o Bloque quedaba co que tiña. O resto dos grupos, Esquerda Unida e Terra Galega, acadaban unha porcentaxe baixísima, case testemuñal. Nos días previos á toma de posesión, leváronse a cabo diversas reunións entre

os distintos grupos políticos: o PP pretendía unha coalición co PSOE, ambos grupos terían así a maioría absoluta. Pola súa parte, Alternativa dos Veciños propúxolle ao PSOE formar parte do goberno. Os socialistas condicionaron esta decisión a que o número un de Alternativa, fose para casa. O BNG, que fora chave no anterior goberno, neste non influía ao seguir cun só concelleiro.

Ao pleno de constitución chegou sen acadar ningún acordo, retirando Covadonga Díaz a súa candidatura polo PSOE para entrar no goberno o que orixinou que se designase alcalde a García Seoane, por Alternativa do Veciños, como grupo máis votado. No seu discurso de investidura, reiterou a invitación aos socialistas de formar parte do goberno e, aínda que non o precisaba, tendeu a man ao BNG para o diálogo e o estudo de propostas comúns.

A nova corporación constituíuse o 16 de xuño de 2007:

Alternativa dos Veciños: Ángel García Seoane, Mª José Varela Neira, Esther Garrido Pan, Ignacio Taboada Marzoa, María Teresa Vázquez Maseda, Daniel Romero Cajigal, Elena Otero Viqueira, Berta Mª Martínez López, María de los Ángeles de la Fuente López

PP: Pablo Cobián Fernández de la Puente, María Vieites Louro, Sonia Suárez-Noguerol Calvet, Andrés González López, Paula Fontenla García, Roberto Varela Veiga, Begoña Pazos Villaverde

PSOE: Covadonga Díaz Varela, Fernando Pico Eiroa, Josefina Mosquera Roel, Antonio Pampín Suárez

BNG: Antón Tenreiro Ferreiro

Comeza así outra lexislatura cun goberno en minoría, o que auguraba un panorama difícil para o goberno que estaba abocado a nadar entre augas revoltas para acadar os seus compromisos coa cidadanía. A proximidade dunhas eleccións estatais restaba agresividade aos partidos representados na corporación pola intención de captar votos entre os simpatizantes de Alternativa. Este clima de calma foi aproveitado pola Alternativa para consensuar puntualmente con uns e outros os asuntos importantes, e tamén por maioría simple aproveitando a falta de acordo e entendemento entre os grupos da oposición.

Un dos principais retos era consolidar a continuidade do desenvolvemento urbanístico sostible, garantía da protección medioambiental e a calidade de vida do municipio, e para iso era imprescindible a aprobación do terceiro plan urbanístico que, por motivos e intereses persoais e electorais, desde a Consellería de Ordenación do Territorio boicoteárase antes

do proceso electoral. Cabe lembrar aquí que como secretario xeral da citada Consellería no goberno bipartito da Xunta estaba designado o ex-candidato á alcaldía de Oleiros polo PSOE, Luis Vázquez. Despois de diversas reunións e asembleas veciñais, o Goberno local chegou a un acordo coa portavoz dos socialistas, Covadonga Díaz, aprobándose inicialmente un novo Plan de ordenación a finais do 2007, remitindo o expediente á Xunta para a súa aprobación definitiva. O prazo de tres meses que tiña a Administración autonómica para aprobalo dilatouse dous anos con todo tipo de trabas e imposicións. Diante deste novo atropelo o Goberno local enviou a todas as familias de Oleiros unha copia do Plan xeral en CD para evitar calquera manipulación de información desde a oposición municipal ou desde a Xunta.

Diversas obras de equipamentos e infraestruturas, iniciadas na anterior lexislatura, puxéronse ao servizo da cidadanía: segunda fase do paseo da Ría entre a ponte da Pasaxe e a Fábrica, o parque Fonte da Barreira lindeiro coa avenida da II República, o paseo As Galeras - Portocobo.

■ Inauguración do parque As Galeras

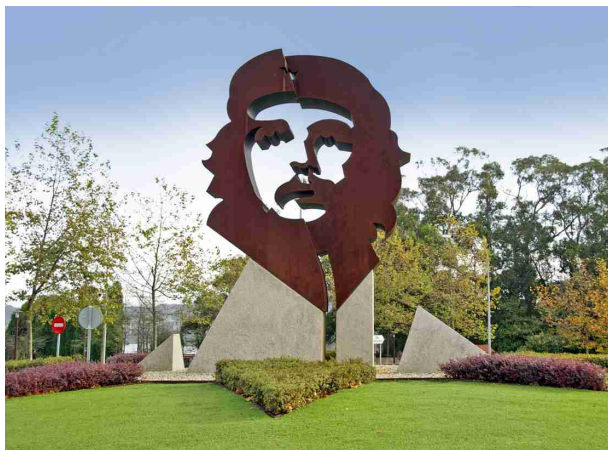

Adxudícanse os nichos do cemiterio municipal de Dorneda, logo de moitos preitos e outras actuacións que aínda pretenden bloquear a iniciativa municipal como a levada a cabo pola Xunta e o ex-concelleiro do PSOE que tiraría parte dos muros do camposanto. Iníciase tamén a construción do centro de saúde de Oleiros, contrátase polo Estado a ampliación da N-VI desde O Seixal a Mesón da Auga, inaugúrase a glorieta de Abeleiras, por parte da Xunta contrátanse parte das obras da Vía Ártabra, acométen-se as obras de urbanización de Meixonfrío, cóbrese a pista polideportiva da II República en Perillo, reábrese o centro de Arenaza, en precario, mentres non se leven a cabo as obras dun novo centro de día para a atención de servizos sociais. Obtense, por parte de portos do Estado, a estrada de acceso aos faros de Mera, habílanse parte das antigas escolas do Río da Loba en Oleiros para albergar temporalmente as dependencias da Garda Civil e poder emprender así a construción do novo cuartel. Acórdase a cesión das escolas infantís municipais á Xunta, debendo esta asumir a todo o persoal ao seu cargo cooperando o Concello, para a prestación do servizo, con parte do mantemento.

O concelleiro do BNG, Antón Tenreiro, presenta a súa dimisión para ocupar un posto de confianza no goberno bipartito da Xunta de Galicia, sendo substituído pola segunda da lista, Josefina Quintáns Antelo.

O Pleno do Concello rende homenaxe aos ex-concelleiros de Alternativa dos Veciños Alfredo Novoa e Fernández Siso, outorgándolles a insignia de ouro polo seu traballo honrado en beneficio da comunidade e o desenvolvemento do municipio.

O pleno aproba por unanimidade a ordenación das rotondas nas que se proxectan distintas alegorías para o seu embelecemento. Nunha delas prevese levar a cabo un monumento á cooperación internacional reflectido na persoa de Ernesto Guevara (o Che), utilizando o retrato do fotógrafo cubano Alberto Korda. Os portavoces do PP e do PSOE, que votaran afirmativo sen ter analizado a proposta que o goberno levaba ao pleno, puxeron o grito no ceo ao ver a escultura, chegando o portavoz do PP a presentar un preito por posible malversación, preito que perdeu por estar amparado en dereito todo o proceso para a ordenación das rotondas e o propio monumento.

■ Rotonda Che Guevara

Este proxecto fora redactado, gratuitamente, por un recoñecido e prestixioso escultor e artista cubano, Juan Quintanilla, a través da cooperación da Escola de Arte Nacional Cubana co Concello de Oleiros. A polémica xerada, especialmente polo portavoz do PP, fixo que este asunto traspasase as fronteiras do Estado chegando a ser tratado por diversos medios de comunicación europeos, asiáticos, americanos e neocelandeses. A radicalidade e a actitude extremista do portavoz popular provocou que en dúas ocasións incontrolados encapuchados, moi próximos a esta formación, atentasen contra o monumento, enzoufándoo coas cores da bandeira española.

A inauguración deste monumento á cooperación internacional tivo lugar en xuño de 2008, e a el asistiron diversos representantes do mundo da cultura, da política, do movemento asociativo, ONG e veciños de Oleiros e da comarca. O acto contou coa presenza de Camilo Guevara, un dos fillos do Che, quen o día previo á inauguración protagonizou un acto público na Fábrica ao que asistiron máis de 300 persoas.

Ao amparo dunha nova lei autorízase aos concellos a celebración de acollementos civís que popularmente se coñecen como “bautismos civís”. En Oleiros celebrouse o primeiro acollemento civil do Estado español e foi oficiado pola primeira tenente de alcalde, María José Varela.

■ Acto de inauguración do Monumento á Cooperación Internacional

■ Camilo Guevara na Fábrica

O orzamento municipal, ao gobernar en minoría Alternativa dos Veciños, estaba prorrogado impedindo con iso unha xestión áxil e levando á paralización de diversos investimentos. O alcalde intentou pactar o documento orzamentario co PP e co PSOE pero as condicións leoninas que impoñían estes grupos facía imposible o entendemento. Ante esta situación o alcalde convocou un pleno facendo crer que existía un acordo, o que provocou a desconfianza entre o PP e o PSOE votando ambos a favor para non quedar “descolgados” dos orzamentos. Nesta votación o BNG abstívose porque estaba “cabreado” polas propostas que o Goberno, en reunións anteriores, asumira e foi aprobado polos tres grupos AV - PSOE - PP. Coa aprobación dos orzamentos o goberno emprendeu novas iniciativas que permitirían desatascar o desenvolvemento da vida local: créase a biblioteca de Dorneda na urbanización de Arillo - Rialta, reformando a antiga escola de preescolar, foméntanse novas cooperativas para a construción de 35 novas vivendas de protección oficial en Oleiros e Santa Cruz. Iníciase a expropiación do solo para a futura ordenación do entorno de Naval e o porto de Santa Cruz. Instálanse varias empresas no parque comercial de Iñás: Carrefour, Jardiland, Parque Oleiros con dez empresas, entre outras AKI, Supercor, Lidl etc. No mesmo polígono créase o punto limpo do concello.

Despois de catro anos desde a denuncia presentada por persoas de dubidosa acti-

vidade e o PP autonómico contra a casa do alcalde, a maxistrada da sala nº4 do Contencioso, nunha extensa e razoada sentenza, propón o seu arquivo. Fundamenta a súa resolución en que entende que García Seoane en ningún momento é infractor. Ante a nimiedade de invasión da franxa de protección de Costas cun dos seus piares, 0,80 m no ámbito dos 100 m da liña, considera que o dano que tirar ese piar orixinaría á construción e á estrutura da casa sería notable, recoñecendo que a situación foi provocada por un claro erro cartográfico. A sentenza foi recorrida pola consellería da que era secretario xeral Luis Vázquez. O alcalde, pola súa parte, tamén a recorre para solicitar o reintegro das sancións que a Xunta lle cobrara. O recurso quedaba pendente da resolución da Audiencia.

A finais de 2008, como medida para afrontar parte da crise que se lle estaba vindo encima aos españois, o goberno de Madrid aprobou un Plan de obras e servizos por un total de 8.000 millóns de euros a distribuír entre a totalidade dos municipios do Estado. A Oleiros correspóndenlle 5.609.460 euros. Para levar a cabo o investimento marcábase un prazo moi xusto, un ano, no que había que facer a redacción de proxectos, a contratación, a execución e recepción. A disposición de proxectos que tiña o Goberno local, elaborados para o cumprimento dos obxectivos, fixo que non se perdera un só euro. Este Plan do Fondo Estatal de Investimento Local, tiña dous obxectivos fundamentais: a creación

e o mantemento de emprego coas obras que se levaran a cabo e a creación de novos postos de traballo na prestación de futuros servizos. No caso do Concello de Oleiros o obxectivo foi cumprido con creces. Lamentablemente en máis do 50% dos municipios españois foi un tremendo fracaso provocado, principalmente, pola improvisación levada a cabo e pola carencia de proxectos. Os fondos recibidos dilapidábanse en edificios sen contido, obras faraónicas, reasfaltados incomprensibles, camiños polos montes e un longo etcétera.

En Oleiros as obras escollidas melloraron contornos urbanos, dotaron de accesos e aparcamentos as piscinas de Oleiros e Perillo. Construíuse tamén a pista de skate de Bastiagueiro e ordenouse o aparcamento da praia, dotáronse 32 parques infantís, rehabilitouse a finca e a casa da praia de Bastiagueiro para uso gratuito dos veciños, recuperouse tamén o casco histórico e o contorno da igrexa de Perillo, mello-

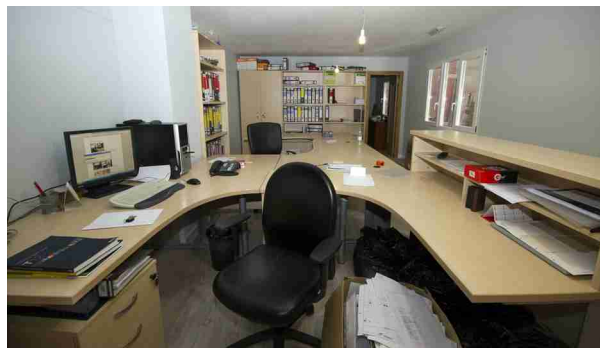
■ *Complexo deportivo en Dorneda*

ráronse o contorno da casa do pobo de Dorneda e a iluminación do casco vello de Xoez en Mera, dimensionouse a rede de abastecemento de auga potable, creouse o parque natural de Liáns con cinco hectáreas dotadas de mobiliario urbano, áreas de recreo e deportivas, construíuse a polideportiva cuberta de Meixón Frío en Santa Cruz, substitúese a cuberta e o solo do polideportivo de Canide, construíuse a cuarta piscina e complexo deportivo en Rialta, Dorneda.

Todas as obras levadas a cabo están a prestar servizo a miles de veciños que as utilizan a diario e que grazas ao citado e coñecido como Plan Zapatero, puidéronse tratar con moita antelación aos prazos previstos polo Goberno local. Nunca na historia do municipalismo os concellos contaran cun apoio tan importante pero, aínda así, o Plan viuse desprestixiado por moitos dos malversadores e incompetentes políticos e técnicos que “okupan” os concellos e tamén polo Partido Popular do Estado.

Por parte do Goberno español lévase a cabo un segundo Plan no que o Concello de Oleiros recibe tres millóns cincocentos mil euros que permiten ao Goberno municipal levar a cabo a construción de dezaioito naves industriais, destinadas a promover e apoiar os novos emprendedores, situadas no polígono comercial de Iñás.

■ Interior dunha das naves destinada a oficinas no viveiro de empresas

Constrúese tamén a Escola Municipal de Danza para liberar as aulas da Fábrica destinadas a esta ensinanza, acadando con iso un aumento considerable de alumnado en ambas escolas municipais. Creáronse tamén novos parques infantís.

■ Escola Municipal de Danza

Con cargo a outros plans e grazas ás xestións levadas a cabo ante as distintas administracións provinciais, autonómicas e estatais, así como coa achega de fondos municipais, recuperouse o contorno do castelo de Santa Cruz, renovouse o pavillón polideportivo da

Rabadeira con cambio de cuberta e o solo da pista, urbanízase a praza da Cultura en Perillo, refórmase a Casa Labarta en Mera para crear unha nova escola infantil, faise o parque infantil no Valiño, lévanse a cabo as obras de ampliación de calzada e dotación de beirarrúas nas rúas Pilar Estevez, Manuel Murguía e A Seara, todas elas na parroquia de Nós. Para realizar estas obras foi imprescindible a colaboración dos veciños que, gratuitamente, igual que noutras localidades, cederon o terreo preciso. O Partido Popular intentou boicotear algunhas destas cesións con propietarios simpatizantes desta formación propoñéndolles que esixisen o pago do solo, pero non lograron o obxectivo xa que nos veciños prevaleceu o interese xeral das obras que eran, entre outras cousas, garantía de seguridade peonil para os seus lugares de residencia. Para o éxito dos acordos contribuíu de xeito moi especial a asociación de veciños Os Rueiros de Nós. Tamén na localidade de Santa Cruz, debido á necesidade de regular o tráfico, reurbanízase a zona das Viñas de Babilonia, establecendo direccións únicas, mellóranse as beirarrúas ordenando o aparcamento e soterrando os contedores de lixo. Entre Montrove e O Seixal, e todo ao longo da rúa Salvador de Madariaga, ampliáanse os accesos dotándoos de beirarrúas. Destacar que tamén neste caso a cooperación veciñal foi exemplar, sobre todo se temos en conta que para levar a cabo as obras foi necesario tirar varios peches e entregar importantes cantidades

de solo. Anteriormente a estas obras a vía coñecía-se como “corredoiro de Vieiro”.

Ponse en servizo o complexo deportivo con piscina en Dorneda, construído recentemente, reunificándose o funcionamento das catro piscinas municipais. A prestación contratouse cunha nova empresa na que se condicionaba o soldo do persoal segundo o seu convenio, evitando así as malas prácticas da anterior. Créase o punto de información turístico en Santa Cristina.

A crise provocada polo neoliberalismo das multinacionais e a banca, provoca unha paralización do investimento, público e privado, afectando aos recursos das administracións públicas e alterando as programacións dos concellos. No caso de Oleiros, pola singularidade no xeito de gobernarse e da súa xestión, este efecto é menor pero aínda así a situación leva consigo unha restrición naqueles gastos que poden esperar a tempos mellores, apuntalando as políticas sociais, culturais, educativas, deportivas e de mantemento dos servizos imprescindibles para conservar a calidade de vida acadada nestes anos. É digno de recoñecemento o grande esforzo que fan as decenas de entidades veciñais, sociais, deportivas, culturais e ANPA para seguir a manter as moitas actividades que desenvolven nas instalacións municipais, sobre todo en tempos nos que, tanto por parte da Xunta, como da Deputación, diminúenselles as subvencións. Este esforzo

■ Banda orquestra da Escola Municipal de Música

das entidades, xunto co do Concello, fixo posible que sigan adiante programas e eventos de vital importancia para a vida municipal.

No ano 2009 a Banda da Escola Municipal de Música acada o primeiro premio no Certame de Bandas de Música de Galicia baixo a dirección de Alberto Piñeiro Leiva. A concesión dese premio foi un orgullo para o conxunto dos oleirenses.

José Manuel Bao, veciño de Oleiros, nado en Montrove, foi proclamado campión de España nos 100 e 200 m como velocista en categoría veteranos.

A ANPA Bidueiro dota de comedor o CEIP Parga Pondal de Santa Cruz coa colaboración do Concello, que instala a cociña. Tamén a ANPA do CEIP Valle Inclán creará este servizo en módulos prefabricados. Lamentablemente desaparece o ANPA do CEIP A Rabadeira por problemas co monitorado para as actividades extraescolares, chegando incluso as súas diferenzas aos tribunais. O Concello evitou que se eliminaran parte delas colaborando directamente co claustro de profesores e algúns pais.

Amplíanse as bibliotecas de Lorbé e Nós situadas no interior das casas do pobo. En 2011 inaugúrase a Escola de Danza, o Parque dos Veciños e, por iniciativa social,

asígnase o nome de Ana Kiro á praza e ao parque, de máis de seis mil metros cadrados, situados no centro de Mera. Ana Kiro non nacera en Oleiros pero levaba a Oleiros na alma, residía na parroquia de Serantes e foi unha das mellores cantantes galegas. Nese ano tamén falece o empresario Roberto Tojeiro que residía en Bastiagueiro, gran emprendedor e fundador de diversas empresas como Gadisa.

A Fiscalía exonera o alcalde García Seoane dos delitos que lle atribuíu na difamatoria campaña emprendida polo PSOE e polo PP local apoiada por ABC, La Opinión e outro medios “informativos”. Ao mesmo tempo a propia fiscalía require á xuíza para que archive a causa.

As eleccións estatais dan unha vitoria sonada ao PP. En Oleiros o PSOE baixa do 43% das anteriores ao 29%. O PP só acada seiscentos votos máis, repartíndose os perdidos polos socialistas entre os partidos minoritarios.

Debido á crise económica o Goberno municipal decide suspender as viaxes que se sorteaban entre os participantes das actividades de ocio e xoveoleiros e nas que participaban cerca de dous mil veciños.

Co motivo da venda dos terreos da Casa de Xaz, incluídos na urbanización do futuro campo de golf, o alcalde esixira a propietarios e promotores as indemnizacións corres-

pondentes aos caseiros das terras da Casa de Xaz. Era esta unha condición inescusable antes de comezar o proceso de promoción. O requirimento xa se efectuara anos atrás sen que ata a data fose solucionado o problema das catro familias afectadas. A uns entregóuselles a mesma vivenda na que residían e as terras circundantes e a outros fóronlles adxudicados pisos e indemnizacións.

A principios de 2011 a Xunta de Galicia reduciu drasticamente os recursos económicos destinados a cursos de formación de xente nova e desempregados oleirenses, o que levou á paralización da función do centro laboral municipal. Ademais disto politizaron de tal xeito os fondos europeos para tal fin que non tiveron en conta os criterios de reparto: número de parados por concello, colectivos prioritarios... Os fondos foron dilapidados partidistamente entre concellos e “empresarios” aíns ao PP que chegaron a manipular as listas dos desempregados, a xustificar asistencias de ausentes, salarios desorbitados para supostos docentes e un longo etc. Esta situación provocou que o Goberno municipal denunciara estes graves feitos nos tribunais e ante a comunidade europea demandando un reparto equitativo e xusto á Consellería de Benestar Social e Traballo, a que, ante a actitude reivindicativa do Goberno, reconducía a situación facilitándolle os recursos para combater parte do paro laboral en Oleiros.

Un forte temporal con mareas vivas afecta as costas oleirenses causando importantes danos nos paseos marítimos de Mera, Santa Cruz, Santa Cristina e Bastiaqueiro. Neste último o mar desfixo case a totalidade do paseo de madeira. No verán dese ano, Galicia estaba a sufrir unha forte seca que leva a tomar medidas respecto ao consumo da auga potable. Esta seca favoreceu que un vándalo provocase varios incendios na zona do Monumento Natural de Serantes e Dexo, así como nos montes de Maianca e Dorneda lindeiros co Concello de Sada. Estes incendios, a pesar de ser sufocados con prontitude polo Servizo de Emerxencia e Protección Civil, asolaron varias hectáreas.

O Concello presenta preito a AENA e a Aviación Civil para a eliminación da servidumbre aérea que afectaba a máis de dous millóns de metros cadrados da parroquia de Liáns, especialmente nos núcleos urbanos de Montrove e Santa Cruz. A

servidume hipotecaba a construción e o desenvolvemento urbanístico e non tiña e non prevía ningunha indemnización aos propietarios.

■ Cartel anunciador dunha das asembleas informativas sobre a pegada sonora

O consumo enerxético das instalacións municipais xunto coa iluminación pública acadan anualmente a cantidade de dous millóns de euros. Este elevado gasto levou o goberno municipal a realizar unha auditoría na que se reflectía a situación real das instalacións, xa que algunhas delas estaban

obsoletas. Revisáronse tamén máis de douscentos contratos con Unión Eléctrica Fenosa con excesos de tarifa, lecturas distorsionadas ou aleatorias, sen aplicación de tarifa nocturna, duplicación de facturas, puntos de luz a tanto alzado fóra de control etc. Esta auditoría permitiu ao Goberno municipal unha forte diminución do gasto eléctrico acadando máis dun 30% de aforro, reorientando as políticas no investimento enerxético.

Dúas novas rúas levan o nome de persoas que contribuíron á transición política, desde a ditadura franquista, no Estado español. Un político, ex-presidente do goberno, Adolfo Suárez, e un militar, ministro de defensa, o xeneral Gutiérrez Mellado. Ambos os dous foron imprescindibles para o apuntalamento da democracia e a paz. As rúas están situadas no centro da localidade de Santa Cruz, na urbanización de Meixonfrío. Tamén na urbanización Rialta, en Dorneda, en decembro de

2010, Marcelino Camacho, sindicalista, ex-secretario de CCOO deu nome a un dos fermosos parques da citada urbanización. Camacho foi un gran loitador na defensa dos dereitos da clase traballadora e no asentamento da democracia. O acto de inauguración, ao que asistiron dirixentes sindicalistas galegos, contou coa presenza da súa inseparable esposa, Josefina Samper, e a súa filla, Yenia Camacho.

■ Inauguración do parque Marcelino Camacho

■ Carmen Sarmiento e o alcalde na inauguración de Revela

Tamén en 2010, con motivo dos actos do evento “Revela”, creado para denunciar as atrocidades que provocan as guerras e que nesta edición levaba por lema “Morrer de Infancia”, visitou Oleiros Carmen Sarmiento, a primeira muller española reporteira de guerra. No acto celebrado na Fábrica, Carmen falou das nenas prostituídas en Filipinas, dos nenos africanos aos que se lles transmitiu a SIDA e da explotación infantil en Perú.

O activista paraguaio Martín Almada, Premio Nobel alternativo pola súa defensa dos dereitos humanos, contratado pola UNESCO como experto en educación, visitou o noso concello como recoñecemento ao traballo que se fai en Oleiros a favor dos pobos oprimidos. Tamén desde Guatemala veu dar unha conferencia a líder indíxena Rosalina Tuyuc, incansable loitadora contra a ditadura guatemalteca, responsable de miles de torturados e desaparecidos. Na actualidade, despois dunhas eleccións pseudodemocráticas, seguen coas mesmas prácticas.

O alcalde, Ángel García Seoane, é invitado pola Fronte Polisaria a participar en Alxeria nun congreso internacional para reivindicar o dereito do pobo saharauí a ser recoñecido como nación e a que se lles devolvan os territorios ocupados por Marrocos tras o abandono de España. Oleiros sempre colaborou coa causa saharauí e foi un dos concellos que fomentou a campaña “Vacacións en Paz”, que traería nenos saharauís a diversas localidades españolas para afastalos da guerra e do illamento a que están sometidos polo goberno marroquí nos campamentos de refuxiados de, entre outros, da provincia de Tinduf. Foron moitas as familias oleirenses que acolleron a estes nenos aos que tamén durante a súa estancia se lles facían revisións médicas levadas a cabo por médicos cooperantes. Fundamentalmente eran tratados de infeccións na vista e nos oídos, moi frecuentes no deserto do Sáhara.

O escritor Xabier Seoane presentou unha antoloxía dedicada a Oleiros titulado “Raíz e soño”, no que se recollen diversos poemas escritos entre os anos 1976 e 2008. Xavier é un veciño namorado de Oleiros, onde se sente feliz.

A Audiencia provincial anula a condena da que fora obxecto o alcalde, por unha das varias denuncias que presentara unha persoa de dubidosa reputación ao que o Concello demolera unha construción en Mesón da Auga. O fallo da dita sentenza

condenara a Seoane ao pago dun millón de pesetas por “danar o honor do proxeneta” ao cualificalo como tal. A denuncia efectúase contra o alcalde e diversos medios de comunicación que informaran sobre a demolición pero o maxistrado, Fraga Mandián, estimara que o fallo só recaera sobre o mandatario. A Audiencia provincial recolle que, tras as probas, non procede a indemnización, debendo devolverlle o millón de pesetas que depositara.

A resolución do recurso que fora presentado ante a Audiencia, en contra da sentenza favorable a García Seoane sobre a súa casa, pese a recoñecer que, como na anterior, non cometera ningunha infracción e debíanselle devolver os cartos das multas impostas pola Xunta, obrígalle a derribar os 80 cm que o piar invadía. Esta resolución en contra da anterior de 17 folios, solventábase nun só. García Seoane optou por non seguir recorrendo as altas instancias xudiciais procedendo ao derribo, e así dar por resolta tan infame persecución política e persoal da que era obxecto. Ao mesmo tempo, ao amparo das anteditas sentenzas, reclamou a indemnización polas obras de derribo e construción que acadaran máis de 59.000 euros. A indemnización foi informada favorablemente polo Consello Consultivo da Xunta de Galicia e recorrida pola Dirección Xeral de Costas e a Consellería.

A comunidade escolar do CEIP Luis Seoane situado en Canide quixo render unha homenaxe especial ao que fora o seu director durante moitos anos, Ricardo Rico, así como a mestra Rosa López. Ambos escribiron unha gran parte da historia do centro no que se formaron distintas xeracións de oleirenses. Ao acto asistiu todo o movemento educativo, social e cultural das parroquias de Maianca, Serantes e Dexo ademais das ANPA e profesores do conxunto das escolas públicas do concello así como representantes do goberno municipal e dos traballadores. Ricardo e Rosa eran persoas moi queridas e respectadas por pais e alumnos.

O forte crecemento da poboación oleirense facía necesaria a construción dun novo centro educativo de ensinanza primaria. Despois de varias xestións ante a Consellería de Educación o alcalde levou ao pleno a compra duns terreos situados na parroquia de Nós pertencentes á Fundación Tenreiro. O goberno municipal puxo a disposición da Xunta de Galicia o solo adquirido co que obrigaba á Consellería a orzamentar unha partida para o financiamento da construción do novo centro escolar. Rematábase así unha campaña emprendida polas ANPA e as asociacións de veciños, especialmente Os Rueiros de Nós que, en diversas ocasións, reivindicaron a creación dun novo centro educativo. Deste xeito o proceso estaba iniciado e xa non había retorno.

■ Futuro parque público coñecido como Finca Tenreiro

■ Construción do novo colexio en Nós

Outra batalla gañada foi a provocada pola imposición da Consellería de Sanidade relacionada cos centros de saúde de Perillo e Santa Cruz para os que o Concello achegara a Xunta de Galicia os terreos e os servizos necesarios para a súa construción e funcionamento. Debido a esta imposición ilegal (porque por lei os concellos non teñen competencia en materia de sanidade pública) o Concello estaba a facerse cargo tamén do seu mantemento e conservación, limpeza, electricidade..., supoñendo para as arcas municipais un desembolso anual de máis de 130.000 euros. A batalla entabada desde o Goberno municipal para liberarse dunha carga económica que non lle correspondía levou o alcalde García Seoane a suspender os servizos, o que suscitou un forte enfrontamento coa Consellería que se negaba a asumir as súas competencias.

A firmeza e temperanza da actitude municipal así como as razóns legais que o am-

■ Campaña da A.VV. San Cosme reivindicando a Casa do Mar

paraban fixo claudicar á Consellería de Sanidade e asumir todos os gastos que o Concello soportaba.

O abandono da casa do mar de Mera polos organismos responsables, tanto da Xunta de Galicia como do INSS, chegou a provocar un estado semi-ruinoso do edificio: grandes gretas nos piares e zapatas, escachaduras na fachada, escaleiras rotas e separadas do edificio. De igual xeito o interior na planta alta convertérase nun almacén de chatarra e de mobles en desuso doutros edificios da Xunta.

Esta grave situación levou o goberno municipal a demandar a súa reparación urxente. Debido á proximidade dunhas novas eleccións municipais a Xunta, gobernada polo Partido Popular, quixo aproveitar o momento, e a proposta dos seus representantes municipais, acordou acondicionalo para centro de día a sabendas de que nunca ía funcionar como tal xa que había un no pazo de Arenaza e outro en construción nas Galeras (Santa Cruz). En cambio estaba a privar as entidades de Maianca e Serantes do uso desas instalacións: a Asociación de

Veciños San Cosme de Maianca e a Asociación de Pensionistas de Mera, na que as ditas sociedades desenvolvían as actividades. Con motivo das obras, o Concello conveniou e acondicionou un local na praza de Ana Kiro para que non cesasen as actividades veciñais. As obras durarían catro anos.

Despois das argucias e peripecias que o goberno municipal tivera que levar adiante para a aprobación dos anteriores orzamentos por non contar coa maioría necesaria na corporación, novamente as contas municipais víronse bloqueadas ao impedirse por parte da oposición PP-PSOE-BNG, a súa aprobación, igual que o Plan provincial de obras do que ao concello lle correspondían máis de 500.000 euros.

A situación era moi grave xa que a Deputación fixara un prazo para a presentación de solicitudes que se se incumpría o Concello

perdería os 500.000 euros. Co ánimo de impedir a perda de tan importante cantidade, o alcalde iniciou unha serie de reunións co PP e co PSOE chegando a un acordo cos populares incluíndo unha proposta destes relacionada con Santa Cristina a cambio de que os 130.000 euros que supoñían os cambios de obra foran incluídos nun Plan de saneamento da Xunta de Galicia. É dicir, o Goberno municipal lograba a aprobación do seu Plan de obras de 500.000 euros e 130.000 euros máis. Unha vez máis víanse cumpridos os obxectivos a pesar de estar gobernando en minoría.

A desidia dos responsables da Xunta de Galicia e Xestur, empresa pública que xestiona a vivenda protexida, en relación coas vivendas construídas na urbanización Mesón da Auga e que sufriron moitas anomalías na súa construción, levou a unha guerra aos seus adxudicatarios na reclamación da reparación

■ Urbanización Mesón da Auga en Nós

das súas vivendas nesta promoción pública. Dez anos despois do comezo desta urbanización, aínda estaba sen adxudicar un bloque con 18 vivendas de especial protección, que a Xunta do bipartito pretendía entregar a persoas non empadroadas, saltándose o acordo e o convenio subscrito con Oleiros. Estas vivendas pertencían ao concello en concepto do 10% que rexía na Lei do solo. A Xunta tampouco conseguiu o seu obxectivo e asignáronse, en venda e aluguer, a familias con poucos recursos. O prezo de venda en ningún caso superou os 50.000 euros.

A denuncia presentada contra o Concello e o alcalde por propietarios da urbanización que se ía executar na rúa Xesteira en Perillo, coñecida como Finca Carnicero, e na que parte dos propietarios xa cederan o solo necesario para a continuidade do paseo da Ría, fallouse a favor dos denunciados. Nela acusábase á irmá de García Seoane, avogada dos propietarios maioritarios da Xunta de Compensación, de, entre outras cousas, conivencia. Este preito viña precedido doutros anteriores que tamén se fallaran a favor do concello. O calvario e a persecución xudicial a que estiveron sometidos os propietarios maioritarios levounos a desistir de seguir tramitando a urbanización, ao que contribuíu tamén a crise que estaba afectando ao país.

Con bastante anticipación e coa intención de rematar a batalla interna que vivían os

populares para designar o candidato ás eleccións de 2011, o presidente da Xunta, Alberto Núñez Feijoo, presentou no Hotel Portocobo a Pablo Cobián alegando que “Oleiros precisa solucións e non políticos no punto de mira dos xuíces”. Hai que lembrar que Cobián e o PP oleirense eran os que promoverían a maioría das denuncias contra o alcalde e concelleiros, intentando lograr o que non conseguían cos votos.

Remátase neste ano a urbanización A Pezo-ca e conséguense novos accesos e zonas verdes para a localidade de Oleiros.

A proposta do Concello de Oleiros o Consorcio das Mariñas crea un servizo de lacería para o conxunto de todos os municipios que forman parte deste, o que abarata o custo deste servizo en máis dun 50%, acadando unha notable mellora no control de recollida de cans soltos ou abandonados.

O goberno municipal logra que a praia de Santa Cristina sexa recoñecida como praia con bandeira Azul, galardón que outorga a comunidade europea, sumándose así ás de Bastiagueiro e Mera que xa foran recoñecidas en anos anteriores.

A proximidade das eleccións municipais, como sucedera noutras ocasións, fai que se eleve o ton desde as distintas formacións políticas. Por parte do PP, o xa proclamado candidato Pablo Cobián, declara que el é “o adestrador que devolverá o concello á elite”.

No PSOE ábrese unha batalla por ver quen ocupa o posto de alcaldable, véndose desprazada a posible candidata Covadonga Díaz polo retornado desde a Consellería de Ordenación do Territorio, Luis Vázquez, unha vez perdido o goberno galego. Sen ningún rubor aprópiase dos logros do goberno municipal da Alternativa dos Veciños e vende pontes sobre a baía ademais de proclamar que “volve para rematar co sectarismo”.

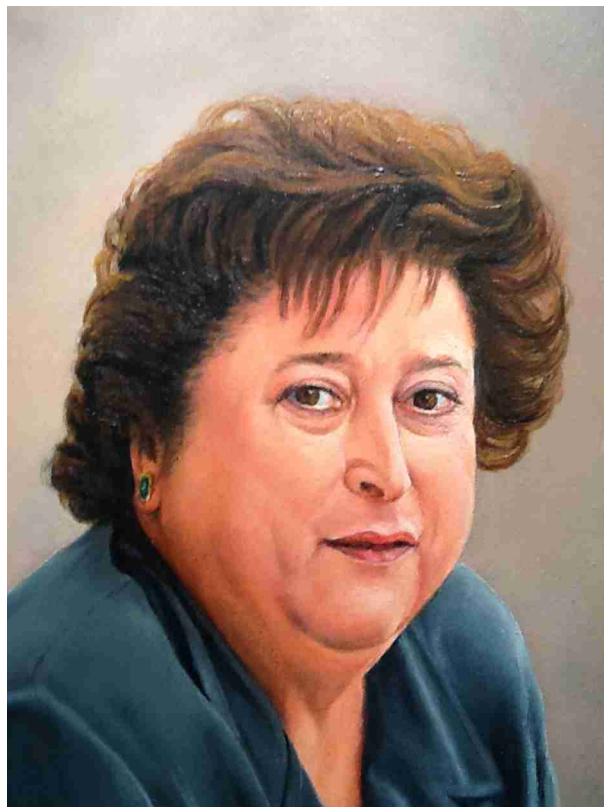
Pola súa parte Alternativa dos Veciños, como fixera desde a súa fundación, elixe en primarias, abertas a todos os oleirenses maiores de 18 anos, ao conxunto de candidatos que formarán a lista electoral. Entre eles tamén ao alcaldable, que acada o 90% dos votos.

O BNG presenta como número un a Manuel Sarmiento centrando a súa campaña, como en anteriores ocasións, no tren lixeiro, nun concello sen vías, e en rutas marítimas.

Pablo Cobián invita a visitar o Parlamento Galego ao autor dunha páxina web que o comparaba con Franco e remataba cun “ole tus c...”. A marea azul levábaos na crista da onda provocando un cheo na polideportiva de Oleiros para dar conta dunha lacoada na que Cobián, exultante, anunciaba que se “estaba preparando para gobernar”. Ao peche de campaña do PP asistiu novamente o presidente da Xunta de Galicia, Núñez Feijoo, quen dixo unha

frase antolóxica que era o único que resultaba crible de todo canto expresara: “Oleiros es uno de los enclaves más bonitos de Europa”, en alusión ao bo traballo levado a cabo polo goberno municipal.

A principios de maio de 2011, o pleno da corporación rende unha homenaxe a ex-alcaldesa Esther Pita Pita, colocando un retrato seu no salón de plenos.

■ Esther Pita

Celebradas as eleccións municipais o 22 de maio de 2011 o PP arrasou en toda España e patinou en Oleiros. Os veciños outorgáronlle a Alternativa dos Veciños, despois de moitos anos, a maioría absoluta, recoñecendo así o traballo honesto e eficaz dunha política seria levada a cabo por e para os veciños.

A maioría acadada nas urnas, permite que se constituía a corporación sen intrigas e sobresaltos. Na toma de posesión, a número dous do PP, María Vieites, renuncia a ocupar o seu cargo por “problemas persoais”, sendo contratada posteriormente como persoal de confianza na Deputación provincial da Coruña, pasando a ocupar o seu lugar a seguinte na lista dos populares, Carmen Fontenla.

O mesmo día da celebración das eleccións, o Club Deportivo Dorneda ascendeu á categoría da 3ª división nacional, despois de varios anos consecutivos de ascensos. Foi unha xesta única no panorama do fútbol do noso concello, xa que se trata do primeiro equipo que consegue acceder a esta categoría nacional, manténdose nela tres tempadas.

A corporación constituíuse o 11 de xuño de 2011 no salón de actos do centro cultural A Fábrica quedando formada polos seguintes concelleiros:

Alternativa dos Veciños: Ángel García Seoane, Mª José Varela Neira, Esther Garrido Pan, Ignacio Crespo López, Mª Teresa Vázquez Maseda, Marga Figueroa Vázquez, Rosa Mª Méndez López, Venancio Ramos Pereiro, Eva Mª Rioboó Ponte, Rodrigo López Piquín, Sandra Fernández Fernández

Partido Popular: Pablo Cobián Fernández de La Puente, Mª Begoña Pazos Villaverde, José Dans Bergondo, Andrés Delgado Montes, Patricia Suárez García, Manuel Saavedra Reimundez, Óscar Maceiras Rioboó

PSOE: Luis Vázquez Rodríguez, Ana Rey Pérez

BNG: Manuel Sarmiento González

■ Grupo actual do Goberno Municipal

O novo goberno, presidido por García Seoane, comeza a singradura cunha forte remodelación interna eliminando o Organismo Autónomo Municipal de Cultura e distribuíndo en tres concellerías: Cultura e Normalización Lingüística, Educación e Xuventude e Deporte as actividades deste organismo, situando a súa xestión nas novas instalacións do edificio da Fábrica de Perillo. As anteriores dependencias na urbanización Obelisco, destinaranse á atención dos Servizos Sociais e parte do Arquivo municipal, pensando en prestar un mellor servizo aos veciños.

A finais de maio, o alcalde e membros do novo goberno municipal participan nun acto comarcal de homenaxe ao ex-alcalde socialista de Cambre, Antonio Varela, “Tonecho”. Foi o único alcalde da comarca que, en contra das directrices do partido socialista, posicionouse en contra dos moitos ataques e da inxusta sentenza que apartara a García Seoane da Alcaldía de Oleiros durante seis anos e un día. Ao acto celebrado en Cambre asistiron centos de persoas.

No peirao de Mera, Portos de Galicia, a petición de Pablo Cobián, portavoz do PP, colocou un galpón con fins electoralistas. Dada a ilegalidade da actuación que infrinxía a Lei de costas e o planeamento municipal, o Concello ordenou a súa retirada, feito que aconteceu ao recoñecer a consellería as irregularidades para a súa construción. Pouco tempo despois o director de Portos era destituído.

■ Retirada da caseta no porto de Mera

O pleno municipal fixo entrega dunha mención honorífica ao policía local José María Barcia polo acto de rescate e salvamento dun bañista na praia de Santa Cristina. Esta acción foi tamén recoñecida pola Presidencia da Xunta de Galicia, outorgándosele unha condecoración nun acto público na Academia de Policía situada na Estrada.

No Pazo das Cadenas, situado en Nós, créase unha escola de negocios dedicada á formación de empresarios impartindo mestrados de alta dirección. O director do centro, David Carro, é veciño de Oleiros.

Despois de moitas xestións e investimentos na casa da Braña en Mera a Xunta acepta a creación dunha nova escola infantil para nenos de 0 a 3 anos. O mobiliario, a petición da Alcaldía, foi sufragado pola Fundación Amancio Ortega.

O vandalismo provocou que diversas árbores situadas en espazos públicos fosen vítimas de envelenamento. Os feitos aconteceron no paseo perimetral dos Regos, na zona verde na fronte da praia de Mera, na urbanización As Galeras e no final da rúa Viñas de Babilonia. Para intentar rematar con estes atentados medioambientais o Goberno municipal fabricou unha árbore de ferro coa lenda “Aos delincuentes ecolóxicos, In Memoriam”, que foi colocado estratexicamente en cada lugar onde fora secada unha árbore. Aínda quedan persoas que pensan

que os seus intereses están por riba dos do conxunto da cidadanía. Ás árbores e as plantas forman parte da paisaxe e son fonte de saúde, embelecendo o contorno no que vivimos.

■ Denuncia contra os vándalos

■ Afundimento no porto de Santa Cruz

ocasionou máis danos que os materiais xa que esa é unha zona utilizada por decenas de veciños como área de recreo e lecer.

En xullo de 2011, un camión dos servizos municipais foi “tragado” nunha cavidade oculta baixo os accesos ao porto de Santa Cruz. Por parte do concello víñanse denunciando desde hai anos a forte deterioración dos muros que soportan os accesos xa que, a través das gretas, o mar ía lavando os áridos da plataforma do porto, facéndose, por parte dos responsables da autoridade portuaria, caso omiso.

Afortunadamente o suceso non

A principios de lexislatura, o portavoz do Partido Popular, Pablo Cobián, foi imputado na coñecida como operación “Campeón” por posibles feitos delituosos de tráfico de influencias e outros, operación na que tamén están implicados outros políticos e funcionarios da Xunta de Galicia. Este feito provocou a súa dimisión a nivel municipal e como deputado autonómico. A súa vacante foi ocupada por José Manuel Devesa Núñez. A situación interna do Partido Popular provocou outra dimisión máis, a do concelleiro Antonio Dans. Con este eran xa tres os concelleiros do PP

que dimitían nun prazo de cinco meses. Dans foi substituído por Óscar Maceiras. O presidente da Xunta tiña que tragar as palabras que utilizara para presentar o candidato Cobián “Oleiros precisa solucións e non políticos no punto de mira dos xuíces” aplicándose o conto de que “o tempo pon a cada quen no seu sitio”.

O desenvolvemento da actuación urbanística para a creación dun campo de golf é tratada pola maioría dos propietarios do ámbito que abarca máis dun millón de metros cadrados. A dita actuación contribuirá ao desenvolvemento sostible

do Concello así como a dotar de diversas infraestruturas e equipamentos a localidade de Dorneda e o municipio. Os prazos de execución estenderanse ata o 2015.

O 24 de xaneiro de 2012, inaugúrase o centro de día das Galeras con capacidade para oitenta usuarios. As obras estaban finalizadas desde principios de 2010 pero a Xunta negábase a poñelo en servizo. O goberno municipal emprendeu unha batalla para que o centro abrixa as portas. A batalla emprendida polo goberno municipal para abril levouno a simular unha inauguración coa presenza de “dobres” da conselleira de benestar, Beatriz Mato, do presidente da Deputación provincial, Diego Calvo e do portavoz do PP Pablo Cobián que se afanaban en levar a cabo unha limpeza de malezas nas áreas verdes do edificio.

■ Acto de “inauguración” no centro de día nas Galeras

O forte deterioro que presentaba a igrexa de Liáns, fixo que o Concello requirise ao Bispado de Compostela a súa reparación, por ser esta institución a herdeira dos bens que a familia Abente deixou ao seu falecemento para a conservación en Liáns do patrimonio relixioso e outros fins da Igrexa Católica. O Bispado vendeu no ano 1991 esta herdanza por máis de cincocentos millóns de pesetas. Á demanda municipal sumouse o actual párroco da localidade preocupándose de que a restauración fose o máis ampla posible. A importancia do templo, recollido como patrimonio cultural, retardaría os arreglos que, de seguro, darían novo esplendor á arquitectura encadrada nun contorno encantador que o Concello, ao longo dos anos, foi recuperando e protexendo.

Durante varios meses a prensa fíxose eco das conversas e reunións do Consorcio das Mariñas co novo goberno do PP na cidade da Coruña para que, igual que se pretendiera co anterior goberno socialista, a Coruña se integrase no ente comarcal. Aqueles que cando estaban na oposición demandaban a unión esquecíanse do que dixeran agora que estaban no goberno. A pretensión de populares e socialistas era a mesma: integrarse si, pero con poder de decisión no Consorcio que debía ser do Concello da Coruña sobre os nove concellos restantes. Oleiros opúxose, rexeitando novas xuntanzas que o único que pretendían era entreter a galería.

A principios de 2012 morre o que fora presidente da Xunta de Galicia, Manuel Fraga

Iribarne. Ao enterro, en Perbes, acude o alcalde xustificando a súa presenza polo respecto e trato institucional cara ao Concello que sempre tivo o presidente falecido, quen nunca pechou as portas ás reivindicacións feitas desde Oleiros; algo do que careceu o presidente da autonomía durante o bipartito, Emilio Pérez Touriño, quen nunca se dignou a recibir o alcalde nos catro anos que presidiu Galicia.

Tamén en xaneiro deste ano o CEIDA celebra o décimo aniversario desde a súa creación no castelo de Santa Cruz. O traballo levado a cabo na divulgación e defensa do medioambiente traspasou as nosas fronteiras e en distintos foros estiveron presentes persoeiros de Latinoamérica, África e Europa fundamentalmente para achegarnos as realidades dos seus países.

Inaugúranse as instalacións do novo cuartel da Garda Civil despois dun longo proceso iniciado polo Goberno municipal debido ás condicións de insalubridade na que se atopaba o antigo cuartel. Para levar a cabo as obras, o Concello, a través dun convenio no que recuperaba o terreo municipal que ocupaban as ruínas do cuartel de Mera, facía entrega de trinta e dous millóns de pesetas ao Ministerio de Interior para que o novo cuartel da Pezoca fose unha realidade. Nas ruínas de Mera levantouse o Auditorio Gabriel García Márquez.

Ultimada a primeira fase da vía Ártabra ábrese ao tráfico entre Lorbé e Arillo. No acto de

inauguración ningunease a Oleiros e dáselle a palabra ao alcalde de Sada, municipio que boicoteou as obras en todo momento impedindo incluso os accesos ás parroquias que lindan coa vía.

Inaugurase o viveiro de empresas municipal, situado no polígono industrial de Iñás. Das 18 naves construídas o Concello adxudica sete a novos emprendedores. As naves alúganse a baixo prezo en función do número de postos de traballo creados e subvenciónanse. Na actualidade o Concello segue a manter as mesmas condicións para as restantes naves.

O forte incremento dos servizos públicos fan necesarias novas infraestruturas para acoller oficinas e talleres. Por iso o goberno municipal adquire unha edificación limítrofe coas instalacións municipais no lugar do Río, en Xubín para reconvertelas en oficinas xerais da área de servizos municipais e atención aos veciños.

Remátase coa expropiación da totalidade dos terreos entre o porto de Santa Cruz e a zona traseira da praia de Naval. Máis de 35.000 m² pasan a ser públicos e póñense a disposición da Demarcación de Costas do Estado para que sexan tratadas as obras de recuperación do contorno de Naval. Por parte do Estado o proxecto, pola crise, está paralizado.

Ao amparo da política de redución do gasto enerxético e seguindo as directrices da au-

ditoría realizada no conxunto das instalacións eléctricas do municipio, renóvanse, por outras de baixo consumo, as luminarias do parque industrial de Iñás, modificando ademais a totalidade dos máis de douscentos vinte contratos coa empresa Fenosa que estaba a aplicar tarifas improcedentes en todos os servizos. Estas e outras modificacións levadas a cabo permitiron, nun ano, un aforro de trescentos corenta mil euros en gasto de enerxía no conxunto dos servizos: 27 bombeos de fecais, 2 depuradoras, 8 macrodepósitos de auga, 72 edificios e instalacións públicas e 10.800 puntos de luz. A facturación anual acadaba os dous millóns de euros.

Estas economías fixeron posible que o Concello reinvestise os seus recursos incrementando os servizos sociais e atención aos maiores en máis dun 20% pasando de 538.000 euros a 645.000 euros, fortalecendo as políticas educativas, deportivas e culturais, tanto as directas desde o Concello como as que levan a cabo a ampla rede de sociedades e clubs do municipio, verdadeiras alma mater da vida social oleirense.

Despois de once longos anos, o Concello logra que se salde a débeda de máis de seiscentos mil euros que os municipios da extinguida mancomunidade da Coruña tiñan con Oleiros. A dita débeda era pola xestión do Plan de recollida do lixo que realizaran os servizos técnicos municipais cun investimento dun millón cincocentas mil pesetas

financiadas na súa inmensa maioría con fondos europeos. O pago levouse a cabo polo Consorcio das Mariñas a través de compensación de débedas, xa que Oleiros negábase a contribuír aos fondos do Consorcio mentres non se saldara con el a débeda da mancomunidade.

Os tribunais fallan a favor do Concello na denuncia realizada contra Aviación Civil e Aena, organismos dependentes do Ministerio de Fomento, pola imposición da pegada sonora do aeroporto de Alvedro, que hipotecaba a centos de familias das parroquias de Liáns e Dorneda, especialmente aos núcleos urbanos de Santa Cruz e Montrove. Esta sentenza dá a razón aos argumentos municipais validando con iso os núcleos definidos no Planeamento afectados pola citada pegada, permitindo así a aprobación da totalidade do Plan xeral e o seu sometemento a aprobación definitiva por parte da Consellería da Xunta de Galicia.

O Tribunal Supremo, ao que recorrera unha familia de Mera para invalidar o paseo marítimo realizado nesta localidade, dálle a razón ao concello rematando así cun longo proceso de denuncias que paralizarán as obras deste paseo en distintas ocasións.

A Audiencia Provincial, con recurso previo, resolve definitivamente a favor de García Seoane, en contra da resolución da sala nº 5 do penal cuxa xuíza mantivo aberta máis de seis anos a querela na que se lle achaca-

ban cinco supostos de delito ao alcalde, despois de ser requirida pola fiscalía para que se archivase por non atopar ningún delito. A xuíza resolveu, mantendo dúbidas sobre un dos supostos, a resolución da Audiencia Provincial, poñendo así fin a unha das máis perversas actuacións contra García Seoane, emanadas dos grupos da oposición PP-PSOE con Pablo Cobián, “o campeón”, como adalid da honradez, contando coa complicidade interesada de distintos poderes fácticos, especulativos e económicos.

Con motivo desta resolución o alcalde convoca unha rolda de prensa informativa. Unha vez realizada, a xuíza titular da sala nº 5 do penal, presenta unha denuncia contra él por “suposta vulneración do dereito ao seu honor”. Este preito é resolto en cinco meses e acorda que se deberá indemnizar a citada xuíza con 60.000 euros e facer pública a sentenza integramente en todos os medios de comunicación que se fixeron eco da noticia, aproximadamente outros 60.000 euros a maiores. Cabe destacar aquí a diferenza de trato nunha xustiza que se di igual para todos: a resolución na que se implica unha xuíza resólvese en cinco meses fronte a de García Seoane que tardou máis de seis anos, no que se atenta non só contra a súa persoa senón tamén contra a súa familia. Golpe a golpe inténtase romper a súa resistencia con actuacións municipais levadas ao terreo persoal repercutindo na súa economía os custos xudiciais. A sentenza está

recorrida ante a Audiencia, presentándose unha querela criminal, por posible prevaricación na tramitación do expediente xudicial, contra a xuíza da sala nº 5 do penal.

A Audiencia Provincial tamén resolveu a favor do Concello de Oleiros o preito presentado polo portavoz do PP, Pablo Cobián, respecto á legalidade do expediente do Monumento á cooperación internacional, situado na rotonda de Nirvana, e no que se representa a imaxe de Che Guevara. Cabe recordar que no preito presentado Cobián insinuaba malversación de fondos. Xa con anterioridade outro tribunal fallara a favor do Concello.

Pero os individuos de dubidosa reputación son unha casta que non deixa de pulular por Oleiros e, unha vez máis, a casa do alcalde é obxecto dunha nova denuncia, a pesar de que xa tivera que tirar os 80 cm da fachada norte, e tivo que volver a soportar a entrada xudicial ao seu domicilio. A día de hoxe o tribunal aínda non resolveu.

Alentado de seguro por este tipo de noticias sensacionalistas dos medios de comunicación un individuo, promotor, atentou en dúas ocasións contra a persoa do alcalde fronte a Casa do Concello. Unha delas cun coitelo e outra cun spray de gas nocivo. Este feito podería ser unha anécdota máis, senón fose que o individuo ten antecedentes penais en Venezuela onde, segundo o periódico venezolano “El universal”, matou a unha persoa e feriu a outra á saída dun xulgado que

fallou na súa contra pola compravenda do “Motel Club El Sol”. Por parte do Concello presentouse ante a Fiscalía a correspondente denuncia por atentado á autoridade. Pero ademais dos que se deixan ver están os que nunca dan a cara que non son mellores que os xa citados. Exemplo diso é o paquete que se remitiu anonimamente ao Concello contendo un cadro co retrato de Franco acompañado do pai de Juan Carlos I. O envoltorio interior de celofán estaba impregnado dun po granulado de color amarelo. Este feito foi posto en coñecemento da Garda Civil e por parte dos servizos de técnicos especialistas en desactivacións de artefactos explosivos deste corpo tomáronse medidas cautelares por posible presenza de axente químico-bacteriolóxico, precintando a Casa do Concello e non permitindo a saída dos funcionarios ata unha primeira comprobación. Con posterioridade o paquete foi enviado para o seu exame ás instalacións da Garda Civil en Madrid.

Despois de 36 anos de comezada a construción e de varios preitos sobre a urbanización Casa Sara en Santa Cristina, chegouse a un acordo para impedir a demolición e reconstrución dos edificios, cuxo custo superaba os tres millóns de euros.

O dito acordo obrigaba ao Concello a pagar aos denunciante, dúas familias da alta burguesía coruñesa, seiscentos mil euros a cada un. Lembrar que este preito ten a súa

orixe na denuncia destes particulares que dicían que a urbanización lles sacaban “vistas” e que a sala do contencioso fallara resolvendo que había que rebaixar o teito da cuberta do conxunto das vivendas construídas, o que supoñía un grave prexuízo ás 56 familias afectadas. Este proceso que herdaron os distintos gobernos democráticos viña arrastrado desde o ano 1978.

■ *Vivendas na urbanización Casa Sara*

O desenvolvemento nas políticas do goberno municipal non deixa de acadar recoñecementos e premios polo seu traballo e compromiso. É de destacar, en 2011, o premio outorgado pola “Irmandade do libro” á Rede de Bibliotecas Municipais, oito en total, polo fomento á lectura. Tamén o Ministerio de Cultura outorga, entre todos os concellos do Estado de entre 20.000 e 50.000 habitantes, o Premio María Moliner de fomento da lectura á biblioteca Rialeda de Oleiros. O premio, dotado con 12.000 euros foi entregado nun acto público presidido polo secretario de estado, J.M Lasalle, na Biblioteca Nacional de Madrid.

■ *O alcalde e a coordinadora de bibliotecas, Mª Luz Corral, na recollida do premio*

Moi lonxe de Oleiros, nos Emiratos Árabes, concretamente en Dubai, o Concello participaba nun foro internacional de medioambiente no “Premio ambiental Livcom” que tiña a súa sede en Inglaterra. Oleiros acadou o premio categoría de prata polo proxecto “Prácticas ambientais sustentables e fomento de estilos saudables”. O galardón foi entregado na cidade de Al Ain.

■ Intervención do alcalde na defensa do proxecto de Oleiros

■ Rosalía Mera

En agosto de 2013 falece Rosalía Mera, veciña de Oleiros, gran colaboradora co Concello nas denuncias das violacións dos dereitos humanos, dos dereitos da muller, dos nenos, das guerras... A través do Certame de fotorreportaxe “Revela”, colaborando tamén en diversas actividades relacionadas coa atención a persoas discapacitadas. Rosalía Mera era unha persoa que a pesar da súa situación económica e social nunca se considerou por riba dos demais e participou activamente na vida social dos oleirenses.

No marco da cooperación internacional e co motivo do 40 aniversario do golpe de estado en Chile visita Oleiros o médico persoal do presidente electo democraticamente Salvador Allende, quen o acompañaba o trágico día do atentado criminal contra a democracia chilena no que se bombardeou o Palacio da Moneda, sede do goberno chileno. O doutor Óscar Soto Guzmán relatou en primeira persoa o acaecido aquel triste e lamentable 11 de setembro de 1973. No acto, realizado coa colaboración do Comité de Solidariedade con América Latina, participaron tamén o director de teatro Gustavo Pernas, a actriz Anxela G. Abalo, o cantautor César De Centi e o presidente do Cosal, Omar Contreras.

O Concello de Oleiros enviou, doados polo Club de Leóns que preside o oleirense Ricardo Gómez Pico, máis de catro mil pares de zapatos a estrear e centos de gafas a municipios de Nicaragua, Salvador e Perú.

En novembro de 2013 a Real Academia Galega rende homenaxe a Manuel Pardo de Andrade, periodista, escritor e político liberal do século XVIII natural de Oleiros. Os actos organizáronse en colaboración co Concello de Oleiros e leváronse a cabo na Universidade de Santiago de Compostela, na sede da Real Academia Galega, celebrándose o acto central no auditorio da Fábrica.

A existencia dun concello denominado Oleiros na rexión de Castelo Branco en Portugal,

Conferencia
impartida polo
Dr. Óscar Soto Guzmán,
médico persoal do
presidente chileno

“As últimas horas do presidente Salvador Allende”

Sábado 14 de setembro de 2013
ás 20:30 h no centro cultural
A Fábrica, (Perillo)

- Conferencia coincidindo co 40 aniversario do golpe de estado chileno. Intervirán **Omar Contreras**, presidente do Cosal, e **Ángel García Seoane**, alcalde de Oleiros.
- Proxección dun audiovisual sobre o golpe militar coa lectura de textos a cargo dos actores **Gustavo Pernas e Anxela Abalo**

*“Para que la memoria no se duerma,
para que la memoria no se muera”*

COSAL Comité de Solidaridad con América Latina

Concello de Oleiros
www.oleiros.org

levou o Goberno municipal a propiciar un irmandamento entre as dúas vilas porque a pesar das diferenzas territoriais, un na costa atlántica e outro no interior, eran moitas as coincidencias na preocupación pola cultura e os aspectos sociais. O noso Concello xa visitou a vila portuguesa e agora agárdase o encontro na nosa terra.

Seguindo co recoñecemento ás persoas que destacaron coa súa participación na mellora da sociedade en distintos ámbitos, o Concello denomina o paseo marítimo de Mera co nome dunha persoa que ao longo de 43

anos exerceu a súa actividade como párroco nas localidades de Maianca e Serantes, colaborando na creación de diversos grupos culturais. Manuel Rial contribuíu co seu servizo á convivencia entre os seus veciños, polo que serviu para ser querido pola súa inmensa maioría e por iso, merecedor de ser lembrado.

■ Inauguración do paseo que leva o nome do párroco Manuel Rial

Ao parque da 3ª fase da urbanización Icaria, en xuño de 2012, asígnaselle o nome da matemática nacida en Montrove en 1927, María Wonenburger, muller loitadora e entrañable cuxos logros son recoñecidos desde hai décadas pola comunidade científica internacional pero que non foi así no seu país. Valla como exemplo que nun congreso mundial de matemáticas celebrado na década dos 90 en Compostela ela non estivo presente. Os asistentes, alxebristas de diferentes países, non daban crédito á súa ausencia. A resposta era sinxela: non fora invitada. Hoxe en día, María Wonen-

burger é membro de honor da Real Sociedade de Matemática de España e Doutora Honoris Causa pola Universidade da Coruña. María poderá ser lembrada sempre neste fermoso parque da súa localidade natal.

Na localidade de Oleiros, o parque da urbanización A Pezoca pasa a coñecerse co nome de Santiago Carrillo por ser un dos políticos que máis contribuíu a que a transición en España fose posible despois da legalización

■ Inauguración do parque Santiago Carrillo

do Partido Comunista, converténdose nun dos mellores oradores do Parlamento español.

Outro dos parques da localidade de Oleiros, creado despois de realización da 2ª fase da urbanización Obelisco foi denominado José Luis Sampedro, como homenaxe a este humanista e indignado permanente. Escritor cuxas obras literarias están cargadas de ideoloxía social, denuncias e chamadas para unha casta política que está cega e xorda.

Os recortes do goberno do Estado e a minoración de recursos económicos achegados ao municipio non só polo Estado, senón tamén pola Xunta e da Deputación, obrigan o goberno municipal a redistribuír os recursos establecendo novas prioridades relacionadas coas novas necesidades sociais.

O Concello entaboa unha batalla coa Deputación Provincial que se dedica a usurpar os fondos que do ente provincial lle pertencen a Oleiros. Esta actuación levou o Goberno municipal a presentar unha demanda nos tribunais para recuperar os máis de 500.000 euros subtraídos e que foran repartidos entre os concellos amigos da “Deputación para todos”, para todos os que están dentro segundo denunciaba o alcalde.

Dentro das políticas de carga~~lle~~ aos demais as obrigas que cada administración ten, a Xunta de Galicia pretendía, aproveitando a xubilación da limpadora do xulgado de Paz de Oleiros, de competencia autonómica, que

■ Inauguración do parque José Luis Sampedro

este servizo fose asumido polas arcas municipais. Como medida de forza a Xunta mantivo sen limpar as oficinas máis de catro meses pensando que con esta postura o Concello ía claudicar. É de destacar a postura valente do persoal, que defendía desde o inicio do problema as teses municipais. A Xunta de Galicia recoñeceu as súas obrigas e asumiu os gastos que por competencia lle pertencían igual que sucedera cos centros de saúde.

Despois dun ano demandando o peche do Pazo de Arenaza, no que estaba en precario o centro de día mentres non se abrira o de Galeras, a Xunta accede ao peche realoxando os 15 usuarios noutros centros da comarca, entre eles o citado das Galeras. O pazo de Arenaza foi revertido ao Concello e agora atópase pendente de novo uso.

Tamén deportivamente falando Oleiros destaca notablemente: o veciño de Santa Cruz, Pablo Vasallo, obtivo en 2012 a medalla de bronce no campionato de España de patinaxe

artística, anteriormente acadara a medalla de ouro na “Prestige internacional de París”. Miguel Orro, veciño de Lorbé, de 13 anos proclamouse, en Atenas, campión de Europa en Taekwondo, na categoría cadete.

A mocidade oleirense e o seu divertimento san tamén é unha prioridade para o goberno municipal e por iso diversas casas adquiridas, grazas á xestión urbanística levada a cabo, foron postas gratuitamente á súa disposición para que convivisen e gozasen de forma sa, celebrando as súas festas fundamentalmente en fin de semana. Na actualidade son utilizadas a diario, non só pola mocidade, senón por grupos de amigos maiores e familias enteiras. Este feito levou o Goberno municipal a ampliar a oferta ofrecendo as salas de usos múltiples das casas dos pobos para que se celebren aniversarios e outras efemérides. O Concello non cobra polo uso das instalacións, pero o condiciona á limpeza polos que a utilizan. Unha das casas que máis demanda ten polo seu contorno privilexiado é a situada na praia de Bastiagueiro.

As distintas entidades da parroquia de Oleiros homenaxearon o párroco da localidade Guillermo Taboada con motivo dos 50 anos que leva prestando servizos relixiosos na localidade. Nos diversos actos destaca a placa situada na fachada da igrexa. Nos actos participou o Concello representado pola concelleira da parroquia, Teresa Vázquez Maseda.

É de destacar a loita e a constancia da comunidade educativa oleirense, especialmente a do CEIP A Rabadeira, na batalla que librou na demanda dun novo centro educativo en Nós e sobre todo en contra da imposición da reforma educativa do ministro José Ignacio Wert, a LOMCE, manifestándose todas as semanas con cortes de tráfico á altura do centro educativo. Esta loita contou co apoio municipal que, ademais de presentar mocións no pleno, participou en diferentes cortes e estivo presente no peche na Rabadeira como medida de rexeitamento á citada lei. Foron moitos os colectivos educativos e mestres, ANPA e persoal non docente oleirense os que participaron nestas mobilizacións.

O Plan xeral de urbanismo de 2009 prevía unha área deportiva para a construción dun novo campo de fútbol na zona norte do municipio. Os preto de 20.000 m² de terreo foron adquiridos polo goberno municipal grazas á compensación urbana a través de convenios cos propietarios. Con iso, en 2014 ábrese o camiño para facer realidade unha vella aspiración municipal.

A segunda fase da vía Ártabra, o tramo comprendido entre Os Galgos (Dorneda) e a N-VI en Iñás, ábrese ao tráfico. De igual xeito ábrese tamén a vía de circunvalación da localidade de Oleiros quedando pendente de finalizar o acceso ao porto de Lorbé e a conexión coa autopista do Atlántico entre a N-VI e a localidade de Pravio no Concello de Cambre. No acto de inauguración desta segunda fase, o alcalde, García Seoane, reclamoulle á Xunta o pago das expropiacións aos veciños que aínda estaba pendente desde hai cinco anos.

Unha nova praza pública realízase nas inmediacións do parque Luis Seoane e do porto de Santa Cruz e asignáselle o nome da ex-alcaldesa Esther Pita Pita, persoa que traballou arreo pola mellora do concello ao longo de tres décadas continuando a contribuír ao benestar dos veciños e ao progreso singular de Oleiros.

■ Acto de inauguración da praza Esther Pita

■ Proxecto paralizado polo Ministerio de Fomento na zona Sol y Mar, N-VI

Despois dunha longa loita veciñal remátanse as obras do tramo da N-VI entre O Seixal e O Carballo, creándose unha nova rotonda nos accesos ao Pinar e á urbanización Mesón da Auga. O goberno de Madrid deixa pendente de realizar o tramo do Carballo e o túnel do Sol y mar en Perillo alegando falta de financiamento pola crise.

Ao longo dos anos de gobernos democráticos, o goberno municipal, prioritariamente, levou a cabo obras de melloras en beiravías,

beirarrúas e rotondas na estrada que pola costa vai de Perillo a Mera. Á marxe destas melloras debido ao forte tráfico que soporta a citada estrada fanse necesarias obras que garanten a seguridade das persoas e dos automobilistas nos tramos da vía que carezan deles. Para iso, o goberno municipal, comprometeuse coa Consellería de Medio Ambiente, Territorio e Infraestruturas a entregarlle o solo preciso para levalas a cabo. Estas obras inclúen unha nova rotonda en Santa Cruz e a ampliación de calzada,

beirarrúas e beiravías en zonas do Couto, Lourido, Breixo e Cabreira. Grazas a 386 propietarios que cederon gratuitamente o solo ao Concello, este o puxo a disposición da Xunta para que trate as melloras.

O remate da macrodepuradora de augas fecais, situada en Bens, construída para depurar as augas dos concellos de Arteixo, A Coruña, Cambre, Culleredo e Oleiros, levou á creación dunha empresa pública que integra os cinco municipios. Esta empresa será a que controle o funcionamento da planta e o gasto para o seu mantemento, deixando o noso municipio de pagar o gasto das depuradoras de Oleiros e Lorbé, así como o bombeo da ponte da Pasaxe que asume a nova empresa xestora.

A Xunta de Galicia sacou a contratación o novo colexio de primaria na localidade de Nós, estando previsto que comece a prestar servi-

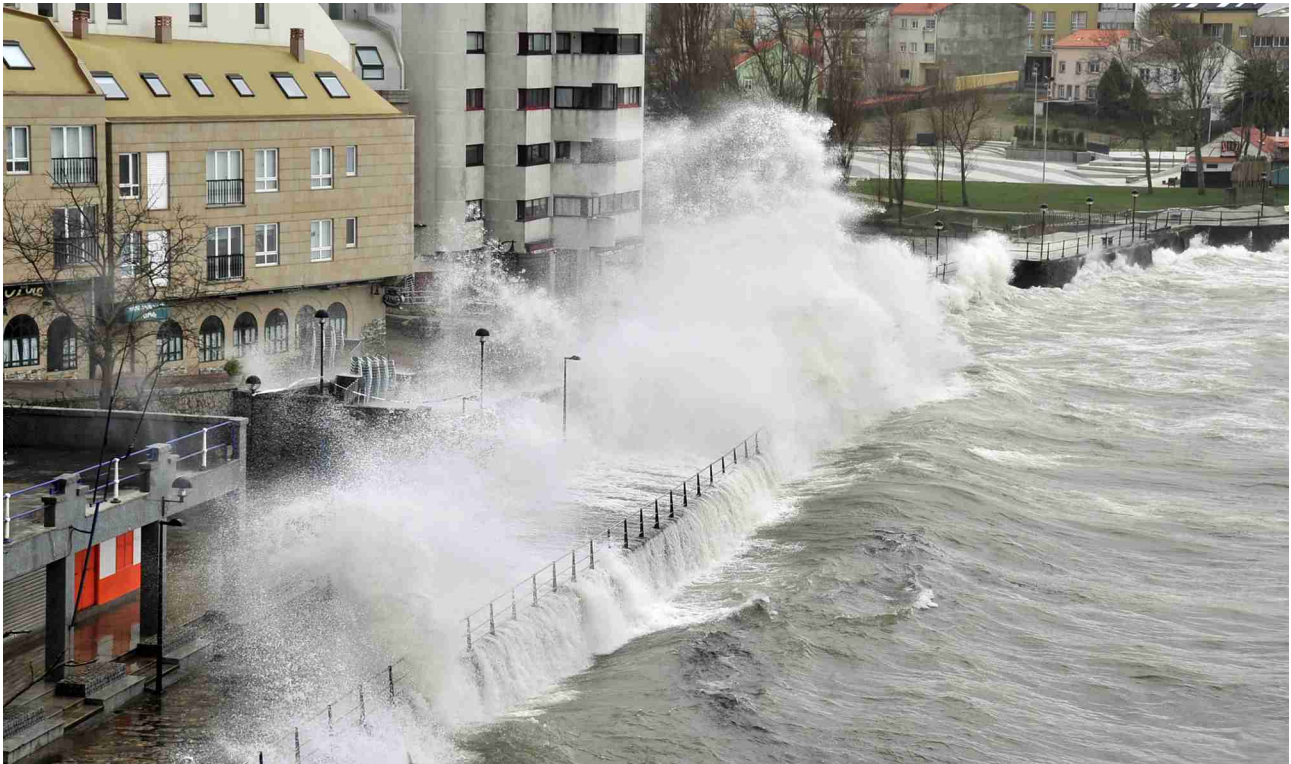
zo para o curso 2015-2016, cun investimento que supera os catro millóns de euros. O Concello, que xa adquirira 11.400 m² da finca da Fundación Tenreiro para a súa construción, chegou a un acordo coa dita Fundación para adquirir a totalidade da finca, catalogada como singular no Plan xeral municipal, cunha extensión de máis de 30.000 m² co que se dotará o novo centro educativo dun gran parque. O Concello investiu na adquisición un total de 386.294,57 euros, máis catro parcelas urbanas en Canide de 220 m² cada unha.

O edificio onde estivera o Hotel Maxi, en Santa Cruz, foi derrubado ante o deterioro que presentaba. No seu lugar o propietario, ten intención de facer un novo hotel, segundo estaba previsto no plan xeral para ese contorno de tan alto valor urbano e turístico.

Un forte temporal volve arrasar as costas do Concello, destruindo parte dos paseos

■ Estado que presentaba o paseo de Bastiagueiro despois do temporal

■ Temporal azoutando o paseo de Santa Cruz

marítimos nas localidades de Perillo, Liáns e Mera. O goberno municipal chegou a un acordo con Costas do Estado para a recuperación dos paseos e volver darlles o seu esplendor e servizo a veciños e visitantes.

Dentro da política de desenvolvemento sustentable o Concello está a levar adiante a urbanización de determinadas áreas situadas nos contornos urbanos de Perillo: Hábitat e Corredora das Viñas, Mera: Lamalonga e Granxarón, Dorneda: o campo de golf en Xaz. Estas áreas consolidarán a unión de núcleos, dotándoos de novos servizos, infraestruturas e equipamentos e impedindo así a especula-

ción futura e a degradación das localidades. Tras once anos de trámites, o pleno da Corporación aproba definitivamente o conxunto do Plan xeral de ordeación urbana. Atrás quedan as cambadelas, os preitos, as pegadas sonoras... Desde o goberno municipal demostrouse, unha vez máis, que coa constancia e o bo facer, amparados por unha xestión honesta e respectuosa coas leis e normas do Estado, non hai adversario que non se poida derrubar.

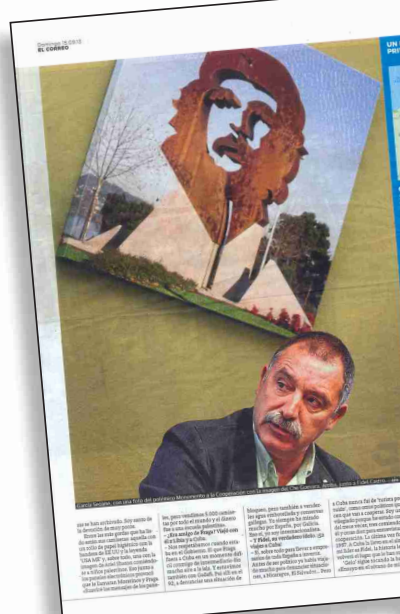
Remátase esta parte da historia da época democrática coa sorpresa dunha favorable campaña de diferentes medios de comuni-

cación, tanto de ámbito estatal como internacional: ABC, Correo Vasco, The Guardian, Sunday Times, El País, da televisión vasca, da televisión catalá...

Neles escríbese das bondades e singularidades de Oleiros, nas que resaltan moitos dos valores que nos fan distintos.

■ Reportaxe publicada por El Mundo no seu suplemento dominical do 17 de novembro de 2013

■ Noticia publicada en ABC o 10 de novembro de 2013

■ Reportaxe publicada polo diario vasco El Correo o 15 de setembro de 2013

A concepción do concello, do territorio municipal como o patrimonio de todos os veciños é o principio que subxace ao longo das páxinas deste libro. Un tesouro, un exemplo de habitabilidade máis rico por canto sempre é perfectible, cunha boa vocación do goberno municipal e do movemento veciñal e social en comprometerse ano tras ano, non só no mantemento óptimo de todo o que xa gozamos, senón tamén na recuperación de legados dos nosos antepasados e na apertura de novos espazos naturais e arquitectónicos, para a convivencia cidadá. Detrás de cada un deles late a historia da concienciación, da responsabilidade e do esforzo veciñal.

Por iso este percorrido pola nosa historia é importante para a cidadanía oleirense, partícipes na conformación de espazos modélicos, e, de xeito moi especial, para os nenos e a mocidade, no camiño de percibir o que

de valor encerra todo o que se vén facendo durante máis de tres décadas, coa intención de propiciar que tomen o testemuño e se sumen a esta loita común por consolidar o que queda, sempre inesgotable, por facer.

Máis alá de intereses partidistas e de tensións ideolóxicas, os valores que inspiran o movemento social e que impregnan o labor de educar as novas xeracións fálannos de desenvolvemento sostible, de coidado medioambiental, de recuperación de espazos, de creación de ámbitos onde o encontro e a relación se vexan propiciados. Fálannos dunha atmosfera inspiradora de confianza, de boa convivencia e de xeración de oportunidades para o “ben estar”, para o ocio e para a iniciativa emprendedora que, como valores coexistentes, dan un selo de identidade singular a este pequeno recuncho do golfo Ártabro habitado por un pobo diferente.

